207.1.6' (174-223)

Βιλαίτ. Μοναστηρίου

Καζάς Κορυτσάς

(Κορυτσά, Αλβανία)

(1904-9)

Κορυλοῦ ⊥

Σ.Ν.ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ



1904–9

174

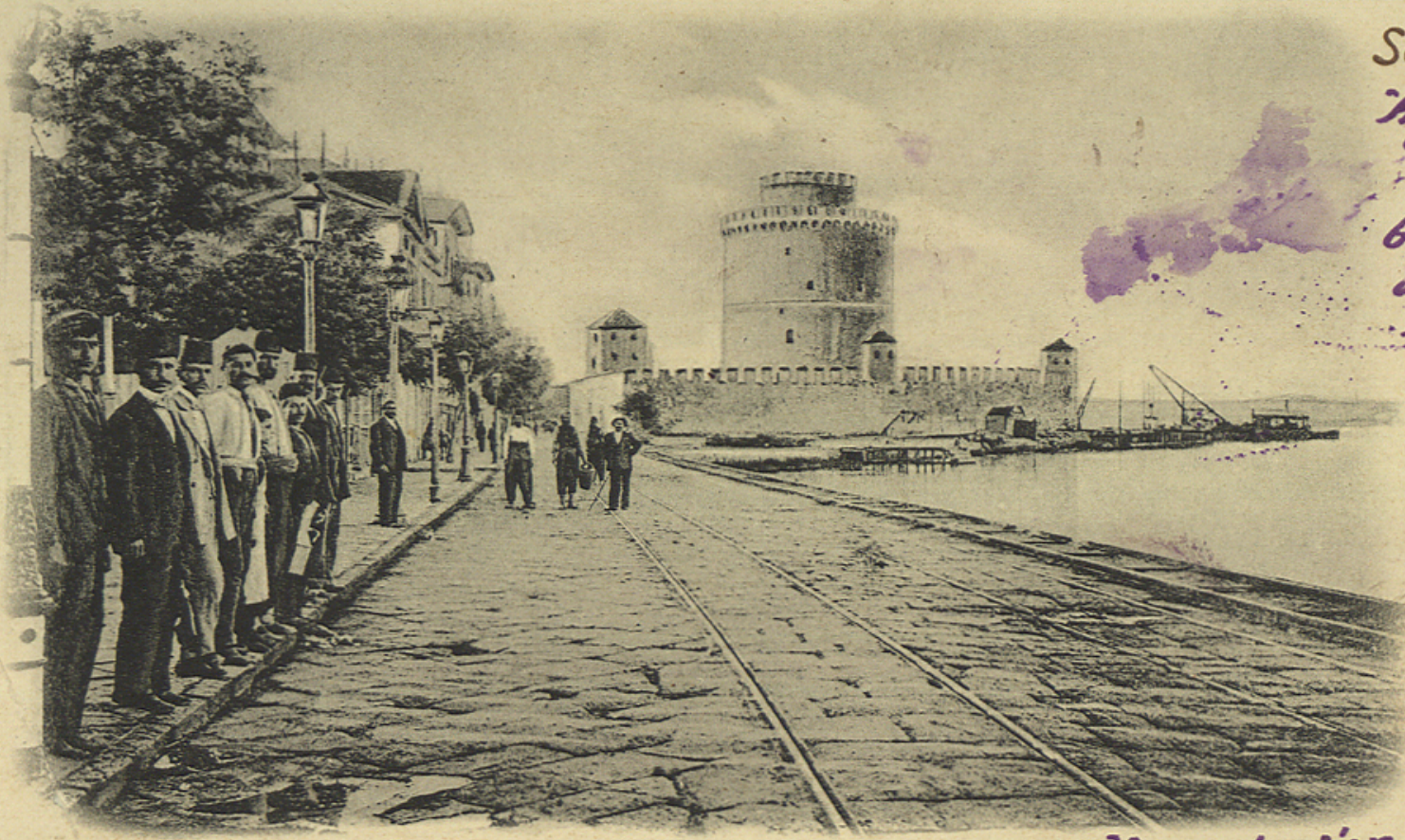

Salonique.

Ἀξιόπρε κ. Δραγούμη.
Θὰ μείνω ἐνταῦθα μέχρι τέλους τῶν ἑορτῶν.
Φιλοξενούμεν ἐνταῦθα τὸ τὴν οἰκίαν τοῦ σεβαστοῦ γέροντος Πανσαματσάρη. Εἶμεν ὅλοι ἐκκρεμμένοι διότι ἔχθες ἐ εἶδον καὶ μέρη ταῦτα.
Β. Ε. Πλαστήρας.

Κυστορία 1/1/1904

Quai de Salonique du Côté de la Tour Blanche.

N. G. Vicopoulos, Edit. Salonique. 10255.

Σ.Ν.ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Carte Postale

يونانيانده



M Κύριον

Στέφανον Δραγούμην

N.B. Ce côté-ci est réservé exclusivement à l'adresse Grece Athènes

175

Ἐν Ἀδήναις, τῇ 12/25 Φεβρουαρίου 1904.



ΣΑΜΑΡΑΓΩΜΗΣ

Κυρίδου

Φίλε Κύριε Νεούμε,

Ἐκ Κορυβάδ μοι ἀπεκοπώθη γράμμα, ἐν ἀντίγραφον σπάνιον ὧδε· καὶ φίλος δίδος ἐκ Μοναστηρίου ἔγραψεν ἵνα μοι ἀπακοπώθητα τὰ αὐτά; ἐν βέβαιε ἐν τῷ συμμέτῳ ὡσαύτως ἀντιγράφῳ.

Ἤδιστα γράφω ἀντιδείας τῷ Κυρίῳ Μυχ. Τούρτυρι, μεθ' ὃν ἀνιδοίκα ἔτι σπεδέδωκε ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἐδικαιοῦ ἡμῶν ὑπερμάτου. Ἀλλά τις τοῦ Μεθόνου αὐτοῦ δεῖ ἔχω τὴν ὁμολογίαν ὅτι δεξάτω ἀντιδείας καὶ γράφω ἔτι τοῦ αἰφνιδίας αὐτοῦ ἐπιστοῦ ἀναχωρήσεως, ἐν δεῖ ἔκρινε καλοί τὰ γάβω μόνον ἔτι ἐν ἐπιστέφῃ ἀνεχαρτελεύσεως ἔτι

ὁπωσδήποτε ἔχει, καὶ ἂν χρήσιμα σᾶς φαίνωνται αἱ ὑπ' ἐμοῦ γενόμεναι ἐν τῷ ἔργῳ ἐπιφυλάξεις ἢ διορθώσεις.

Μετὰ ἐκτιμήσεως καὶ τῆς ἀφοσιώσεως ἐκφράζω ὑμῖν ὁ ἀρχαιολόγος Χάρης Τσούντας

[illegible] ἐν Ἀθήναις τῇ 1ῃ Ἰουλίου 1908

[illegible] τῇ 1ῃ Ἰουλίου, τὸ ἐπιστολάριον, ἐν ᾧ ἐπιστολῇ [illegible] ἐν τῷ ἔργῳ [illegible] ἐν τῷ ἔργῳ [illegible] ἐν τῷ ἔργῳ

ευ' τα φαικά [illegible] ἀνέφερε ἐν ἔτει 1888 ἢ 1889 ὁ τα-
λίφ αὐτοῦ ἀνεψιὸς [illegible] δι' ἐδωνῶν [illegible].
"Ἀφ' ἐν κορίτσαι εἰς Μοναστίρου, — [illegible]
τῆς 20 Δεκεμβρίου 1903 ἔτους Μακεδεύ, — ὁ
Σωκίου Μιχαῆλ Τρίγλης μετὰ ἐπιστρεῖ ἀνθαο-
[illegible]ανδεγγεικεῖ, ἐναντιοῦ [illegible] ἐν Βηγρά-
ρῃ ἐν χρόνῳ ὅτι ἔγκυος εἰλαδεῖ δεῖ ὑπάρχετο
κρ. κρ."

Τοιαῦτα [illegible] ἐγράφεται ὁ [illegible]
[illegible] Καὶ διὰ τῶν παρακάτω ὁρίσω νὰ δεχθ-
ῶν καὶ χρηστοφιλῶν παρὰ τῆς κοινῆς Τρίγλης, — περὶ
ὃ μεταδίδω ὅτι ἐκ νέου ἀνακαλεσθεῖ ἐν Κάϊρῳ, —
ἐν ἐγκυκλίῳ τῶν ἀνθρώπων μου, ἀνθρώπων παρὰ
φίλου ἐν πεσμάτῳ, ἀνακοίνων αὐτοῦ ἐξ ἀνθρώπων
τὰ ἀπλέρω πάντα ἐν παρακαλεῖ νὰ δεῖς ὁρίσω
περὶ τίνα ἀνάπτυξιν, ἂν ἔχει ἔτι μέρος καὶ

γεώργιε αὐτὸ σχεδὸν ὡς ἐξῆς.

Δάσκαλος ὅτι ἐπιμένει ἐξ ἀ-
ληθείας ὅτι μετὰ ἐγκαιρότητα ἀνεχόμενα τὰ
ὅρια τῆς ἀκαδίας. Ἀλλ' ὁμολογεῖται καὶ ὅλ-
λους ἐν γένει, ἀλλὰ ἐν ὁμολογίᾳ ἔχουν ἐδῶ,
καὶ χαρακτῆρα, ὅπερ καθηκόντως τὰ πάντα ἐ-
πὶ πάντων καὶ ὅλων τὰ καλὰ καθηγητῶν ὅρων
ἐν ὑπὸ ἐκεῖ ἀλλοιοῦνται ἐν ὑπὸ ἐκείνων
ἀληθῶν.

Καὶ ἐπὶ τούτοις ἀπὸ δὲ ἔπρεπε ἐκεῖ ἀναλόγως
ἀγαθοῦ ἐπιμένει ἀλλὰ ἐπὶ πᾶσι ἐκεῖ ἐγκαι-
ρότητα ἀνάπτυξιν ἐν ὑποστάσεων, ἐγκα-
ρότητα ἐγκαιρότητα ἀνοιχτῆς

Ὁ Δεδέλης

Κ. Παπαγεωργίου

Β. ΝΑΡΑΓΟΥΜΗΣ

176

Ἐπιστολὴ ἐκ Μαρσιλίας, τοῦ χρονογράφου

20 Δεκεμβρίου 1903, Καλαρρίου τοῦ Παλαιοῦ Μάρσιλλα

Ἦλθεν ἐκ Κορίνθου εἰς Μαρσίλιαν ὁ Φωκίων Μιχαὴλ Τυρλογιστοῦ ἐπιστρέψας ἀγαθοποιοῦ, ἐπαινεῖ Δράχη καὶ Δηγράφη καὶ νόμον ὃς ἔτυχεν ἐπιδοῦ δὲ πάρχνα καὶ ἄγγα ἐπαιδία.

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ



Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

177

Εἰ Κορυτοῦ τῇ 26 Νανουαρίου 1904

Φίλε κ. Ἀργύρη,

Ἡ ἐντεῦθα περιλέρω διαμονή
τοῦ κ. Φωκίωνος Τούρτουλη
γενεκλωμένου ὀργάνου τοῦ
Ἀγκανισμοῦ καθίσταται σχέσιν
ὑμῖν ἐπιβλαβεστάτη· δὶ ὃ
καλόν νά γράψητε τῷ κ.
Ε. Δραγούμῃ νά γράψῃ πρὸς
τὸν κ. Μ. Τούρτουλην Ἰα-
τρὸν ἐν Καίρῳ καὶ παλέρα
τοῦ Φωκίωνος παρακαλῶν
αὐτὸν νά ἀνομακρύνῃ
ἐκ Κορυτοῦ τὸν υἱόν τον.

Ἡ ἐνέργεια αὐτὴ δεοί νὰ
γείνῃ ἀμέσως.

Ἀνοιάζομεν ὑμᾶς

Ὁ φίλος σας

Δ. Κόρης

Τὸ ἔγκλειστον νὰ ζεσχῇ
ἀλοφαλεῖς.

178

Ἐν Κωνσταντιν 24 Ἰαν. 1904

Ἀγαπητὲ Ἀδελφὲ Ἀρίστιδη.

Εὐδαίνας

Ἐπιστεύω πάντοτε ὅλοι μας ὅτερ ἐκ τόμεθα καὶ διὰ Ζέ. Δὲν ἔχω καιρὸν νὰ σοι γράψω ἐν ἐκτάσει τὰ τῶν τρεχόντων καὶ διὰ τοῦτο ἐπιφορτίζομαι νὰ τοῦ σοῦ ἀνηγράφων καὶ μάθεσι τὸ ἐρόχειρον μιᾶς ἐπιστολῆς ἐν ἔγραψα τῶν λαμπρῶν δὰ τοῦτο ἐπεὶ ἀρθεῖσθαι ἐνεργείας ναυτῶν Βουγγ. καὶ δραστάτας διαφορίας τῶν παρτιλέρτων μας ἀνθρώπων τὸ δὰ γινὰ ἀγνοῶ καὶ ἐγὼ καὶ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τ. ἐρωτηχιά μας ἔχεσι τὰ παθήμεθα τὰ μαθοποτώτων οἱ Βουγγάροι καὶ ἡμεῖς ὅτε πᾶν ἐ' ἀγωνιοῦμεν διὰ τοῦτο. . . —

Ἔχει μαθήσθαι ὁ Πάννος ἐν Ζωζάνης μοι ἔγει ἐνοχλὰ ἐπίσθεν. ἐπὶ πάτα

δὲ τὴν παρακαλεῖν τὰ σοι εὐθεῖς αὐτὸς
τὰ ἐδῶ γενόμενα ὑπὲρ καμβάσεις γνῶσιν.
Ὁ Δραγούμης τέτος ἔναν μᾶς ἐρχέλας
δ' ἀνάγκασθεῖ ἐκεῖ ν' ἀρχίσῃ αὐτὸ Α
ὁλοῖς ἀφῆκε τὴν ἀγγεῖν Φιλεννίνα ἐς
δὲ τὴν Εὐρὶς Φιλοβουγγάρων ἐς τόσα
ἀτέα τὰ δίνοτα ἐπιστόμεν τὰ διορθώσεις
αὐθήμα ἀνακουφίσεως ἠνθάνθη δικό-
σμος ἐδῶ δεῖν πλόνοε τὴν ἐνανόδα
τοῦ.

Ὁ πατέρας ἐπὶ κατὰ πρεσὶ ἀτέα
ἐρέπει τὰ καταβαλλώμεν, προσπάθειας
ὅπως δυσβαλλέλας ἀδιάλαν. τὰ τὰ
τοῦ κάμνης σπουδεῖα.

Δεῖ ἐδῶ σοι προσφέρω τοῦ
ἀνεκτιμήτου Σεφιλεῖ Σοῦ

Ἀρχιρεύς

Τὴν παρόδαν μοι δαλάβῃ μέτον Ἀδ.
Χρυσαφίν, κοιρέα πιστάζε τὰ τὸν
ἀπὸ τὸ χρήσιμος. Διὰ τὴν δεράπειαν τῆς
κόρης τὸν τοῦ ἐνόλιστα τῶν τοιμιάνων
ἐγράψαμεν ἐκεῖ τὸν Εὐστρατιάδην. Ἀθ.

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

τοῦ Κυβερνήσου Ἀνάδελας δὲ ἐπρόσθ' ὁ συμφέρον
ἐπιτρέπεται καὶ τοῦτο διαδίδει ἀγγ' ἀνὰ ἄξιον
ὁ φιλ. Δραγούμης ἐπὶ αὐτοῦ τοῦ εἶδος;
νόμιν ἐνεδόμην τὰ πατρόθεν τὰ ἔθη
ἐπρόσταδε ἀεὶ δεῖ δὲ μὰς δοδῇ ἄδεια
ἐπὶ τεξεῖσθαι ἐν Θεσσαλίᾳ τοῦ Μουσταλίου

Πρὸς τὸν κ. Λεεφ. Δραγούμην ἐπὶ ὁ
δεσβάτης τὰ λέβος μου παρακαλεῖν νὰ
ὁμιλεῖσθαι πατρεύεται δύας γραίζει ἐκεῖ
εἰ Καῖρα ἰατρὸν τοιμόνιον φίλον
τοῦ ἡμ. πατρὸν Πατριάτην ὁ ἀνεψιὸς τοῦ
ἀδοῦ τοῦ Φιλιμόνου ἐν Κυρυτσᾶς δύος
ἐπὶ ἐπὶ ἐνεβιάβης ἐπέρχει δεκρίτου
ἀεβαίνου κομιλάτου ἐπὶ ἀνάγκη
δὲ νὰ τοῦ ἀνομάκρυνον ἐπιεῖδε ὁ
Πατριάτου. δὲ τοῦ γραίζει ὀνόμα ἐγώ.
ὁ Πάνης ἐπὶ δὲ ἐπὶ ἐβδομάδος ἐπὶ ἐκεῖ
ἐν ὁ Λάχος κατέλει ἐν Καβάλλαι ὅτι
εἰμέθα κατὰ ἐν σε ἀσπαζόμεθα

Λέφιτον ὁ Λάχος ἀδελφός

Α. Λάχος.

ΕΝΒΙΩ

ανόρω ωσθεν αυτη η ειδησις κοντ' αυ-
τας ερχεται αυτου ἐπιε δε ωρος οδοις
ετυχα να γραψω να μη τιμηνων μνει-
αι τα γραφομενον μεν δεν ειδυμου
μας δε η ειμας βεβαιος δεν εγγραφω
τινοδεν δε ανεκδοτη ενεκδεν και
ανορω. Ιοας ἐγράφη εν Φεκρινας
κοντε ειδεναι τον.

Ανθωσμοτας ωτο ἐδω αυτος εντ ανο-
ντες ἀεεά οι οιεεεοντες αυτον δεν κα-
τιεαβαι με ωοστε αι οχρον αγγειον
ειχον να τιμηνον δ' ανομα θεου
ωνι οιεεεον τοιουτον ανδρ ωνους ως
μαεεοτα, ὁ Ἑεεννιομος; μοιες ως
μετα τιας κατιρθυνα να τον ανομα-
κρινα ενεκδεν με αυτιας μαειοτα
η τιρα δεν ειξειρω γοι τιρισκεται
μαεοι δα τιτι να ωροστιμαεειτο αυτον
δι' ενηρεσιαν ως να μη αφεθη αεεδε
να εξεεδει αυτιμαεδοιαν δεν με τα
φερομαλα τον μας τιμηνον ιδωσιον

Σ.Ν.ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

οντως Ιουφεωνιόνες κατηγ. ότι κατεσκευα-
σε αἰλιηγείδια κατ' ἐπιτρέπουσι ἀδυκας
εἰδ. μείζει. ἐπειδὴ ἐνδείξεις δυαρχοντος
ὅτι ἐπεχέλας οὗτος εἰδὼν ουγερεν δυο-
φορίαν ἀνέα βεβαιος ὁ Ρωσσος Πρόξενος
μετὰ 24 ὥρας τοῦ ἀνεφιλαίνου.

Περὶ τοῦ (Ναύνου) υἱοῦ τοῦ Ναυνου
δεῖ ὀπεσεξα ὑπεροφυρίας δοκοῦ δεῖ δια-
μας ναῦδε ἀνδρε κατεῖα γυναῖκα τοῦ
δεμαδοῦ ἡ δαοῦ τοῦ μεταδοῦ ἡ βεβαι-
ου κατ' ὅτι δυοφερει ἐπεκεινα ὁμοιεν-
ρις ἡ ὀνηγενεια δοκοῦ ἡ ἡμιτρυια τοῦ
ἐχαυε τομοῦ ὀνήρυμα τοῦ τοῦ 20 ἐτοῦ
ὁμοιαν ἡ ξενοδοκεινει κατ' τραφῆ ὀνδιμία
δε φρονεῖ κατεβηκεῖ δοκοῦ ἀνοφιλαιοῦ
ὁ Ναυνος δοκοῦ ἡδεξε χρυσιμοῦ ἡμεῖ
εἰδωρεα. δα ἐναιεῖδε. —

Ὁ Σω. Δουμας ἡ Χαρ. Κυριακοῦ ἐρ-
χοντας αὐτοῦ δοκοῦ δαυνεδαυνος δα τα
παρναβαεια (ὑποσχυμα) ὀνδαυν εἰσιδε
ἡ Ανάδελος τοῦ τοῦ ἀρχιερεως Βαφειαος
ἡ τοιμαρᾶς κεν. οὐ ὀνεβοιεινε τα

Ξ. Ν. ΑΡΑΓΟΥΝΗΣ

ανοφροφίας τοῦ σιετοῦ χρόνου δὲ μου
ἐδικαιώνες πάντες δύο δὲ σοι γράφω
σιχνά καὶ μόνα λαλα καὶ τὴν σαρεεθόδαν
δεύτερον καὶ Κιρίαννα ἐσμίζω σοι ἔγραψα
σφιτοῦ φόνου τοῦ καϋμένου τοῦ Ἰασίου ἀπὸ
τοῦ Λιμπρόσιον καὶ ἐφοστοῦ ἀγὼ νὰ ἔγραψα
ἐν τελεύτῃ σιμωτηρίαν δὲ τὰ σφιτοῦ γρα-
φένα σοι ἔχω δὲ ἐν καπόδρυσι τοῦ
πανεγάβου κοιμώμενον καὶ τεμεγμένον μὲ
τὴν βεενίσαν ἐν τὸ κεφάλι ὅλους εἰρ ἐσκό-
μενον ἐρριφθήσαν καὶ τὴν εὐξαμίσαν πρέχισαν
δὲ νὰ πτιεῦσι ἀπὸ ἐνάνω αὐτὴν βεενίσαν
17 μαχαιρίας παραδράκτανες τὸ πρᾶνα
μὲ τὸ κοντάνι τοῦ Τουφεκιοῦ τοῦ μέγα
τὴν αἰτίαν εἰλεγόμενον ἐκαντοῦ ὁ θάνα-
τος ὅλος περισσότερον δὲ αὐτὴν ἀνέκρυσι
δὲ τοῦ ἀτυχεῖς Λιμπρόσιον καὶ ἀπο-
θάνου τοῦ ἔνοχαν καὶ τῶν παιγοροιμένων
τὴν ἐπέρχεια τοῦ Πλήνους Ῥώτου Προξε-
νοῦ. Μεταξὺ τῶν παιγοροιμένων ἦτο
καὶ ὁ γαμβρὸς τοῦ Βασιλ. Παναγιώτου
τοῦ Δουκε. τοῦ Ρωσ. Προξενεῖον ὁ Βα-

Ἐν Μονάδηρυδῇ 30 Δεκ. 1904

Ἀγαπητὲ Ἀδελφὲ Ἀρισταίδη

Εἰ Ἀθήνας

Τάδε μὲν σύμφωνα 2 τῶν νυκτῶν λοιπά, ὅτι ἐλάβετε τὸ γράμμα μου δι' οὗ ἐπιθυμῶν καὶ παρακαλεῖται δὲ δὲν σοι γράφω. Ἐν ταῖς δύσθεν δὲ εὐχόμεν τὸν Ἰσχυρίσμον τοῦ τραπεζῆς καὶ δὲ ἐπιστρέψας δὲ ἐκ τε πατεστάθη ἐδ' ἐργάνια δεινεμίθη μετὰ τοῦ τοιοῦτο δυνατεύειν. Ἐπὶ ταῖς δύσθεν δὲ περιστοιχίζομεν καὶ ἡμέρα πρωΐ ἐγεύθερα ἀπὸ χαρμόνου τε ἐσωτοῦ ἐν ἀέτοι μεν ζωτόδι τὰ μεσωτόδια παρὰ τὰ τι. Προχεῖν δύνω ταῖς ἐρωτοῖαι καὶ μεν ὀκολούσθαι, ἐπέτοι ἐδ' ἐρόβαλα ἀνάπα, ἀέτος δὲ ἀρεστοῦ ἐγκυροφορίας τοῦ δύνω δὲ δύνω δὲ τὰ τὰ ἀνακοινώσεως οἰκόδιοι δύνω δὲ καὶ δὲ ἀδὴ καὶ ἐργάνια γυνέας ἀδεύσθω ἐγείσθω δὲ νυκτὸς καὶ τόδα ἀέτα ἀέτρ μοι

Παρακαλοῦσι τοῦ Ἀρχοῦς ἀν μὴ νομίμως καὶ
ἀγαπάνας τῷ κανονισμῷ ἐνεγεγραμμένος σημαρε-
σίφον καὶ τινα ξυρα κεφάλαια τοφρονάλι-
δια ἀγράμματον ὅτι ἐπὶ καὶ οἱ ναλέρες
τοῦ δύο μοινοδεῖτον νέαν καὶ ἐνδημοῦσαν
ρεῦμα ἀκουγελεύσεως ἐστιν δὲ εἶμας
Θεβαῖος ὅτι δὰ ναρεσθήσωσιν ἐκεῖνοι ἐπὶ τοῦ
μόνου δυσθυμίας τοῦ ἐξενοκομοῦ ἐδῶ αὐδεν
ἐπὶ δὲ ἡ ἀνιδάτη μὲ Βαφειάδη καὶ Τοιγιαρᾶ
ἀμέσας δὰ εὐχαρεῖ τοῦ Φερδιαίδου ἐδῶ καὶ τοῦ
Βουγγαρίου διότι ἐκεῖνοι δὰ τοῦτο μὲ κα-
δίσεις ὑποσκεύεσιν τοῦ ἐρωγοῦ δ' ἀνδιαιδῶν
ἐξοῦλεν ὅτι ὅμεν Κυριακὸς εἰκοσιάζε τὸ
σωτὴ μέχρι χθὲς ὁ τοῦ Βλαχοῦς πεν-
τεεῖς νάκτον κατεύθερον μὴ γεγεῖς τοῦτο
ἀδφόγον αὐτόθεν ἀχαρισθήμενος.
Ὁ Κυριακὸς ὑπερεύνεθεν ὅτι ἡμῶν ἐγράψα-
μεν εἰκοσιάτον καὶ ὅτι φόνος τοῦ τῷ γραφῷ ὅτι
ἐπὶ εἰκοσιάτον τοῦ ἐγγράφου ἐπὶ δυσγραφα
Μαυσαίης καὶ ἐμοῦ τοῦ Παρακωνστίνου Νέρεδες
καὶ Παρακλαίρου πεινοδερίου

179

Κάιρο τῇ 24/8/iii/904

ΕΝΑΡΑΓΟΥΝΗΣ

Ἀνεκοινώθη εἰς Μοναστήριον ἐν ἔτει ὅρῳ ἐν Μαρτίῳ ἀνέκρινα ὅτι ἐν Τ. μελαγχ. ὁδὸς καὶ κάτω δίξιδε ἐπὶ ὁρ. ἐν Μαρτίῳ.

Ἐλθαστέ φίλε Κύριε Δραγούμη

Διατελῶν ἐν ψυχρότητι πρὸς τὸν κ. Τούρτουλην, ἔσπευσα ν' ἀνακοινώσω αὐτῷ διὰ τοῦ κοινοῦ φίλου καὶ γαμπροῦ παλαιώτου κ. Τσάμη τὴν ὑμετέραν ἐπιστολὴν μετὰ τῶν ἐπισυνημμένων ἀντιγράφων.

Δ. κ. Τσάμης μετ' ἐκπλήξεως ἤκουσε παρ' αὐτοῦ ὅτι ἡ ἀντεθνικὴ πορεία τοῦ Φωκίωνος τῷ ἦτο πρὸ πολλοῦ γνωρὴ ἀλλ' ὅτι, ἐννοῶν νὰ ἦτε ἀπολαγράνος τῆς παρουσίας τοῦ νίου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, δὲν δὰ δυνηθεῖ νὰ τοῦ ἀναπαλέσῃ ἐπειδὴ μόνον δὰ περιορισθῇ μόνον ἐν παλαιὰς πρὸς αὐτοῦ κοινοτέρας· ὑπεσχέθη δὲ ὅτι δὰ

γράψῃ πρὸς ὑμᾶς ἐπὶ τοῦ ἐν
τόμῳ συνήματος.
Ταῦτα ὅσον ἀφορᾷ τοὺς κ.
τούρτοιγκι ἄτινα δεῖ ἐπι-
χειρῶ καλόχοιμάσω, ἵνα μὴ
παρεξηγηθῶ. ὡς πρὸς τοὺς κ.
Φωκίωνα ὅμως ὀφείλω καὶ
σᾶς πληροφορήσω ὅτι οὗτος
δέον καλθεπρηθῇ ὡς ἀκατα-
λόγιστος, ἕνεκα τοῦ πάθους τῆς
μορφινομανίας, ὅπερ τοὺς κυ-
ριεύει ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ἐτῶν
καὶ ὅπερ δεῖ ἐπέτρεψε ποτέ
εἰς αὐτοὺς καλεντερνιοθῇ ἀρ-
χάς ἢ ἰδέας, αἵτε τοὺς δια-
νύρκοι πάντοτε γυμνοὺς πα-
τοὺς ἀποθήματος καὶ πάσης γο-
γιμῆς. ἀπορῶ δὲ πῶς ἔν τε
Κορυτσᾷ καὶ ἐν Βιτωλίοις ἀπε-

δόθη τις σημασία, ἡ μάλιστα
τόσον σοβαρά, ἀλλὰ παραγη-
ρήματα ἐνὸς ἀνθρώπου ἐν-
θεφυγιομένου περιοχεκτικῶν,
ἡ βιβλιγμία ἢ προσοχῆς
ἀξίου, οἷος ὁ φωνίων Τούρτου
ὁ φωνίων ἀνδίνους ταλαί.
ὁμοιοτεκτικὴ ἀναστροφή,
ποτὲ δὲ ὀξυγώτερα ἐθνικὴ
ἀγωγή, παρέχουσι πάντοτε
προσοῦσα γεγωτοποιοῦ· οὐκ
ἐν δὲ ποιήσει ἐντὸς τῆς αὐ-
τῆς ἡμέρας καὶ ἐνδυγώσω
ἀγλυτοδιαδόχως ἀποθήματα
ἢ μᾶλλον φρονήματα (καὶ εὐ-
φημισμοί) φιλέγγυνικά, τοιρ-
μάφιτα, μισεγλυνικά, ἀγβα-
νόφιτα, βουγγαρόφιτα ἡ ἐφεξῆς
ἀναζόγως τοῦ νίκτου ἐν ᾧ
εὑρίσκετο, ἢ τοῦ βαθμοῦ τῆς

ἐντάσεως τῆς ἐπιτρόπου διανοη-
τικῆς παταστάσεως ἐπὶ τῆς μορ-
φίνης· πρὸς δὲ ἀναζόγως τῶν
κατὰ καιροὺς τῆς περιόδους
ποικιλομόρφων, παλρικῶν δια-
θέσεων ἢ ἐκδηλώσεων πρὸς αὐ-
τὸν τοῦ κ. Τούρτουγη, ὁ φω-
κιων ἠδυνήθη νὰ ἐξασκήσῃ
τελέξῃ κατὰ σειρὰν ἔργα,
ἤτοι τὸ τοῦ μαθητοῦ, τοῦ ἰνα-
χήτου μετὰ καταχρήσεων, τοῦ
ἐκ νέου σπουδαστοῦ μετὰ μορ-
φινομανίας, τοῦ φαρμακοποιοῦ,
τοῦ ψευδο-ἰατροῦ, τοῦ παραγ-
γελιοδόχου, πραγματικῶν ζλα-
νυπάρκτων εἴδῃ, τοῦ ἰνοτρόφου
ψυφρονιστηρίου, τοῦ εἰσιγητοῦ
τῶν χαρτοπαιτείων καὶ ἄλλα
ἐπαίσχυντα, τέλος δὲ τοῦ ἀλ-
βανιστοῦ, τῇ συνοινέσει βεβαι-
ως τοῦ παλρός, ὅστις ἐν τῷ νέῳ

ΠΑΡΑΓΟΥΜΗΣ

τοῦ υἱοῦ ἐναγγέγραπται δὲ διὰ
δὲ τὴν ὁρισμὴν ἀναγλαγὴν
ἀπὸ περιστέρου χρυσαλίδων
ἀφαιμάξεως, ἀντιπαθιμαρέ-
νου δαλτινοῦ τῶν προσαγα-
γῶν. ὁμοῦ ἴσως καὶ ὅσως ἀπέ-
δυνον ἐθνικῶς καὶ ἐθεώρησε
τὸ ἐγχείρημα τοῦ υἱοῦ λοι.

Διὰ πάντα ταῦτα νομίζω ὅτι
οἱ ἐν Κορυλοᾷ Βιζωτίοις ἡμέ-
τεροι ὀφείλουσι μᾶλλον καὶ τὸν
περιφρονοῦν μὲν τὰ τοῦ ἐξετε-
λίζουσι δὲ πᾶσαν περίπαθον,
παρὰ τὰ δίδοσι συμπαθίαν δὲ
τὴν ἀντεθνικὴν δῶθεν δρᾶσιν
τοῦ νομίζω δ' ἐπίσης μετὰ
πεποιθήσεως ὅτι μὲν αὐτοὶ οἱ
Μπέκδες μᾶλλον ὡς γεγωτοποιὸν
δαλτοῦ μεταχειρίζονται ἢ τὸ πο-
λὺ ὡς μεσίτην πρὸς ἀπλῆν ἀρ-
γυρολογίαν μεταξὺ αὐτῶν καὶ
προσαγάνδας τινός.

Ἐν τούτοις συμφωνῶ πρὸς τὴν

γνώμη ὑμῶν ὅτι ὁ πατήρ
κ. Τούρτουμη ὀφείλει τὸν
ἀποκαρύνων ἐκεῖθεν τοι-
χάχιστον ἵνα μὴ μηχιδωθῇ
τὸ ὄνομα τῆς οἰκογενείας τοῦ
διαλτοιούτου ἀποβλαστήματος.

τέλος εὐχαριστῶ ὑμᾶς διαλέ-
ξει τῇ ὑμετέρᾳ ἐπιστολῇ κοτα-
κεντικάς δ' ἐμὲ φράσεις καὶ
διαβεβαιῶ ὑμᾶς ὅτι πάντοτε
διατελῶ ἀφωσιωμένος πρὸς
ὑμᾶς διαρόθυμος φίλος.

N. Boïzas

180

Ao. 12/Dec. 28

Κάϊρον 3/16/III/1904

Σεβαστέ φίλε
Κύριε Σέφανε Δραγούμη.

Ἐπιπροφορήθην, ἐπιπροφορῶ δὲ καὶ ὑμᾶς, ὅτι ὁ κ. Τούρτζης, κατ' εἰσήγησιν τοῦ κ. Τσάμη, ἐπιτετράφησε εἰς τὸν υἱόν τοῦ Φωκίωνα ἀναπαλαιῶν αὐτοῦ ἐδῶ. Μαί τοιουτοτρόπως ἐπιτείνει καὶ τοιοῦτο ἀνδρίζει αὐτό.

Διατελῶ πάντοτε μετ' ἀφοσιώσεως Σοῦ Υπέλεος

Κοΐζας

Σ. Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

181 12/6/1904

Ρέμι π. Αργυρη



Εἰς τὴν Ἀθήνα ἡμέρα σάββατο τὴν 3ην ὥραν τῆς νυκτὸς, ὅπως εἰδοποίησε τηλεφώνου ὁ ὑποπρόξενος τῶν Ρουμανικῶν ὀχθῶν Δούρνης ὁσοσκούρης καὶ ἀνὰ ἕνας Ἰωαννίτης γραμματέας τοῦ αὐτόθι Ρουμανικοῦ προξενείου ἡ ὑποδιευθύντρου καθ' ἃ αὐτοὶ ἔγραψαν ἀναφορικῶς. Ἔνεκα δὲ τῆς προωρισμένης ὥρας τῆς νυκτὸς ἡ ἄφιξις τοῦτων ἐγένετο μονοκὶ παρ' ἡμῶν τῆς ὥρας τῆς παραπανῶ, ὁπότε καὶ ἐγνώσθη, ὅτι διαπλοῦς τῆς νυκτὸς μεγάλας εἶχον καὶ τὰ ἐξῆς προσοδείας, ἵνα ἴσχωσιν ἀναπαύσιν ὑφ' ἣν οἱοὶ τε ὦσιν καὶ Μοσχονησίων καὶ δι' ὑποπρίζων. Διὸ καὶ μετ' ἐμοῦ παρεπιρρίψαμεν, ὅτι ἐκπαιδευτὴς αὐτὸς εἰ τῆς Ἰωαννοδοκείου ὁ Ἰωαννίδης Μόσχος, ὁ Ἀναστάσιος βαγασόπουλος, ὁ Εὐθύμιος βαγασόπουλος καὶ ὁ Θεοδόσιος βαγασόπουλος. Τὸ μὲν οὖν ἐξῆς ὁρμῶμεν καθεύδοντες ἡμεῖς, διὰ δὲ τὸ παράπλοιον ἐξηκολούθει καὶ ἔπλεον, ὥστε καὶ διὰ ἐξῆς ἐπὶ τὸ ἀνατολικώτερον μέρος, ἢ εἰώθασιν παρὰ τῆς κανονικῆς διὰ τὸ μέγα καὶ διὰ ἀνεξιχνίαστα τῆς ἐκβολῆς ἄφιξιν αὐτῶν διὰ τὸ ἔσαν ἐσβεβολισμένα καὶ παρ' ἡμῶν μεν, ἰδίᾳ ὅμως τὸ Μοσχονήσι. Διὸ ἀφ' οὗ ὑπόπτερον ὁ πλοῖον τῆς νυκτὸς κ. Ἀβραὰμ Ἰωάννης καθύπερθε ἐκεῖ ἐκπαιδεύσας ἐκεῖ τὸ ἐναπομείναντα Μητροπολίτην ὁρμῶμεν ἀμαυρώσαντα

τοὺς ἐν προδομῷ ταύτῃ πράξεις, οἱ ἐνδυνομένοι σὺν ὑμῖν συνομόσαμεν πολλοὶ περὶ τοῦ ὅρκου δι' οὗ δὰ ὑδυναμεθα νὰ πράξωμεν ἄξιας παρομοίας εὐτυχίας· σὺν τῷ χρόνῳ δὲ χωρεύσαντος μόδεν, ὅζ καλλιμερόταλον μέσον, οὐ μόνον πρὸς μαλαίωσιν ἄξιων εὐτυχιῶν ἄξιά καὶ πρὸς ἐξαναγκασμὸν τῶν μυστρονευδούντων ἐνοούμεν ἵνα ἀπαρνηθῶσι τὰς Ρουμελικὰς ἐν ἀρχαῖς εἶναι ὁ ἐξωτερικὸς τοῦ Δούμη καὶ τὸ πρὶ αὐτοῦ. Τότε ἄμ ἔνοι ἀμ' ἔργου διενεργῆ σαμεν ἀνοδομιμαδικὴν διαδήλωσιν εἰς παῦλαν ἐμπόδια ἐνῶ καὶ πάλιν· φιλικόταται χαιρετισμοὶ ἐπὶ πᾶν ὁδόν τῶν παραποτῶν διαμονωδῶν προσόντων χαροποιηθῆναι πρὸς Ρουμελικὴν ὀχθὴν πρὸς ἑνότητα εἶχον μεταβῆ τῶν ἀρχηγῶν οἱ Ρωμοῦνοι· ἐξηγοῦντες δὲ οὗτοι τὴν ὀχθὴν ἵνα μεταβῶσι πρὸς ἑνότητα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Γέρου Παπαλάμπρου εὑρέθησαν περιπεπυμμένον ὑφ' ἑαυτῶν τὴν παῦλαν τοῦτον δέκα ταρκοβούλους προσόντας τὴν τοῦτ' ἔστι μέλες καὶ διαμονωδῶν χαιρετίζοντες αὐτούς. Ἐνῶ τὰ πραγματῶν ταῦτα ἄνδρες γυναῖκες παράβια καὶ σας διὰ ἐμπορικὸ τὴν οἰκίαν ἵνα πρὸς θέαν· ἐνῶ τῷ φωνῆς δὲ τὴν παῦλαν, ὅζ οἱ Ρωμοῦνοι ἤρχοντο νὰ φύγωσι πάντες ὀχυραματικοὺς ὀχυρὰ ἀλλ φωνῇ ἐπιστολὴ· πάλιν οἱ Ρωμοῦνοι πάλιν οἱ ὀχυραματικοί· ἡ γυμνὴ ταραχὴ τοῦ Δούμη καὶ Ταναστοποῦ ἐνῶ τῷ ἐξωτερικῷ τούτῳ διεμορφοῦτο μονῷ τῷ πρόσωπον αὐτῶν· εἰ τῇ ὀργῇ ἔτι δὲ δὲ ἄξιαν

τοὺ ναβάμε νὰ ἀσημώσω διὰ τοῦ ψρυσαφόφου τοὺς διαβημα τὴ,
ἀμμ' οὔλοι ἀφόρμιτοι μὲ χαμὸ τοῦτ καὶ νὰ μὲ βοηθοῦσι αὐτοὺς·
οὕτω δὲ μοῦ χαίρονα καὶ μὲ βοηθοῦσι μέχρι φτάβιναι
εἰς τὴν σκάλαι τοῦ ψανᾶ λάμπρου ἴλες καὶ ψρεσπυρῶθη
τοῦτ νὰ τοὺ διαβημα· κυνδὰ δὲ ἐκ τὴν ζαύτης ἔχασι
τὸν αὐνάλο ἔδέσαν εἰδοκομιδὰ ἐνὸ ζύνα χράχο
νὰ κὸβῃ ἐκ αὐζονομία ἴλες μόχι μὲ νὰ δαμοῦν
ἐκ τὸ διαβημα καὶ χάρη ἀσφαγείας νὰ σωσθοῦν
αὐτοὺς μέχρι τοῦ χωσοχείου· οὕτω ἔμεζα τοῦ φράμα
τοῦτο κ' ψρώτη ψρᾶξι τοῦ δικαίου τὰ αὐτζυτόμενα
κὸπτρα χεφελκυσθῆκα δι' ἡμᾶς. τῇ κοινοβία σκηνοθε
τῃ τὸν μίνδουν ἐβδομήχθη τοὺς Ραμούνους, σκοτωμέ
τῃ δὲ ναὸν ψρὸ τοῦ Μιτροζώγη ψροθύμως νὰ ἐκα
κοῦσι κὶ ναὸν αὐτῷ νεῦμα, δι' ὃ οὐ μόνον ἄγγη δὲ
ἐκουμῆθησαν αὐτοὺς, ἀγγὸ καὶ ἐκ τοῦ χαμοσκεύου
ἐκουάρη οἱ ἀρὸς ἐξαιρουμένου τοῦ Κυριακάκη βαρούχη
ψροσυκηδεύθη ἀκὸ τοῦ Μιτροζώγου, ἵνα δάκωσι ἔχῃ
σι τῇ αὐτοκράτ ἐκ ὁ Μόσχα ὁ Εὐδόκιμ Ψανᾶς
καὶ Θοδόσιος βαρούχης ψροσκάθησαν ἀκ τοκοτρό
πως νὰ δικαιοχημεθῶσι· χωροῦδε δι' αἰ δικαιοχία
ἐκ δὲ ἦσαν ἐκαρκὶς αἱ τοὺς ὁ Μιτροζώγου
ἀρκοδεὺς κὶ τοῦ μεταίσαν ἐκ ψροσκοκοῦν, ὃ δ
αὐθρωπος ἐκανοκοκιμὴ τῇ δικαιοχίᾳ ἐκ· καθ'
ὅλον δ' ὁδδάλου ὁ δοῦκας ψροσκαῖγ εἰς τ' χωσο
χεῖο (ὁ νόδε ἐκ φόβου δὲ ἠδύνατο νὰ ἐξέλθῃ / τοὺ

αξιωματικοὶ τριάχοντα ἀπὸ τὴν αὐτῶν πορεύονται ἐναντίον
αὐτῶν πρὸς πόλεμον. Τὸ θέατρα ἀμυδρὰ ἀπὸ μεγάλου. Ἐπειδὴ
τοιοῦτον ἐπιφανῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἐπιστρέφει αὐτὸν εἰς τὸ
γυναικεῖον ἵνα αὐτοκράτωρ τῷ συμβουλῇ του, ἢ ὅτι
τὸ σιτάριον οὐδ' αὐτοὶ εἶδον καὶ εἰ καὶ οἱ ἴδιοι πρω-
τόγονοι. Ἐπὶ τῆς διαδηλώσεως προσφωνεῖ τὸν
Ρωμαῖον εὐεργέτην ἀνεῖρχε ὁδοιπορά, διὰ νὰ μαθαίνω
οἱ δὲ ἄγγελοι παρεκάλεσαν ὑμᾶς νὰ διαδίδωσι, ὅτι δὲ ἐγ-
γράφωσιν εἰς ρωμαιορεθίου, ἵνα ἡ συνέρχεται μερὶ
ἐγ ἐν ἐκκλησίᾳ τοῦ εἶπε Καρυδιαίους, εἶδ' ἡ ποιοῦσα
καὶ λα ἐαυτὰ περιγράφουσα προσαρμοῦσι αὐτὸν
ἐπὶ χεῖρα τῶν τῇ παραοῦσι μυρεῖν. Ὁ Πλάτωνος
ἐν βυβλιοπωλείᾳ ἦταν, ὅτι ἡ Καρυδιὰ ὁμοιάζει πρὸς
πῶς ἀραῖος ἐν μέσῳ τοῦ ὄντος ἐναρχόμενα ἀμυάδια.
φέρε γοργὰ ἀσχέτως ἔτσι ὁ φοιτητὴς Δάρδας μὲ
σὺ πατοῦν ἐγ τὸ νόστιμα καὶ ἀμυάδι τὸ ὄντος
δεν δὰ εἰμπορεῖσαι ποτὲ νὰ βγάλῃ, ἀλλ' ὅπου καὶ
βάλῃς ἔτσι Ρουμανοδιδάσκαλος τὴν δὲ φέρουν ἔτσι
τι, ἴσα ἴσα διὰ τοῦτο σὰς δίνομεν αὐτιπύπιον ὁ
φοιτητὴς ἵνα μὴ διὰ τῶν παρόντα φέρῃ χειραγω-
γῇ τὴν χάραν μας.
Τῷ Σαββάτῳ ἔρχεται μαντόν, ὅτι ὁ Δούμας μετὰ δὲ
μερον τὴ Καρυδιᾶ διαμονὴν ἔρχεται νὰ μεταβῇ εἰς Μοσ-
χαν, ἔνθα ἔχεται ὅτι ἔρχεται νὰ ἔνοχλῃ χαιρετᾶν τὸν ὄντος
χῆν. Οἱ μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου εἰσέρχονται κατὰ

ΜΑΡΑΓΟΥΔΗΣ

τὰ διαιωνίζῃ νὰ ὑπερέχωσι μέχρι Μοσχονησίων, ἐνῶ ὅμως ἐφοβοῦντο μήπως οἱ Μοσχονησιῶται ἐκμεταλλεύωνται τὸ γεγονὸς τῆς χηροφορίας καὶ τῶν αὐτονομιῶν τῆς ὁποίας ἀπολαμβάνουσιν, γράψαι ἐπανειλημμένως τοῦ Δοκίμου νὰ μὴ ἐπιδείξῃ πρὸς τοὺς Μοσχονησιώτας καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς φρονήματα αὐτῶν· ἡ ὁδὸς ἐκείνη μεταξὺ ὁ δρόμος ἐκεῖνος ἐπλατύνθη σημειωτέον. Τὴν Κυριακὴν οἱ κ. κα δημόται συνοδευόμενοι ὑπὸ φοιτητῶν καὶ ἄλλων ἀναχωρήσαντες ἐπεβιβάσθησαν εἰς Μοσχόνησιν· ἡ προσφιλὴς φίλη μᾶς παρασκευάσει αὐτοῖς ἐγκάρδιον ὑποδοχήν, διότι οἱ Μοσχονησιῶται ἔσπευσαν διότι εἰ δυνατὸν ἐπανορθώσωσι αὐτοὺς οἱ ἔξυπνοι καθηγηταί· αὐτοὶ δὲ ἐγένετο ὅμως ἡ συνδιάλεξις μεταξὺ αὐτῶν ἔπρεπε ἐπιμορφωτικὴ καὶ πολιτικοκοινωνιακή, ἐνῶ ἡ συζήτησις διὰ ἧς ἐπιγραφὴν καθηγηταὶ διότι ἔπρεπε ἀφοῦ ἐπιδείξωσι τὴν ἐπιστήμην αὐτῶν καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν ἀνάπτυξιν τῆς πατρίδος μας· οἱ καθηγηταὶ δὲν ἔπρεπε νὰ ἐπιμορφώσωσι τοὺς Μοσχονησιώτας διὰ ἐξυπνισμὸν αὐτῶν καταγωγὴν, τὸ χαρακτῆρα αὐτῶν ἐξυπνισμοῦ καὶ διὰ τὸ χαρακτηριστικὸν ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς τῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἐξυπνισμῶν τοὺς ἐπιγραφὴν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὸν ἐξυπνισμὸν

εὐίους ὀνουδαίων ἐπιμηρίων. Οἱ Μοσχονοῖται διεβεβαίουν
τοὺς ναδηγητὰς περὶ τῆς ἐμμονῆς αὐτῶν εἰς τὰ ἐγγυνικὰ
φρονήματα καὶ μυχαρίστουν αὐτοὺς διότι διὰ τῆς εὐσεβεί-
ας τῶν θερμῶν αὐεγυνύρησαν καὶ εὐίσχυσαν τὰ
αἰσθήματά τῶν, ὅτι δὲ διὰ ταύτης εὐεθαρρύθησαν καὶ τὰ
ἐπιδηγῶσιν αὐτὰ εἴτε διὰ τενεκέδων ὡς ἐν Κορυτοᾷ
εἴτε διὰ Ῥωάγων· οἱ ναδηγηταὶ ὅμως ὀρνέστησαν
αὐτοῖς μήτε τενεκέδων μήτε ῥωάγων νὰ ποιήσωσι
χρῆσιν ἀγγὰ νὰ περιφρονήσωσι τὸν Δούμην ἢ Ἰωαννίσκον
μήτε ὑπουνατήντες αὐτοῖς, μήτε ἐπισκεπτόμενος αὐ-
τοὺς μήτε δεχόμενος ἐπισκέψεις αὐτῶν· καὶ ταῦτα μὲν
ἐν Μοσχονόγει· ἐν δὲ Κορυτοᾷ ἐν τουρκικῇ ὑπῇ
ἐγνώσθη ὅτι ὁ χιγμῆ ἀναῖς διέτασσε τὸν Μουτεσαρί-
φην Κορυτοᾶς νὰ βοηθήσῃ τοὺς Ῥωμούνους πρὸς κα-
τάμηγιν μιᾶς τῶν ἐπιγνωσῶν τῆς Μοσχονόγεως ἐστὶν
καὶ διὰ τῆς βίας· ἡ ἀγγελία αὕτη κατεθάραξε σφό-
δρα τὸν τε Μητρονοῖτον καὶ τοὺς νοῖτας φοβουμέ-
νους σύγκρουσιν ναδηγητῶν ἢ Μοσχονοῖτῶν πρὸς
τοὺς σχωροφύγαντας καὶ Ῥουμούνους. Ὅθεν ὁ Μητρονο-
γίτης δεξιώτατα καὶ φιλογενέστατα νοιτενθέις ἀπε-
φάσισε τὸ μὲν νὰ ἀποστείλῃ ἀμέσως εἰς Μοσχόνοιν
πρὸς βοήθειαν καὶ εὐθάρρυνσιν τὸν ἐν Βυλίστῃ
δρασκήριον ἐπίτρωνον αὐτοῦ Παπᾶ Πέτρου, τὸ δὲ νὰ
προτρέψῃ τοὺς προκρίτους τῶν ἐν Κορυτοᾷ Μοσχονο-
γιτῶν νὰ μεταβῶσι σύσσωμοι εἰς Μοσχόνοιν πρὸς

προς εὐδαίμονον τὸν ποιμένα καὶ προς ἀντοχωτον τὸν παδιμπαῦ εἰ τὴν ἔρμη αὐτῶ. Ὅθεν προσαγόμενος αὐτὸν εἰς τὸ Μικρόνομι εἶναι αὐτοῦ ζαῖδε. Ἰησοῦ! ἐ ὦ δικαίη ἄρα ἐσύρατε, ὕδη ἐντυχεῖν νὰ σωμάνη ἐ δικαιοσύνη· ὁ ἐ δὲ ἐν ἀρχῇ μετὰ τὸν πρώτον ἔνεκα ὥρας εἰς πρόβατον τὴν δικαιοσύνη. μέγας πόνος αὐτῆς τὸ Μοναχόνομι. τὰ ἀρχαιογονικά αὐτῆς μυρίγια ἔρχονται νὰ φυλάσσουν καὶ σῶμα ἐσώνουν οἱ Σουρεῖνοι. Οἱ παδιμπαῦ μετὰ ~~πρόβατον~~ εἰσέρχεται εἰς τὸ αἴθριον τὸν μυρμηγίων τοῦτων σῶμα ἐσώνουν παῦλα πόνου μεγάλων εἰς τὸ πατρίδα σας, ἵνα πλοκῶσιν τοὺς σωμαγῶνας ἔρχεται εἰ τὴν αὐτῶν τὴν πύρνη τῆς δικαιοσύνης τὸν μυρμηγίων αὐτῶν. μετὰ βάνκη χοινοῦ καὶ ἔρχεται αὐτῶ, ἵνα πλοκῶσιν τὸ ἔργον τὸν παδιμπαῦ. Τριάκοντα νηρίσιον πρόσωπα κάτω ἐπρόσωπαν τοὺς χόρους τὸν ἀρχιερέων· ἀνέβαινον τὸ αἷμα νὰ μεταβαίνει αἷμ' εἰσέρχεται νὰ ἔρχεται ἐκ αὐτῶν ὁ πρωτόθρονος παῦλα ὁ μυρμήγιος χαρὰ σώματος· αἷμ' ὁ παιδὶ αὐτῶν δακρύων τὸ ἐνίοτε· τὸ ἔχω ὄρεξιν ἔγγιστα νὰ μεταβῶ εἰς Μοναχόνομι τὸ διαμυκιοῦν καὶ ἀκριβῶς νὰ ὁδηγηθῶ εἰς Παρισίων. μαζὶ οἱ ἄγγλοι παρελθόντων αὐτῶ, ἐξ οὗ σωμὸς τὸν μεταβαίνειν οὐκ ἔστω ὁ διαμυκιοῦν αἷμ' ἐ τὸ γόμφ εὐδαίμονος χρόνος τὸν παιδίων, ἵνα μὴ δικαιώσω πρὸ τὸν ἐμφανίσω τὸν ἀχθροφυγάμων

τὴν συνοδινὸν τοῦ Δούκα, ὁ ἄγιος δὲ κατέβη· ἡ μήτηρα νὰ μάθῃ γιατρό αὐτὸ διαβήκαν δύο ἐνοῦ μιν προσευχὴ ἐμαλακὴ· καὶ αὐτὸ κατάπαθε νὰ μελαβῇ μόνος ὁ ἀρχιεπίσκοπος τὴν ἐκλαρὴ ὥρα τὴν νυκτὸ ἐκ Πυριακῆς πρὸς τὴν δευτέραν γαβὴ παρὰ τοῦ Μιχαηλίου ἐκ διαβαίνει κὶ νὰ σοῦ δὰ εὐημοτὰ κὶ ἐγὼ νὰ μὴ ἐκπλήξῃ κὶ Κορυδαί. Μετὰ ἐλαφρὸν δὲ μοιάζει ὁ δοῦκα νυκτὸ σινὴ δεύτερα ἤρθασι κὶ Μοσχόφυγι πρὸ τὸν αὐτὸ ἐοντὶ τοῦ γέρο μικρὰ δευτέρα· δύο ὥρες μετ' αὐτὸ αὐτὸ ὁ δούκας καὶ ὁ Γαστόνος συνοδεύονται ἐνὶ τὸ μεγαλοπρεπέστερον τῶν ἐνὸς αὐτοκράτορα τῶν ἐνὸς Μουσαμίμη ἐκ χωροφυλακῆς τῶν νεῶν χωροφυλάκων κάτωνα καὶ τῶν νομῶν γυρόχυ ἐκ πτερύγας. Τὸ εἴσοδος ὅμως τὴν μεγάλην δυνάμεν συνοδείας κὶ Μοσχόφυγι ὑπῆρξε μία ἀναμφισβήτητη διὰ τοὺς Ρωμαίους· ἐν τῷ μέσῳ, ὅτι δὰ εἶχον εἶπωσιν αὐτῶν πρὸς προϊόντων ὅμως τὸν Μοσχόφυγι, πρὸς μεγάλην αὐτῶν ἔκπληξιν εὗρον μόνοι ἐρῆμ! Τὸ παλάτι ἱερὰ Γαστρῶν, τοῦ Ἁγ. Δούκα προσφέρει καὶ παλαιχρόνιον ἐπίτροπον ἐκ μοναχῶν πραδρόμο καὶ τοῦ Γαστόνι πρώτην πουχλάρι καὶ σιωπήλαρα ἐκ φόρμι νανεκύδα ἐκ παλαιχρόνιον 300 χρῶν. Τὸ ἐρῆμ δαῦλα ἔκλεψαν ὅσα ἐνοδιγοῦσι ἐκ Ρωμαϊκὰ πουκάμισα Μοσχόφυγι.

Οὔτε σοσιαλισμὸ καὶ ἀνό κίνημα μεσάνε τοὺς Σούδη μαδιλῶν ἀπὸ Ρωμανικῆς ὀχυρᾶς. Ἀ' ἐμοιρέ αὐτὴ ἀνο δοχή παλλάραξε ἀπό Ρωμανόνους· οὐδέ ναὶ ἐνάλεων, ὅτι δά' κῦρνοι ἀπαύτων μοιρόζιλα εἰ Μοσχονῆς, κὶ ναὶ δά' ἐνδρον ἀπὸ Ρωμανοσεβαστήμ ἐδεύρον ὦ ἔδρα καὶ εὐτίαν ἀπὸ Ρωμανοφοῦ. Δι' ὁ ἀπράξια αὐτέλνιαν ἐξ αὐτεργείας ἀπὸ παδιμιλῶν· ἐνεῖνοι δέ' ἐμοβύλνιαν μένως παρσουνάδνιαν ἐξ κὶ ἀπὸ ἀνεμεδομοσσία, ὁ Μουσταφάμ Βιαμέμ ἐμένδας παγόας παρ' ἑαυτῷ ἀπὸ Μουχτάρ μὲν Μοσχονῆς μὲν ἐνέλεγεν αὐτῷ νὰ σοσιάσῃ ἀπὸ ἔξμοι σεβαστήμας καὶ παδιμιλῶν αὐθοχή αὐτὸ διαβεβαίωσιν ἀπὸ ἀπὸ εἰ Ρωμανοῦς μοσσωνδημόας, ὅτι κὶ εἰναὶ ἀμ μερικὸν αὐθεντικὸ δά' κῦναι ὁ καθ' αὐτῷ ἐμμοῦ. ὁ Μουχτάρ αὐτὸ ἔλνιαν μέν, ὅτι δά' διαβεβαίωσιν ἀπὸ αὐτῷ ἀπὸ ἐκείνη ἀπὸ παδιμιλῶν διαβεβαίωσιν ὁ μὲν αὐτοῦ, ὅτι ὁ παδιμιλῶν δέ' παταδέχοντα νὰ παύσωσιν εἰς ἀπὸ μέρα καὶ ὅτι ὁ χαλὰ ἀπὸ Μοσχονῆς δά' μοιάζῃ τὸ παιδάκι ἀπὸ ὅπως ἐμμοῦ ἀπὸ αὐτῷ ἀπὸ ἐκείνη ἀπὸ ἐκείνη ἀπὸ ἐκείνη

ὁ Ἡγούμενος ἐπέτρεψαν νὰ ἐνοικιάσουν τὰ κτήματα. Τὰ κτήματα ἦσαν ἀρκετὰ καὶ διὰ τοῦτο ἐζήτησαν ἀπὸ τοὺς ἐνοικιαστὰς ἐνοίκιον μεγάλον καὶ ἐπειδὴ ἐκεῖνοι δὲν ἠμποροῦσαν νὰ πληρώσουν τόσα χρήματα, ἐπῆγαν εἰς τὸν Μουσταφὰ Ἀγᾶν διοικητὴν τῆς Ἀθήνας καὶ τοῦ ἔδωκαν ἀρκετὰ χρήματα διὰ νὰ τοὺς βοηθήσῃ νὰ ἐνοικιάσουν τὰ κτήματα τοῦ Μοναστηρίου. Ὁ Μουσταφὰ Ἀγᾶς ἔστειλε γράμματα πρὸς τοὺς Ἀθηναίους καὶ τοὺς ἔλεγε νὰ μὴν ἐνοικιάσουν τὰ κτήματα τοῦ Μοναστηρίου εἰς ἄλλους παρὰ εἰς τοὺς Τουρκάλβανους. Ἐπειδὴ ὅμως ἐκεῖνοι δὲν ἤθελαν νὰ ἐνοικιάσουν τὰ κτήματα, ἐπῆγε ὁ Μουσταφὰ Ἀγᾶς ὁ ἴδιος εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ἔκαμε τοὺς Ἀθηναίους νὰ φοβηθοῦν καὶ ἔδωκαν τὰ κτήματα εἰς τοὺς Τουρκάλβανους. Ἀλλὰ καὶ τοὺς Τουρκάλβανους δὲν τοὺς ἄφηνε ἡσυχίαν ὁ Ἡγούμενος καὶ ἐπειδὴ ἐκεῖνοι δὲν ἠμποροῦσαν νὰ πληρώσουν τὰ χρήματα, ἐπῆγαν εἰς τὸν Μουσταφὰ Ἀγᾶν καὶ τοῦ ἔδωκαν χρήματα διὰ νὰ τοὺς βοηθήσῃ νὰ ἐνοικιάσουν τὰ κτήματα τοῦ Μοναστηρίου. Μόνον οἱ Τουρκάλβανοι δὲν ἤξευραν ὅτι ἦσαν ὀρθόδοξοι ἀναγκάσθησαν νὰ ἐνοικιάσουν τὰ κτήματα τοῦ Μοναστηρίου, ὅλοι ἦσαν ἐνάρετοι χριστιανοὶ τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας· ἐκ παιδόθεν γονεῖς καὶ διδάσκαλοι τοὺς ἐδίδασκαν τοὺς χριστιανοὺς Μοναστηρίου νὰ ἐνοικιάσουν τὰ κτήματα· ὁ Μουσταφὰ Ἀγᾶς ἐπῆγε τοὺς γέροντας τοῦ τόπου καὶ ἐπαρακάλεσε νὰ ἐνοικιάσουν τὰ κτήματα

ὠνομάζοντο ἐπὶ μέσου ἀπὸ τὴν Μοναχοῦ μεγάλου εὐλόγου
σαν ἐξόπισθεν ἀποκλείοντες ἀπέναντι τὸ καθολικὸν καὶ
νὰ ἐκκλησιάσουν εἰς τὴν Μονὴν τοῦ προδρόμου ἐκεῖ ἐκάθηντο
οἱ καθηγούμενοι καὶ ὁ ἀρχιμανδρίτης εἰς ἕνα θρόνον· ὅπου ἔφθα
σαν ἐκάθουντο ἐπὶ εἰς θρόνον ἐπὶ τὴν Μονὴν ἡ Μ. Λαύρα ἐξ ἀρι-
στερὰ ἀπέναντι ἐκάθηντο οἱ καθηγούμενοι ἐπὶ τὰ δεξιὰ καὶ ἐμπρὸς
ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν ἐστέκοντο αὐτοὶ, ὅπου δὲ ἐκκλησιάζουν εἰς τὴν Μονὴν ἡ ἐμπόδιζαν νὰ παρακολουθοῦν
ὅλοι μαζί. Ὁ θρόνος ὅμως αὐτὸς ἔχει ἐπὶ ἡ Μονὴ
ἔχει καὶ τὴν ἐπὶ δεξιὰ τοῦ ἀρχιμανδρίτου θρόνου
ἡ ὅτι ἐκεῖ κάθηνται νὰ ἀκουσθοῦν. ναμίζω ὅμως,
ὅτι δὲν εἶναι φρόνιμον νὰ ἐκκλησιάζωνται εἰς τὴν Μονὴν
ἐκεῖ ἐκεῖνοι ἐκεῖ οἱ καθηγούμενοι. Εἰς ταῦτα εἰς τὸν
Ρωμανὸν ἐκκλησιάζουν αὐτοὶ, ὅτι αὐτοὶ οἱ καθηγούμενοι
δὲν θὰ ἔχουν αὐτοὶ δὲ ἔχουν ἐκεῖ εἰς τὴν βίαν καὶ
ταῦτα ἔχουν αὐτῶν ἐκεῖ ἔχουν ἐκεῖνοι ἐκκλησιάζουν καθὼς
τὴν ἐκκλησίαν νὰ ἔχουν ἐκκλησιάζουν εἰς τὴν Μονὴν τοῦ
προδρόμου. Ταῦτα γράφει ὁ ἀρχιμανδρίτης θρόνου,
ἔγινα εἰς ταυρίου νὰ ἀκούσῃ τὸν Μαγιορόμε
τοῦ Ἰουλίου Καβύρακα. Ὅθεν μαγόσαν τὸν καθηγούμενον
τὸν Ταυρινὸν ἀνέλαβε δι' αὐτοῦ ταυρίου ἀνὰ τὸ
ἔξω τοῦτο «Μανδαῦν Ταυρίου ἐρώτα, ὅτι οἱ Ρουμ
νοι προέδευσαν εἰς ἐκκλησίαν νυκτὶ νὰ ἐκκλησιάζουν
καὶ νὰ ἐκκλησιάζωνται εἰς τὴν Μονὴν. Ἐκεῖνοι δὲ
τὸ ἔκοψαν ἔκπια εἰς ἀγανακτοῦσιν τοῦ ἔθνους

ΔΡΑΠΤΟΥ

καὶ τὸν Ρωμανὸν τὸ ξυνοῦσον δύνασθαι καὶ ὠφελεῖν
ἐαυτὸν λέγω, ὅτι δεῖ δὲ ἀνυπὸ τὸν ἐπιμένειν αὐ-
τὸν νὰ διανύσωσι τὴν Μονὴ καὶ ὅτι τὸ ἐπανελθεῖν
ὠφελιμώτερον ἀπογνώσεως ἦτον ἐνδύμιον διὰ τὰ
συμβαίνοντα. Τὸ ἐναντίον ξοῦτο ἀνοτέρω ἐξ ἰδίων
αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ηγουμένου τῆς Μικρονήσου· ὁ γὰρ
ἀναγνώστης ὁ Παναγία δεῖ ἐδυνήσου φρόντισαι νὰ φθά-
σῃ εἰς τὴν Μονήν. Ὅθεν καθημερινῶς ἐπόρευσαν
οἱ Μοσχόνησοι· καὶ δὲ γένος αὐτῶν ἦτον ἀναγίγνωσκον
δοὺς καὶ τὸ ξυνοῦσον ἐξῆγδον εἰς ὠφελιμώτατον
αὐτῶν μόνον ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ διδάσκαλος. Γενομένης
δὲ αὐτοῦ παραλειψέως εἰς τὴν ἀδιαφορίαν τῶν κα-
δόντων μὴ ἐξῆγδαίνειν εἰς ὠφελιμώτατον ἐν ὁ πονηρὸ-
ρον αὐτοὺς, ὅτι οἱ κάθονται οὐδεμίαν ἐπο-
χρεῶσιν ἔσχον νὰ ἐπιδιορθώσωσιν αὐτοὺς ἐπαύσθησαν,
διὸ οὐδὲν μέχρι δεῦτε ἠργάσθησαν ὑπὸ τὸν
Ρωμανόν. Ἡ ἀδιαφορία τῶν ξυνόντων καὶ ἡ ὠφε-
λιμώτης ἐκ τοῦ μέρους τῶν Μοσχονήσων γὰρ ἀπέδω-
σαν τοὺς Ρωμανίους· ὅθεν μέγιστον νὰ ἀπέλθωσιν
ἀπράκτοι τῶν Μοσχονήσων ἐπιτίθεντο τοῖς διδασκά-
λοις καὶ ἐκεῖ ὑπερὰ παραλειψέως. ἀπεκόπησε ἐκ
βουνοκορφίου κάθεως ὑπερὸν, ὅτι ἐκ Μοσχόνησον ἀπ-
ῆλθον Ρωμανίους καὶ ὅτι ἐκεῖνα ἔχελε φαίνεσθαι Ρωμα-
νιαρά· ἀνθυχῶ ὅμως ἐκ τῶν ξυνομένων ὑμῶν
ἀμφὶ τὰ εὐξίδελα παραλειπόμενα· ἀδέκνοις ἔχει

ΚΟΡΑΗ ΓΟΥΜΕΝΙΣΣΑΣ

εἰρηνεύομεν, ὅτι τὰ ὅπλα σκληρὰ τὰ μέχρι τοῦδε
διαπαιδεύθη εἰς πολεμικὰς τὰ ἔργα τόσον νεανικὰ
ἀποτελέσματα. Τὰ συγχωρήσωμεν ποτὲ ἂν πρέπει νὰ δανα-
νίσωμεν αὖθις ἀπολύτως εἰς τὸ ἔθνος εἰς πολεμικὰς. Ἡ
Ἑλλὰς δὲ οἱ Ἕλληνες νὰ ἀνταποκριθῶσιν τοῦ ἀγῶ-
νος εἰς πολεμικὰς ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα νὰ
ἐπιβάλωσιν αὐτοῖς νὰ μὴ φαλαιωνοῦνται
εἰς τοῦ ἔθνους ἀγῶνος ἀγγὰ νὰ κατάγωνται εἰς
τὴν ἀποδοχὴν τῶν μικρῶν αὐτῶν χρεῶν. αὐτοὶ ὅμως
εἰς σωρείαν ἀποίνων αὐτοῦ, ὅτι οἱ ἀγῶνοί τῆς Ἑλ-
λάδος ἐπεράτωσαν εἰς τὴν μικρὰν ἐπιφάνειαν.
Αὐτὴ ἀποκλειστικὰ κατόρθωσε τὸ πρῶτον εἰς Θερμο-
πύλας καὶ τὴν κυριακὴν πρὸς ἀνάμεσον εἰς Μοσχάτον δι-
μᾶς νὰ αὐξανομεθῶσι τοῦ ἐπιφανεστέρου ἀπὸ
τόσους Μοσχατίτας τοῦ μέρους τῶν ἐμπλεκομέ-
νων ἐπολέμησαν ὁρισμένως, μονοκαίρως καὶ κανόνος ἐρό-
ως ἐμπλεκομένους ὑπὸ διαφόρων κακῶν.
Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀνωδοχὴ ἡ μνημεῖον τῆς Δούρμη καὶ
Γιάννου εἰς Θερμοῦ καὶ Μοσχάτου ὅμως αὐτῆς
τῶν προσδοκιῶν των· καὶ ἐν τύχαι κάθεσιν, εὑρί-
σκον, ὅτι εἰς Θερμοῦ οὐ μόνον τοῦ Μοσχατίτας ἀλ-
λὰ καὶ τοῦ Ἀγβανοῦ δὲ ἔχουν νὰ ἐπιδεῖ ἀνδρεῖα
ναυτόπα συμφέροντα ἔχοντας εἰς Βουλιαγμένη.
Χαρακτήριζον ὅμως ψυχὴν μεγάλην, διότι εἰς μὴ
τῶν Μοσχατιτῶν τοῦτον μόνον ἐπολεμήσαν

αὐτούς, νὰ δὲ ἐν ἀγάπαν μόνον ὁ Χριστός.
Ἐφεύρομεν ὅμως νὰ ἀμφισβητήσωμεν, ὅτι τὸ ἀμάρτημα
φέρεται κατὰ τὸν Ραφαήλ ἢ ἀμαρτία τοῦ πρώτου
ἡ ἀνευθυνοσύνη ἀναμφίβολος ὡμολόγησε ἐξ ἰδίου
του νὰ μὴ ὑπάρχῃ τοῦ Ραφαήλ λογισμὸς
δὲ νὰ διηγῆται εἰς τὴν Μητέρωγιν ὅτι εἶναι νεκρὸς
εἰς τὸ Ἐρυθραϊκόν. Τὴν ἀνευθυνοσύνην δὲ ἐ-
βεβαίωναν ἡμᾶς ἐκεῖνοι οἱ φοιτηταὶ κ. Ἀλέ-
ξιος Σάρδης καὶ Λάμπρος Δ. Βόρτας. Οὗτοι
νοῦ ἡ ἀφιξίς Ραφαήλ
ἐλθόντα φύλλον
ἐλθόντες αὐτοὺς ἐπὶ τὸ ἀνάκτορον. Ὁ ἐγκληματίας ὁ
νεκρόπνοος εἰς τὴν Κυριακὴν ἀναίμακτος καὶ αὐτὸς
τοὺς ἐβράχους εἰς ἡμέραν νὰ μᾶς εἴπῃ,
ὅτι εἶναι ἐγκληματίστερος τῶν ἐγκλημάτων καὶ ὅτι ἐν
τροποποιήσει ὅτι εἶναι Ραφαήλου ἀφάλλουσι τοῦτο
χάριν τῶν 120 μιρῶν ἀγγλικῶν μὲ αὐτὸν
μαρμαίνουσι. Οὕτω εἶπεν, ὅτι ἦλθεν ὁ ἐγκληματίας
μετὰ τὰς, καταπροσώπως τοῦτ ἐκείνους του.
Καὶ ἐν συνόδῳ· ὅτι ὁ Δουμᾶς καὶ ὁ Γουνόδ
ἐπόμενον ἐν ἡμέραν εἰς Παρισίων προσωπικῶς
αὐτῶν βράχον ἄδουλον· τί ἔκαμαν ὅμως; Ἔμειναν
καὶ μεθύσια, διότι βρεγμὰ οὔτε ἔχουσιν οὔτε
ἐξέρουσιν.
Ἔτερον· τῇ Σεμνοτάτῃ ἡμέρᾳ, ὅτι ἐπορεύθη νὰ
ἐπιβῇ εἰς Μοναστήριον· παρουσιάσεως ὁ

Δούμης εἰς τοὺς περὶ αὐτοῦ βλάχους τῶν πλειάσας ἀναφορὰν πρὸς ὑπογραφήν, δι' ἧς δὰ ἐμίτουν τὴν ἵδρυσιν Ρουμανικῶς κοινότητος εἰς Κορυτοᾷ καὶ τὴν ὁδοίασιν Ρουμανικῶς ἐκκλησίας. Οἱ βλάχοι ὅμως προέβαλον ὡς ὅρον τῆς ὑπογραφῆς τῆς ἀναφορᾶς ταύτης τὴν συμπεριμὴν τῶν ὀφειλομένων αὐτοῖς χρημάτων· ἐπειδὴ δὲ τοῦτο δὲν ἐγένετο ἡ ἀναφορὰ δὲν ὑπογράφη καὶ οὕτω ἀνεχωρίσθησαν ἐκατέρωθεν δυσηρεστημένοι.

Ταῦτα εἰ βίᾳ.

Δ. Βοφίκη

Σ. Ν. ΑΡΑΓΟΥΝΗΣ

Ἐν Κορυτοᾷ τῇ 12ῃ Ἰανουάριον 1904.

...ον δε-
...ος αὐτοῦ
...ρομῶν
...ιοιοτρό-



...μη καὶ
...ς αὐτίδετος
...ος, εὐόμι-
...ωρίτας, ἀλλ
...ἐαυτῶν ἀπ
...ρεστίῳ.
...ὶ εἰ μὲν
...ήσθησαν

Εξοχώτατε

Σπεύδω μυρίαις συγγνώμαις ἔνεκα τῆς ἀναγκαιούσης ὅπως σε-βασθῶ ἀναμίξασθαι ἄνευ ἴδιου καὶ σου ἐπιχώριον ἀναιρέσεως καὶ ἀ-πολύτους ὀλιγωρίας τῶν ἰδιαιτέρων ὑμῶν ἐργασιῶν.

Ἡ ἐπανοδὸς Γουρμανῆ φρουρίου, γραφέντος ὑφ' ἡμῶν σε-βασθῶ τῆς ἀναδείξεως μου εἰς Κ/σαν, ἀνεκρίνατο ἄχρι τῆς σήμερον ἔχθες ἀναπάντητον. Ἔτσι δὲ γράφω ὅτι φρούριον ἡ ἀναδοχὴ τῆς γραφείσης ὑπ' ἐνδίου φρὸ τοῦ Σουλίου. Ἐγὼ φρὸ τοῦτο ἀπάγω τὴν ἀναδοχὴ Δωδώνας, ὡς δὲ ἤκουσα ἀόδη δύναμαι καὶ σπου-δαίων. Ἐσύγδυν τὴν ἀναβάσιν ἀναγορᾶν φρὸ τοῦ ἐπανόδα ἐπί-σκοπον Δύγαγον τῶν ἐν Μακεδονίᾳ σαιδάτων, ὅσπερ καὶ ἔφραζα. Ἐγὼ ἡ χαρμοσύνη μου ἐπὶ δράχμοις μισθοῦ ἀρχῆς δὲν ἔχω δικαιά καὶ ἐφαρμόσω φρὸ τοῦ σπουδαίου αὐτοῦ. [illegible]. Καὶ ἔτσι τοιοῦτον σπουδαῖον, διαβαίνομαι φρὸ τῆς Γουρμανῆ ἀρχῆς ἐπανορθώσεως καὶ ἐπανορθώσεως καλοφρόνων τῆ δὲν χάρας τῆς κοινῆς ἡμῶν μητρὸς Ἑλλάδος, δύναιντο ἀναπτερῶσαι τὰ λίχνα μείζονος ἀγῶνος καὶ σφριγάσεως. Τί φημί; Ἐγὼ μισθοῦ δράχμας, καὶ ταῦτας ὡς δάκτυλον, τὸ σπουδαῖον θ' ἀναδείξω μὲ δὲν τόνον, καὶ ἀφῆσον ἔτι, ἔμπροσθεν ἐσφραγῆ τὰ ἐπιφέρω εἰς Κ/σαν καὶ δύναιντο ἐκεῖ ἐπιτελοῦσι ἀναδείξω, ἢ ἔχω βεβαιότατος ἐμαυτὸν μὲ ἀδῶν τοῦ δὲ ἐχθροῦ μου σπουδαίου καὶ καλοῦ σάγκυνσιν τῆς σφρονοσύνης μου.

Καλαμεύω μοναὶ σάγκυνσιν καὶ φρυγῆν ὑμῶν αἰσθήματος ἐν τῷ φρο-σώπῳ τοῦ ὁσίου δύναμιν ὁ Μακεδονικὸς ἐμπορικὸς σύγκυνσιν τοῦ ἔθνους Μακεδόνων, καὶ σαφαιρῶ δρμῆ, ὅπως ἐπανέλθῃ ἄφωνον τὸ πένθος ἐπὶ τῆς ἐφρονῆς, ἐπιφανὲς σαφὲ τοῦ ἐν Ἀθήναις καὶ διὰ τῆς σφρονοσύνης ἐπιφανείας, ἵνα ἐν ὅσῳ διαμείνῃ ὑμῶν, σύνε-

Ἐν ἀπὸ βεβαίας καλαστροφῆς ἐν ἀλεχίς δῦμα ἀνάνδρου συμφαντίας.

Διαλεγῶ



ΣΝΑΡΑΓΟΥΜΗ

αἰωνίως εὐγνώμων
Λυδήριος Κυρμαδίνου
ἐν κορυφοῦ τῆς Παμεδονίας

Ἐν Ἀθήναις ἐξ 9 Ἰουλίου 1904

183

GEORGES M. FITZIO
AVOCAT A LA COUR

CAIRE 2ᵗᵒ 27 Δεκεμβρ. 1904.

Δεβαζέ μου πυρίε Δραγούμη

Τόσμω τὰ ἀνεκδοτία
ὑπὸ ὑμᾶς ὀξέας ἐξέτις
ὅπως ὀνομοῦ ὑμῶν δεμμῶν
τοῦ ἐμοῦ νεκάτου καὶ
ἐκεῖ τ. Μεγειάδου Ἀδάμ
μετεβαίνοντα εἰς Ἀδανὰς
ὑπὸ Δαυτοσοίνου τῶν
δημοτικῶν αὐτοῦ ἐξεράζω
αἱ ἔχει ἀνάγκην ἢ τοῦ
ὑπὸ τὰς Ἰδαγενεῖς ἀρχὰς
δραγοπᾷ
Ὁ τ. Ἀδάμ ὑπηρέτησε
ἐκεῖ μαυροῦ ἐν τῷ Ἐγκυκλῷ
γραφῷ αἱ ὑπηρεσιαρμένος

TÉLÉGRAMMES: FITZIO CAIRE

Σ. ΝΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Αν. 4, 13 Μαρτ.

184

Ἐν Κορυτσᾷ τῇ 6ῃ Μαρτίου 1905.

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Ἀξιότιμε Κύριε Δραγούμη

Διά τῆς παρούσης σπεύδομεν νά συγχαρῶμεν ὑμῖν ἐπί τῇ ἀγηθῶς θριαμβευτικῇ καί ὅλως μοναδικῇ ἐν τοῖς ἐκλογικοῖς χρονικοῖς ἐπιτυχίᾳ ὑμῶν ὡς βουλευτοῦ. Διά τῆς πράξεως ταύτης ὁ λαός τῆς πρωτευούσης ἀπέδειξεν ὅτι δύναται νά διακρίνῃ τήν ἀρετήν ὅπου ἐμφωλεύει καί νά βραβεύῃ αὐτήν. Ὅθεν ἐπαναλαμβάνοντες καί αὖθις τά συγχαρητήρια ἡμῶν καί πάντων τῶν ἐνταῦθα γνωριζόντων ὑμᾶς, εὐχόμεθα νά ἀξιωθῆτε νά ἀνέλθητε καί εἰς τό ὕπατον τῆς πολιτείας ἀξίωμα πρός χαράν πάντων τῶν θαυμαστῶν ὑμῶν.

Γινώσκετε καλῶς, Κύριε Δραγούμη, ποίαν σημασίαν ἔχει δι' ἡμᾶς ἐν τῇ διοικήσει Κορυτσᾶς ὁ ἑλληνικός χαρακτήρ τῆς Μοσχοπόλεως. Στύλοι τοῦ Ἑλληνισμοῦ καί ἐρείσματα ἐν Μοσχοπόλει εἶναι ὁ Ἰωάννης Βαλασύρας καί ὁ τούτου ἐξάδελφος Ἀναστάσιος Βαλασύρας διαπρεπής μέν ἰατρός ἀλλά δυστυχῶς οἰκονομικῶς μή εὐπορῶν. Οὗτος ἔχει υἱόν ὀνόματι Χρηστάκην πρό τριετίας ἀποφοιτήσαντα τοῦ Μπαγκειόν Γυμνασίου οὗτινος ὡς μαθητής ἀγηθές σέμνωμα καί ἀγλάϊσμα ὑπῆρξεν ὡς μαρτυρεῖ τό ἀπολυτήριον αὐτοῦ φέρον βαθμόν διαγωγῆς

καὶ εὐημερίας ἄριστα. Ὁ νέος οὗτος ἀπὸ τριετίας
ἐργάζεται ὡς διδάσκαλος ἐν τῇ εὐταύδα Ἀστικῇ σχο-
λῇ, ἀλλ' ἔχων φύσιν σφόδρα ὠρὸς μαθήσιν ὠργώσατο
ἐσπουδμεῖ ναὶ τόχῃ καὶ ἀνατέρας ἐν τῷ Παιδοπαι-
μεῖῳ μορφώσεως· ἡ ἐσπουδμία αὕτη τοῦ νέου εἶναι
συγχρόνως καὶ εὐπουδμία ἡμῶν, ἅτε γινωσκόντων
ὅτι οὐ μόνον ὁ νέος οὗτος χρηστμώτατος ἀνασβήσεται
ὑπὸ εὐθυμεῖ ἔσοχμι εὐταύδα, ἀλλ' ὅτι καὶ ἡ Μοχά-
σοχις πᾶσα μοχαιμομένη ἐν τῇς ὠροσχήχεως τοῦ
ἀχαθοῦ πατρὸς τούτου νέου ὡς ὑποτρόφου ἐρρωμε-
νέστερον δαὶ ἐμμένμ εἰς τὸν Ἑλληνισμόν, τοσοῦ-
τῳ μᾶλλον ὅσῳ ὁ νέος οὗτος ὠροσχαμβανόμενος ὡς
ὑπότροφος τοῦ Βεμμείου ἡμεροδοτμάτος ἔσται ὁ
ὠρῶτος ἐν Μοσχονήσοις ὁ ὡς τοιοῦτος ὠροσχαμβα-
νόμενος. Νομίζομεν δὲ καὶ ἡμεῖς, ὅτι ἡ πατρὶς τοῦ
Σίνα εἶναι ἀξιὰ τοιαύτης τινὸς ὑποστμρίξεως.
Ὅθεν φρονοῦντες ὅτι, εἰθισμὰ συμφέροντα ἐξυπηρετοῦ-
μεν ἐθνικῶς ναὶ συσπόσωμεν τὸν νέον τοῦτον εἰς τὰ
ἐγχώρια αὐτοῦ ἤθη καὶ ὑμῶν τοῦ αἰχρούνου φρουρο-
ῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἐθνικῶν συμφερόντων, οὐχὶ ναταπα-
ναιοῦντες (ἀλλ' ἐνστρέφατε ἡμῶν τὴν φράσιν),
ἀναπτοῦντες ἵνα τοῦτον ναὶ τὸ ἑαυτοῦ ἔθνος ναται-
τάξῃ μεταξὺ τῶν ὑποτρόφων τοῦ Βεμμείου ἡμε-
ροδοτμάτος.
Πεποισμένοι, ὅτι ἡ αἴτησις ἡμῶν δὲ ἐναπορριφθῇ

καὶ ἐκφράζοντες ὑμῖν ἐπὶ τούτῳ τὴν εὐγνωμο-
σύνην ἡμῶν, τοῦ νέου καὶ τῶν γονέων αὐτοῦ ἐκ
τῶν προτέρων, ἀναμένομεν δι' ἧς ἰδοῦ καὶ τὴν πα-
ροῦσαν ἀποστέλλομεν ἀπάντησιν περὶ τῶν περαι-
τέρω καὶ διατελοῦμεν μετὰ τοῦ προσήκοντος
πρὸς ὑμᾶς σεβασμοῦ.

Δ. Βόρια
Ἐφρεύρη Α. Ἰκόνης
Βασίλ. Εὐδ. Πλαστήρας.

185

Ἐν Θεσσαλίᾳ τῇ 2 Αἰγούστου 1905

Ἀξιότιμε κ. Δ. Δραγούμη

εἰς Ἀθήνας



Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Μὲ δοθείσης μοι καμμίας ἀφορμῆς μέχρι σήμερον ὅπως τῆς γράψω, σήμερον διὰ τῆς παρούσης μου σινιτῶ ἐπὶ τὸν γαμβρόν μου κ. Γεώργιον ἐν Τσίτσου ἐρχόμενον αὐτόσε πρὸς θεραπείαν τῆς ἀγαλρόστου μοι ἀνεψιᾶς μου, διὰ τὸν ὁποῖον πρὸς τὰ πράγματα ὅτι ἀναιτεῖ ἡ ἀγία μοι ὁ παλριτισμός ἀφοῦ ἡ νόσος τοῦ μοι τὰ πρόσεπα τῷ εἶναι ὅσης ἄγνυα.

Ἐν τῷ πρόλεψιν ἐν φράσει ἐπὶ τὰς εὐχαριστίας μοι ἐπιπροσίνει μου δαλεγῶ μεθ' ὑπογέψεως.

[illegible] [ἐκ Κορυτσᾶς]

بورکی ن. چیچو

Γεώργιος Ν. Τσῖλσος

Χρησιάνης Νῖνος

Ζ. Βύρης

Κορυτσᾶ

186.

27/9/1905

Ἐξοχώτατε καὶ Ἐθνωφελέστατε ἄνερ.

Κατ' ἐντολήν ἀνατεθεῖσάν μοι ὑπό τινος τῶν ἐν Κορυτσᾷ τῆς Μακεδονίας ἐπισήμων προεστώτων, ὅστις, μή δυνάμενος νά γράψῃ τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι, καθ' ὅσον ἐπιβλέπεται παρά τῆς Τουρκικῆς κυβερνήσεως, δι' ἐμοῦ καθυποβάλλει Αὐτῇ τά ἐλάφυχα αὐτοῦ συγχαρητήρια ἐπί τῷ ἐνδόξῳ καί ἡρωϊκῷ θανάτῳ τοῦ Ὑμετέρου ἀοιδίμου Παύλου Μελᾶ, ὅστις ἀποτελεῖ ἤδη τό κέντρον τῆς συγχρόνου Μακεδονικῆς ἱστορίας καί οὗτινος ὁ θάνατος ἐγένετο ἀνάστασις καί ζωή τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ Ἑλληνισμοῦ, εὐλαβεστάτως γνωρίζω Αὐτῇ τά ἑξῆς.—

α! Ὅσον ἀφορᾷ τά ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ἐπαρχίας Κορυτσᾶς ἡμέτερα σώματα ὑπό τούς ἀρχηγούς κ. Μάλιον καί Βέργαν, ταῦτα ἐπεδείξαντο διαγωγήν ἀρίστην, πάντες δ' οἱ ἡμέτεροι μετ' ἀπεριγράπτου ἐνθουσιασμοῦ ὑποδέχονται αὐτά, ὥσπερ ἄλλον Σωτῆρα, πάνυ προθύμως παρέχοντες πᾶν τό ἀναγκαῖον αὐτοῖς. Γενική δέ γνώμη ὑπάρχει, ἵνα ταῦτα διατηρηθῶσιν ἢ μᾶλλον αὐξηθῶσι, καθ' ὅσον ἀποφέρουσιν ἄριστα ἀποτελέσματα τοῖς πᾶσι τυγχάνοντα γνωστά. Ἀλλ' ἐπειδή ἐν τοῖς εἰρημένοις σώμασιν ὑπάρχουσι πλεῖστοι ἡμέτεροι ἐγχώριοι, οἵτινες συχνάκις κατέρχονται εἰς τάς πόλεις ὡς διάγγελοι, οὗτοι δέ προδίδονται ἀναφανδόν ὑπό τῶν ῥουμανιζόντων εἰς τήν Τουρκικήν κυβέρνησιν, ἥτις καταβασανίζουσα αὐτούς ἀναγκάζει, ἵνα γνωρίσωσιν Αὐτῇ τά καθ' ἡμᾶς, καί οὕτω βλάπτονται καί καταισχύνονται αἱ ἐνέργειαι ἡμῶν, ἀνάγκη, ἵνα δοθῇ ἐντεῦθεν διαταγή, ἵνα ἐξαλειφθῶσιν ἀπό τοῦ προσώπου τῆς γῆς οἱ ἄτιμοι οὗτοι ἐξωμόται καί ἀργυρώνητοι. Τίνες δέ τυγχάνουσιν οὗτοι ὑποδεικνύομεν ἡμεῖς οἱ ἐν Κορυτσᾷ. Διά τοῦ μέτρου τούτου προσφ-

γνεται ἡμῖν ὠφέλεια, καθ' ὅσον πάντες οἱ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ἀπαπλανηθέντες, ἐὰν λείψωσιν αἱ κεφαλαί, ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα, θὰ προσέλθωσι πάλιν πρὸς ἡμᾶς. —

β'. Πρὸς τούτοις ἀνάγκη πᾶσα, ἵνα ὡς οἷόν τε τάχιον μετατεθῇ ἐκ Κορυτσᾶς ὁ νῦν Μητροπολίτης Αὐτῆς κ. Φώτιος, ὁ ἄλλως ἀγαθός, καὶ τύπος καὶ ὑπογραμμὸς ἀρχιερωσύνης, ὡς μὴ ἔχων τὴν ἀπαιτουμένην ἰσχὺν θελήσεως καὶ ἐνεργείας, τῆς ὁποίας εἶναι μεγίστη χρεία καὶ μάλιστα κατὰ τὰς δεινὰς τάντας περιστάσεις καὶ δοκιμασίας, ἃς ὑφίσταται ἡ πατρὶς ἡμῶν ἐκ μέρους πολλῶν ἐχθρῶν καὶ δὴ τῶν Ῥουμανιζόντων καὶ τῶν ἐξ ἀγνοίας χιμαιρικὴν ἰδέαν διατρεφόντων, καὶ δουλείαν χείρονα τῆς ὑπαρχούσης ἐπιζητούντων ἐλαχίστων δυστυχῶς ἡμετέρων ἀλβανιζόντων, μάλιστα δὲ πάντων τῶν ἐν Κορυτσᾷ ἰσχυρῶν καὶ ἐπιφανῶν βέηδων, οἷς συμφέρει τὸ τοιοῦτον, ἵνα ὡς ἔχοντες τὴν πλειονοψηφίαν ὑπὲρ αὐτῶν ἀεὶ ἄρχωσι καὶ τυραννῶσιν ἡμῶν, ἀπέναντι τῶν ὁποίων ἄλλως θὰ εἶχον τὰ πράγματα ἐὰν ἐγίνετο ἡ δεόυσα ἐθνικὴ ἐργασία καὶ κατήχησις καὶ πρὸς καταπολέμησιν τῶν ὁποίων τό γε νῦν ἔχομεν ἀνάγκην ἀρχιερέως ῥέκτου, τολμητίου εἰς τὸ ἔπακρον καὶ ἐν γένει δυναμένου ἐν πάσῃ στιγμῇ ν' ἀντεπεξέλθῃ κατὰ παντὸς βλάπτοντος τὰ ἡμέτερα. Ν' ἀντικατασταθῇ δὲ διὰ τοῦ νῦν συνοδικοῦ τυγχάνοντος Μητροπολίτου Γάνου καὶ Χώρας, τοῦ ὁποίου ἡ πολιτεία καὶ ἡ δρᾶσις τυγχάνει τοῖς ἐν Κορυτσᾷ γνωστή, διότι πρὸ ἐτῶν ἐχρημάτισεν Ἀρχιδιάκονος τῆς ἐν Κορυτσᾷ ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ πολλὰ ἀγαθὰ τῷ ἔθνει ἡμῶν διεπράξατο. Λίαν δὲ εὔκολον νὰ κατορθωθῇ τοῦτο, διότι ὁ νῦν Κορυτσᾶς τυγχάνει Ἀντιιωακειμιστής. —

γ'. Ὡσαύτως ἀνάγκη ἀντικαταστάσεως διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους καὶ τοῦ νῦν Γυμνασιάρχου τοῦ ἐν Κορυτσᾷ Μπαγκείου Γυμνασίου κ. Γ. Ἀναγνωστοπούλου, τοῦ ἄλλως λαμπροῦ καὶ ἐξόχου ἐπιστήμονος καὶ χαρακτῆρος, καὶ τῆς ἄνευ ἀναβολῆς παύσεως τοῦ καθηγητοῦ τῶν Ἑλληνικῶν κ. Εὐφραίμ Γκίνη, ὅστις εἰς μάτην λαμβάνει τὸν μισθὸν 90 λιρ. ὀθυμ., οὐδένα ἀγαθὸν καρπὸν ἀποφέρων ἢ λίαν ἀνίκανος καὶ τυγχάνων χαρακτὴρ χαμερπής, τὰ πάντα τοῖς πᾶσι γιγνόμενος, ἵνα τοὺς πάντας κερδίσῃ πρὸς διατήρησιν τῆς ἐν τῷ Γυμνασίῳ θέσεως. —

δ'. Τέλος ἀνάγκη ἐθνικὴ καὶ δὴ μεγάλη ἱδρύσεως καὶ ἐν ἄλλοις περιβλέπτοις κέντροις τῆς Μακεδονίας ὑποκαταστημάτων ἢ καὶ πρακτορείων τῆς Ἀνατολικῆς Τραπέζης, ὡς καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Πατρίδι Κορυτσᾷ πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἐθνικῶν συμφερόντων, ἀφοῦ πολλὰ ὄντως ὑπάρχουσι τὰ χρήζοντα τῆς ἀμέσου καὶ συντόνου ἐθνικῆς συναντιλήψεως, καὶ πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ὁμογενῶν ἐν ταῖς ἐμπορικαῖς αὐτῶν συναλλαγαῖς. —

Πρὸς ἐπιτυχίαν λοιπὸν πάντων τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων πρὸς Ὑμᾶς, ἐξοχώτατε καὶ ἐθνωφελέστατε ἄνερ, πρὸς Ὑμᾶς, ὅστις ἀντιπροσωπεύετε ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ Ἑλληνισμοῦ τὸ γνήσιον καὶ ἀκραιφνὲς ἑλληνικὸν Μακεδονικὸν φρόνημα, καὶ ἐν τῷ προσώπῳ Ὑμῶν συγκεντροῦται τὸ εἰλικρινὲς καὶ ζωηρὸν ὑπὲρ τῶν τυχῶν τῆς Μακεδονίας ἐνδιαφέρον τῶν ἑκάστοτε κυβερνητῶν τῆς Ἑλλάδος, πρὸς Ὑμᾶς, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν πάντα ταῦτα καὶ θαρροῦντες ἀποτεινόμεθα. Βέβαιοι δ' ὄντες ἐκ τῶν προτέρων, ὅτι θέλετε προσηκόντως ἐνεργήσει, καθυποβάλλομεν τῇ Ὑμετέρᾳ ἐξοχότητι τὰς ὁλοψύχους ἡμῶν εὐχαριστίας καὶ τὴν ἐσαεὶ ἀπει-

ρου εὐγνωμοσύνην, καὶ δεόμενα τοῦ ὑψίστου, ἵνα διατηρῇ Αὐτὸν μέχρι βαθέος καὶ λιπαροῦ γήρως ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ἔθνους ἡμῶν καὶ ἐπὶ χαρᾷ παύλων ἡμῶν. —

Διατελῶ μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ.

Εὐπειθέστατος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29ῃ 7/βρίου 1905.

187

Κορυτσά τῇ 21ῃ Μαρτίου 1906

Φιλογενέστατε ἄνερ.

Ὁ μαθητὴς τῆς σχολῆς μας κ. Β. Μόχας ἐκ Κορυτσᾶς διαμιδὴς φαίνεται διὰ τὰ ἄμφια αὐτοῦ φιλεξηνικὰ αἰσθήματα καὶ ἀγάπην εἰς τὸν πόνον τῶν ὑπὲρ τοῦ ποινοῦ ἀγῶνος ἐν Μακεδονίᾳ ἐργαζομένων, προσέρχεται εἰς τὴν ὑμετέραν ἐξοχότητα, ἐξαιτούμενος τὴν ὑμετέραν ἀδυναμὴν ἡδυνὴν συνδρομὴν πρὸς εὕρεσιν σχολαστικῆς ἐργασίας ἵνα μὴ δυνάμενος ἀμέσως νὰ ἔλθῃ ἐνταῦθα, καθόσον ἐσχάτως κατέρρωσε νὰ ἀσθενήσῃ καὶ τὸ παρ' ἡμῖν μαστίζον Ἑλληνικὸν πένημα, γραμματέως καὶ συγγραφικὴν σχολὴν τὴν δραστηριότητα τῆς δημοσιογραφίας τοῦ ἐν τῇ ἐμπορίᾳ τῆς πόλεως ἡμῶν κ. Χ. Λίνου, ἐν φυσικῇ ἔδρᾳ διατελοῦντα μετὰ τοῦ πατρικοῦ αὐτοῦ ἔργου Βεβ τῆς Κρεσσούρας ἀδελφοῦ τῶν ἀνδρικῶν ἐνδυμάτων ἐπὶ ἔτη ἐν Ἑλλάδι διαμενόντων δύο ἄλλων αὐτοῦ ἀδελφῶν ἔνεκα ἀσθενείας ποδῶν.

Ἐπειδὴ μοναὶ καὶ ἡ Κυβέρνησις φαίνεται παραδεκτὴν αὐτὸν καὶ οἱ Βεβέδες ἀπεφάσισαν τὴν μονὴν αὐτοῦ εὐρέως ἀφορῶν νὰ δραστηριοποιῇ ἐντεῦθεν καὶ νὰ ἐμπιστευθῇ τοῦ ἀρχιστόλου ἐπὶ ἕνα χρόνον ἐν Ἑλλάδι. Παρακαλοῦμεν δθεν τὴν ὑμετέραν ἐξοχότητα ὅπως παράσχῃ αὐτῷ τὴν ὑμετέραν αὐτὴν ἡδυνὴν συνδρομὴν, διότι ἐκτὸς τῶν ἄλλων μόνον ἀπὸ καὶ νέος μὲ μαύρα προσόντα καὶ ἀρετὰς καὶ

ἱκανὸς νὰ ἐπιδοθῇ εἰς οἱανδήποτε ἐργασίαν, διεκρίθη δὲ πάντοτε διά τε τὴν φιλοπονίαν αὐτοῦ καὶ ἄκραν τιμιότητα ἐν τῷ ἐμπορικῷ σταδίῳ.

Εὐελπιστοῦντες ὅτι τὴν παράκλησιν καὶ σύστασιν ἡμῶν ταύτην θὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει ἡ ὑμετέρα Ἐξοχότης, διατελοῦμεν μετὰ βαθυτάτου πρὸς αὐτὴν σεβασμοῦ καὶ ὑποχρήσεως.

Δ. Βύρκη

Βελθιαντήρας.

188

Μαγνήσιον, 28 Μαρτ. 06.

Κύριε Λοχαγέ,

Ὁ κομιστὴς τῆς παρούσης μου κ. Ἐμ-
μανουὴλ Χαιδρὸς, ἐπὶ διετίαν ἐργασθεὶς
ἐν τραπεζιτικῷ καταστήματι Κορυτζῆς,
γνωρίζει ποσῶς ἐνδιαφέρουσα ὑπὸς
πράγματα. Ἐξεδιώχθη τοῦ καταστή-
ματος Κωστούρη ἕνεκα λόγων σχετι-
κῶν πρὸς τὰς ἐργασίας τῶν ἐκεῖ ἀλβανιζῶν,
ἔρχεται δὲ τῶν εἰς Ἀθήνας πρὸς εὑρεσιν
ἄλλης ἐργασίας.

Ὁ λόγος δι' οὗ κυρίως σᾶς γράφω εἶναι
ὅτι, τῶν ἐκεῖ πραγμάτων λαβόντων
ἐπὶ ἐσχάτων λίαν ἐπικίνδυνον δι' ἡμᾶς

τρουνὶ, εἶναι ἀνάγκη τὰς ἐγγράφους
ἐκθέσεις νὰ ἐνισχύῃ, παρὰ τοῖς ἀρχο-
δίοις καὶ ἡ φωνὴ ἀνθρώπων δυνα-
μένων νὰ ἐξηγήσωσι καὶ ἀποδείξωσι
τοὺς κινδύνους.

Ἐν Κορυθῇ, ὡς ἐξ ἀγχαχοῦ, ἔχομεν
ὑψίστην ἀνάγκη φρακτόρων ἀγαθω-
μαθῶν. Ἄνευ τοιούτων, ἱκανῶν καὶ
δραστηρίων, τάχιστα θὰ ἴδωμεν, ἐν
βάρος μας, ὅτι ἐτελείωσαν τὰ ψεύμετα.

Νομίζω δ' ὅτι διὰ τῆς ἐπιμονῆς
κάτι δύναταί τις νὰ ἐπιτύχῃ, σὰς
παρακαλῶ ὅπως, ἐὰν τὸ εὑρίσκητε
ὀρθὸν ἐπίκαιρον, παρουσιάσετε
τοῦ κ. Χοιδρὸν ὅπου δεῖ,

πρὸς προφορικὴν ὑποστήριξιν ἀναγκῶν
ἃς δεῖ ἐπαύσαμεν καὶ δὲν δὰ παύσω-
μεν ὑποδεικνύοντες καὶ ὑποστηρί-
ζοντες.

Τὰ ἐδῶ πράγματα πολὺ ἀνώμαλα,
ἐν τῷ συνόλῳ, ὅμως ἐνεφρίνουσιν
ἐλπίδας ἃς μέχρις ἐσχάτων δεῖ ἐπε-
τραπεῖν ναῖ ἔχωμεν.

Εἶναι ὅμως δεδαρμένον ὅτι ἐν
Ἀδύναις ἀγνοοῦσι τελείως
τὴν δύναμιν τὴν ὁποίαν δὰ
παρατέχει ἐς τοὺς ἀγῶνα ἡ ἐφαρμο-
γὴ εἰὸς συστήματος.

Μετὰ δερμῶν σχαιρετισμῶν
Εὐνεπέστατε
[illegible]

189

Σπουδαρ Ἀνάγκη



Σ.Ν. ΔΡΑΒΟΥΜΗΣ

† Ο Μητροπολιτης Κορυτσας

ΦΩΤΙΟΣ

Θερμῶς συνιστᾷ τὸν Εὐσεβόθην τοῦ ἀπα-
σόντα Ἐξαχ. Ἰαβοῦ Κ^ον Ἀναστάσιον

Βαλαούρην ἐκ τῶν ὀλίγων ἐνταῦθα
κρατίζων στοιχείων τῶν λόγῳ καὶ ἔργῳ
ἀξιωσαμένων τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ Γένει,
καὶ παρακαλῶ, ἵνα παρασχεθῇ αὐτῷ πᾶ-
σα ἀρωγὴ ἐπὶ τῶν ὑπόθεσιν, δι' ἣν μετα-
βαίνει εἰς Αἴγυπτον. Ἐν Κορύτσᾳ τῇ 25 Ἰουν.
1906. + Ὁ Κορύτσας Φώτιος.

190.

Σ. Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Αξιότιμε Κύριε,

Τὸν ἐνιδόξου τῶν παρούσων ἰατρὸν κ. Ἀναστάσιον Βαγαούραν διακρενὲς τῶν κοινωνίας ὑμῶν μέγας καὶ Ἄξιαντα τοῦ Ἑξαρχικοῦ ἐν Μοσχονόζει θερμῶς συνιστῶμεν ὑμῖν. Παρὰ τούτου ἐν γενομερείᾳ καὶ ἀκριβείᾳ δὲ μάθητε πᾶσαν τὴν ἀπὸ μηνὸς ἀρξαμένην συνουδαίαν ἐθνικὴν κίνησιν ἐντεῦθα ἐς καὶ πάντα τὰ ἀφορώντα ὑμᾶς. Ἐπειδὴ δὲ ὁ κ. Βαγαούρας μεταβαίνει εἰς Αἴγυπτον, δι' ὑπόθεσιν, ἣν παρ' αὐτοῦ δὲ μάθητε, παρακαλοῦμεν, ἵνα παράσχητε αὐτῷ πάσας τὰς δυνατὰς εὐκολίας. Ἐπίσης παρακαλοῦμεν θερμῶς, ἵνα γένηται τι ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἐν τῷ Βεγιείῳ ἀγιροδοτήματι.

Ἐπὶ τούτοις διατελοῦμεν μετὰ σεβασμοῦ καὶ ὑποζύψεως

Δ. Βόρια

Ἐφραὶμ Α. Τιτίνης

Ἐν Κορυτσᾷ τῇ 25 Ἰουλίου 1906.

191 13/9/06

Σεβασιέ μοι κύριε Δραγούμη,

Ὁ Μπρωνοίνης κορεσθάς
εὐδοχοιήσει νὰς ἀγαστίσης βομ-
πορίας τὸ παρεχθὸν Σάββατον
εἰς ἀνόξασιν τελάρων τῶν
ὕρας ἀνὸ τὸ χώρων

Μωραδαβίτσα πεμένω

[illegible] τοῦ Κορυτσᾶς

ἡ ἔνθα ἐπρόκειτο τὸ πο-

ρίσιν ἡμέραν τὰ πρέπει

[illegible]. Δεῖ γνῶν δὲ τὴν

ἐπιστολιμένην τῶν ὄρρεων

ἐξέτειν τὴν ἀγωνικὴν ὑπηρεσίαν

τοῦ ἐξόχου τοῦ τῆς τοῦ

Ἐπιθεμιτάτου [illegible]

13 Ἰουλίου 1906

Ε.Κ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

192 13/9/06

Lebavić prof. Kréte Dragúm

ὁ Λογοπόδης Μητροπο-

λίτης εἶναι ὁ τοῦ Κορυνθάς

Σύνιος Δεῖ εἶναι

ἀδύνατο ἐξυπηρετήσιον

ἐὰν τὸ νοσοκομεῖα ἐγένετο ἐν
φιλεύσπλαγχνῶν πόρων ἢ ἐξέκτρο-
-πτος τρόπος ἄνων.

Μετ' ἐξόχου τιμήσεως

[illegible]

[illegible]

13 Ἰουρίου 1906

26/12/1906

193

Ἀπ. 26 Δεκ. 1906.



Σ. Ν. ΑΡΑΓΟΥΜΗΣ

Σεβαστέ μοι φίλε

Ἀφοῦ καθυποβάλω τὰ βαθύτατά μου σέβη, ἔρχομαι διὰ τῆς ταπεινῆς μου δεισταλῆς νὰ σᾶς παρακαλέσω θερμῶς, ὅπως μοι στήλετε μίαν συστατικὴν δεσπο-ζιν τὸν τοῦ ἐκλαῖδε ὁμογενῆ κ. Τσαναντῆν, ὅπως μοι παράσχῃ τὴν ἡδικήν του συνδρομὴν ἐν τῇ ἐξασκήσει τοῦ ἰατρικοῦ μου ἐπαγγέλματος. Ἐὰν σᾶς ᾖν δυνατὸν στήλετέ μοι ἰδ' ἄλλον τινά.

Ἐγκαταλιπὼν τὴν Θεσσαλονίκην ἐγκατηλάθην ὁριστικῶς ἐκλαῖδε

οἱ ἀλλοῦδες Ἀρβανοί γ' δὲ Κορυτσαῖοι δυστυχῶς ἀλβανίζουν πολύ, γ' αἰσιμοῦ πολεμοῦσι ἡμᾶς. φοβοῦμαι μή με κακοποιήσωσι, δόξ ὑποπτεύονται γ' ἐμὲ δὲ τοῦ δυλοφονίου τοῦ Κυρούρου ἢ θεσσαλονίκης.

Πάλιγε με ἐπιφρονεύσασμοῦ
ὁ τάπτοτ' ὑμῶν φίλος
Ε. Χαρισιάδης ἰατρός
Κορυτσᾶ

Ἐν Κεῖρῳ τῇ 14/27/12/96.

ἡ διεύθυνσίς μου
Ε. Χαρισιάδης ἰατρός
Pharmacie Européenne
Bd Abd'El-Aziz.

7/11/1906.

194

Ἀξιότιμε Κύριε

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς εἰδοποιήσω ὅτι ἐν τῷ παρελθόντι τούτου μηνὸς, ὅτε διήρχετο τὸ ἔθνος ὑμῶν, διὰ σιδηροδρόμου ἀπὸ Θεσσαλονίκης πρὸς Μοναστήριον, ἐπεσκέφθην τὸν ἐν Μοναστηρίῳ Ἀντιπρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀναστάσιον Ἀνδρεάδην, ὅστις μοὶ ἐπεφύλαξε τὴν εὐχαρίστησιν νὰ γνωρίσω τὸν ἐκεῖ Ἀρχιμανδρίτην τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας κ. Ἀνανίαν Ἰωαννίδην, ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἐκάλεσα νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἀθήνας καὶ τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως, ὅπου ἐκτελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Δαμιανοῦ

Μετὰ τοῦτην τὴν ἐνέργειάν, ἂν σέβεσθε οἱ ὑπάρχοντες τοῦ θρονιτίου τοῦ χωριοῦ, τὴν παραμικρὰν, καθ' ὅσον εὑρίσκονται ἐν ὑποδούλου σχέσιν μετὰ τοῦ ἐπισκόπου κατὰ τὰ φρονήματα ἀγγειοφόρου ἐν εἴδει ἢ σπερμέρια, ἤτις εἶναι ἡ μητέρα τῶν μυήσεων διαφόρων σωμάτων. Διὰ τοῦτο ἀπέστειλεν ἡμᾶς ὁ εὐλογημένος Δωρόθεος ἐπίσκοπος Ἐδέσσης, ἵνα τὸν ὑγιαίνῃ ἐξ ὕδατος θρέψῃ τὸν ἄρχοντα σώματος ἕνεκεν τῆς ἀποστόλου. Ἐγὼ ὅσον τὸ καταστάλαγμα τοῦ ναοῦ τοῦ Βάρδα ἀποδεικνύεται ἐν ἀνάγκῃ θρασσοῦσαν ἢ ἐν τῷ μέσῳ νοσοῦντα διδασκάλων, διότι ὁδηγεῖ ἔθνος, θρύπτει δένδρα, ἐὰν ὁ ἐξουσιαστὴς εἶναι μεγάλη ἡδονὴ, ἠδύνατο νὰ θρονίσῃ τὸ ἐκεῖ ὑγιαῖον διεφθαρμένον σῶμα, ὅπερ εἶχεν ἀποδυνατῆσῃ θρὸ τοῦ χωρίου ἐν τοῦτῳ θημερόφλεγι περὶ τὸν νοῦ τοῦ ἐμβλοῦ φυλασσόμενον δίκην.

Διὸ ἐγὼ ἔμμεσα καὶ ἰδιᾷ ἐν μαυδῶν ἐγένομεν ἐπὶ ἀπλῇ τιμῇ ἰδιαιτέραν παρρησίᾳ ἐπιβουλευόμενοι καὶ ἐμμασπούμενοι οὐ μόνον νοῦ χαμηρὸν, ἀλλὰ καὶ νοῦ ὑποῦσαν ἔκθρασιν, οὗτινος νοσηρεύοντος τὸν ὁμόθρονα τιμῇ εἶναι διὰ αὐτὸ τοῦτο καὶ φοβερόπυρος, ἐδημούργουν καθήκόν μου, ἵνα καταρτίσω τιμᾶς ἐπιμέτρου τοῦ τυπικοῦ ἓν παραμαγέσω, ἵνα ἐνεργήσῃ θρὸς ναῦσιν ἐπὶ ἐν ἤθει διδασκάλων καὶ συμβουλεύοντα ὑποῦ δή, ἵνα χαμβάνῃται μετὰ εἴδους θροσοχῆ

καὶ ἐνεργήσῃ κατὰ τὸν διορισμὸν τῶν διδασκάλων, τῶν εἰρηνικῶν τούτων σκαπανέων τῆς ἑλληνικῆς ἰδέας παρὰ τοῖς τεταιπερουμένοις ὁμογενέσι τῆς πολυπαθοῦς Μακεδονίας.

Πεποιθὼς ὅτι θέλετε λάβῃ τάλα ὑπ' ὄψιν διατελῶ μετὰ μεγάλου σεβασμοῦ

Ἐνταῦθα τῇ 7ῇ Νοεμβρίου 1906

Ἰωάνης Κ. Κεφαλάς

Ε.Ν. ΑΡΑΓΟΥΜΗΣ



195

Mivia 10 Δεβρίν 1906.

Ζεβαλέ μου



ΑΓΟΥΜΗΣ

Εἰς ἀπάντησιν τῆς
σμελέρας ἐπιστολῆς
λαμβάνω τὴν εἰμὴν
νὰ ἐξεροφορήσω
ὅτι τὴν σύνθεσιν
τῆς ἐν Κορυτσᾷ ὑπὸ
σμῶν σπληθεντος
μοι ἰατρῶν κ. Μοα
λαούρη ἐπανόντα
συμφέρεις ὁρῷ τὸ
δίκαιον.
Ἐπιτρέψαλέ μου
νὰ ζῶ καθιστήσω
ἐὰν ζῶ ἐπὶ δικαίῳ,

ἐν Μακεδονίᾳ,
ἐν Ἀλβανίᾳ, ἐν ἀλλοῖ-
χῳ, ὁπόχιον δὲ
ἐξ ἐγὼ ὡς ἐλάχιστον
τὴν Ἐθνικὴν δρᾶσιν
τῶν ἐν Δυναμίνδεν
ἀλλὰ Γενικῶν πρᾶξιν
ἐξ ἀδελφῶν μου Κεσ.
Βαλιμάτζ.
Δὰ σᾶς ἐμὰ
αἰσίας ἐγνώμεν,
ἐὰν συνοδεύεται
διὰ τῆς ὑμετέρας
βαρύτατος τὴν σφο-
αγεγὼν μου.

Σμελέρας δεράτεν
Α. Βαλιμάτζ
(Δυνοπρόξενος
ἐπὶ 17 ἐτῶν)

Δύος παρεκτείνεται
λαμπίνει τὰ δόντα
τῷ κ. Ζωοῖ, ἵνα μὲ
προβιβάσῃ εἰς Ζωό-
σια (ἢ Ἀλβανόγλωσσον)
ἢ εἰς Βραΐλαν, ἀφ'
ἧς αἱ δύο αἰτίαι δέ-
νουσι χαρείαν. Ἐπὶ
δεκαετὰ ἐτη
σκηρεῖν ἢ δυο-
πρόξεως ἢ ἀνεγκο-
λεύθην. Ζωοτέρα
δὲ νὰ παραιτηθῶ,
ἀφ' οὗ μὲ προτί-
βασιν ἢ δεκτῶ
νὰ παραύξω
τὴν ἐργασίαν μου
σοῦ τῶν Ἐθνῶν

196

ΧΡΗΣΤΟΣ Κ. ΝΤΟΛΙΑΣ
ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ

Μεσολόγγιον 18 Ιανουαρίου 1907.

Αξιότιμε κ. Δραγούμη.

Αθήνας

Σήμερον ἦλθεν ἄνθρωπος ἐνίτειδες ἐκ Κορυεσᾶς διὰ μέσων Ἰκαννίνων ἀπεσταλμένος, ἀπὸ τὸν πεθερόν μου ὁρίς μοῦ εἶπε τὰ ἑξῆς. Γνωρίζεται ὅτι εἶναι ὑγιὸν τῶν εἴκοσι ἀτόμων εἰς τὰς φυλακάς, καὶ ἐὰν ἀκόμη μείνη ὁ ἴδιος Μουτεσαρίφης καὶ ἄλλους δὰ βάλη φυλακή καὶ ἐνόμενον νὰ τοὺς ἀμήσῃ τρία ἔτη ὑποδίκους. Ὅθεν σᾶς παρακαλῶ καὶ ἐκ μέρος τοῦ λεωνίδα νὰ φροντίσατε διὰ τὴν μετάθεσιν του, καὶ τότε δὰ σώσατε ὁλόκληρον τὸν ἑξηνισμὸν τῆς Κορυτσᾶς. Ἄλλως τε εἴμεθα ὅλοι χαμένοι. Ὁ Ἀπεσταλμένος μοῦ γέγει ὅτι ἔχουν εἰσπράξει ἡ 250 γίρας τὰ ὁποῖας ἔχουν εἰς Μοναιρήριον διὰ νὰ ἐπιτύχουν τὴν μετάθεσίν του, ἀλλὰ μέχρι σήμερον δὲν ἔγεινε τίποτα οὔτε πιστεύω, ἀφοῦ ἔχει τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Φερὴκ Πασᾶ, ὁ ὁποῖος ἔχει ἡ αὐτὸς τὰ προνίματά του (Αλβανιστής). Εἰς ὑμᾶς ὑγιὸν ἔχειμεν τὰς ἐλπίδας μας κ. Δραγούμη, ὅπως ἀπομακρύνεται τὸν αἰσχρὸν Μουτεσαρίφην διὰ μέσον σας ἐκ τῆς Κορυεσᾶς. Ἀναμένω ἐπιστολήν σας ἔχει δύο λέξεις νὰ ἰδῶ τοῦ ἀπεσταλμένου ὁ ὁποῖος δὰ φύγη ἡ μετὰ ὁλίγας ἡμέρας δὰ ἔλθει εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου δὰ τὰ εἰπούμεν καλύτερα.

Σᾶς προσκυνῶ.

Χ. Ντόλιας

Κορυδού 8 Μαΐου 1907

Αγαπητέ Αδελφέ Βαγγέλη σε ασπάζομε πρώτα εμείς και η κυρά μου και η υγεία μας είναι καλή και χάρη στον Θεό και σε παρακαλούμε και εσείς να μας γράφετε πάντα για να μαθαίνουμε πώς είστε και εμείς πάντα θα σας γράφουμε για να μαθαίνετε και εσείς πώς είμαστε εδώ. Και από εμένα πολλά φιλιά στον Βαγγέλη και στην κυρά μου και στα παιδιά σας. Και από τον πατέρα μου Δημήτρη και από τη μάνα μου Αγνή και από τον αδελφό μου Δημήτρη και από τη γυναίκα του Μαρία και από τον αδελφό μου Νικόλα και από τη γυναίκα του Μαρία και από τον αδελφό μου Γιάννη

και τοῦ ῥόπτζα και τοῦ τὰ ἥνα ὅλα τὰ καθεκαστα και μου
λεγη τὴν νύκτα νὰ ναγη μὲ ἐνὰ σπαγτὰ ἀν δὲν τὸ ἀγίζει και
νὰ σπάσι τὴν πόρτα και νὰ κάνι ζαύτι τὸ μισό τὸ σύτι χόρις
λόγον ἀπό τὸ δικαστίριον διότι τὸ ἔχι πατρικό
Ἅμα ἀκούσαν ὅτι δὰ ναρθῆς ὅλι ἐφαρμακόδικαν ὅλι ἡ Μοσχα
πολίτες τοῦς λέν δὰ ναρθη ὁ Βαγγελις και δὰ σοῦ παρι τὸ
μισό τὸ σύτι και εἶναι σοστό.
Ὁς φίλος σὲ σημβουλέβω μιάν ὁρᾶν προτίτερα νὰ ἀρθῆς ἅμα
λαβις αὐτό τὸ γράμμα ἀν δὲν δὰ ναρθῆς δὰ ἤσε κουτός
και ἅλα γράμματα νὰ μὴν σλήγις μὲ νὰ σλήγις γραμμάτα
δὲν τελιόνι ἡ δουλιά σου ἀπὸ αὐτοῦ πρέπει νὰ ἀρθῆς μονόσου
οὔτε κανένα φίλος δὲν ημπορεῖ νὰ στοτελιόσι αὐτὴν τὴν
δουλιά διότι ἔτσι εἶναι ὁ Νόμος πρέπει νὰ ἤνε ὁ Ἴδιος
ὅταν νὰ ἀρθῆς τότες ἐγὼ δὰ σὲ βοηθίσω πολή
τέλη Μαΐου νὰ ἤσε ἐδό νὰ ἀθῆς μάζη μὲ τὴν κυρίαν σου
διότι ἐνὰ φουσλάνι νὰ φάζη ἔνα 20/φάνγο δαπάρα πόι
τὴν ζέρις τὴν κορίτσα ἀν πρότα ἡ Κορυτσά ἀπό τὰ
λούσα ἔχι περάσι τὴν ἀθήνα
δὲν δὰ περιμενόμεν ἐπιστολήν ἀλὰ περιμενόμεν
ἐσένα. Και ἐγὼ φίλος πάλος και κοσμον γιρισμε
νον σοῦ γράφω αὐτά διὰ τὸ καλὸ δικαιοῦ
ἔνας ἀνθρόπος δέλη -2- 20/φάνγα ἔξοδα νὰ ἀρθῆ ἐσύ
ἐδό δὲν εἶναι 20 λήρες τὰ ἔξοδα και δὲν ημπορεῖ νὰ
ἀρθῆς και τὸ ὄνομα μου δὲν τὸν ἔγραψα διότι δὲν θέλω νὰ
μὲ ζεκρούν ὁς φιτνὲ ἀλὰ ὅταν νὰ ἀρθῆς μὲ ἤγιαν τότες
θασὲ ἤπι ἡ ἀδελφίσου ὅτι ἤμε και τὶ ἀνθρόπος ἤμε

Όσον δια τό ὄνομα τοῦ ἀγοραστοῦ αὐτοῦ εὑρίσκεται εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ὀνομάζεται λάζος Νοβάκου ὄχι μετ' ὀλίγον δὲ ἔχθε εἰς Κωνσταντίνου

Δεν εὐδοκιμοῦμεθα τοῦ ἀριθμοῦ τῆς συνοικίας σας εἰς τὸ παρὸν γράμμα ἐπὶ τὸ στίγνομεν ἄνευ ἀριθμοῦ μὲ τὸ ὄνομα τῆς συνοικίας εἰς ὁδοῦ Βεῖκου ἴσως δὲ εἶναι ὀρθογραμμένο

Ἐλάρχος Λαμπέλ
Σοάρης
Μοχόνωχες

198

8/12/1907

Ἀξιοσέβαστε ἄνερ
καὶ ὑπερτίμε μοι φίλε

Μετὰ προθυμίας τῆς μεγίστης ἐδέχθην τὸν ὑφ' Ὑμῶν συνιστώμενον νέον ἐκ τῆς αὐματοκυμομένης Μακεδονίας μου κ. Γ. Στοϊκόν, δι' οὗ θὰ κινήσω ἀπέλαγε-δον ὑπὲρ τῆς ὠτεῶνος ἀγκεταστάσεως αὐτοῦ. Τοῦ τῆς ἀκαιρίας ταύτης δηλῶ ὑμῶν, ὅτι οἱ Ἀλβανιραί ἐξ ὧν οἱ ὀρεῖστοι Κορυτσαῖοι δυστυχῶς ἐργάζονται μετὰ τῶν ἄρτι ἀφικομένων ὠτεῶνος Βέκιδων Ἀλβανῶν: ἐπιτρέψαι σύρεμον ἀμύρτητον ἐνεκτίον μου καὶ δι' ἀνυγοῦσι ὁμί· ὠτυχῶ ὅμως ἵγαμεν ὧν βράχα ἀσέλατος ἀνίνεντο αὐτῶν καθ' ὧν καὶ ῥίωτον βάλη τίαν δυνατηρίωδε. Τὸ ὠτεῶνος πρακτορεῖον ἀδρανῶ· ἢ ἔρρ. παροικία οὖν ὀρίγα δυσφορῶ τοιτοιαύτη, κατεράσει τὸ Πρακτορεῖον, ὀρρά καὶ

ἀπὸ ὡς πολὺ ὀλίγων ὀνεχρήσεις αὐτοῦ.
Διατελῶ μετ' ἀπέρου σεβασμοῦ ἡ μετρηθοκράτεις
ὁ τὰ πολλὰ ὁμοιοθεράσεις
Ἐφεφιοιάδης

Κάϊρον τῇ 8/12/1907

Rue Fachri Pacha A/ Mouski.

199 25/3/8

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Αξιοσέβαστέ μοι φίλε

Ἀφοῦ καθυνοβάλω τὰ βαθύτατά μου σέβη ὑμῖν, ἔρχομαι διὰ ταύτης νὰ γνωρονοιήσω ὑμῖν, ὅτι οἱ ἐν ταῖς Ἀλβανίζουσαις Κορυτιάτοι δυρυχῶς, καὶ πολλοὶ ἄλλοι τῆς Ἀλβανίας, συνῆλθοι προχθὲς εἰς Γενικὴν Συνεδρίασιν ἐντὸς μεμονόλη Βαστᾷ τῆς Ἄνω Αἰγύπτου ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ προδότου τῆς πατρίδος ἡμῶν Ἀδαμίδη ἰατροῦ ἐν τῷ συνεδριάσει ταύτῃ τῆς τὸ φανόμενα μόνον „φιλανθρώπινος Ἀλβανικῶς ἀδελφότητος" ἀνιφαλίδης καθὰ ἔμαθα θέτεως, ἵνα θυσιμρίζωσι τοῦ δολοφόνου Τούρκου Ἀλβανίας χρηματικῶς πρὸς ἐξακολούθησιν τοῦ δολοφονικοῦ καὶ καταστρεπτικοῦ αὐτοῦ ἔργου

ὦ Ἡνώρῳ καὶ Ἀλβανίᾳ. πρὶν γίνῃ
ἡ Lindeiaru ἐπὶ καθῆκον μου
καλέρωνα ἐπίμερα τοῦ ἐμέτερον Πράκτορα
ἀγωνῖ τί ἔπραξε. Καὶ ἐμέθρο τί βεβαίμας
φίλα ὑδύνατο ὁ Πράκτορ. ὡς ἐν τῷ
δέσεις τὸν καὶ δόλι ναύτῃ ὡς ἐπιαῦθα
Ἀλβανίζουσι ἐν θνήκοι ἔλλυνες, νὰ
ἐπαιρέρῃ τοῦ τυχόρου αὐτῶν ὡς τὴν
εὐθεῖαι ὁδόν, ἀφοῦ ἐγὼ ὡς ἔλαμον καλέρ-
θεται ναυτίσθεν κόλλοι νὰ ἀνοτρέψῃ
τὸν νὰ ἐμφορῶται θνόκοιοίτων
καταρρεθλιμῶν ἰδίων, θνοδίζεις
αὐτοῦ ὅτι οἱ Βίνδῃ Ὀθυμαιοί ἀνοχέ-
ναι τῇ τὴν δύναμιν τῶν / τῶν ἰσχῶν
δίζωνα δὲ κοινίτων μόνον νεζόμενος
ὦ τῷ μέλλον ὀχέον ἢ Τύρρανος τῶν
Χριστιανῶν.
Πεμφάνῃ ἔχω ἀνωγκεῖν νὰρ αὐτῶν, ὅτι
ἐπὶ ἐξαπολουθῶνο ἄχρι κοινίτων ἰδίαν
δίζω φοινθεῖ· ἐγὼ ὅμῃ ἐπὶ αὐτοῦ

σχαίρειν καὶ ἀξιοπρεπῶς τὸ ἔργον μου
ἀλλὰ μίαν ἔχω παρμίαν συνδρομὴν
ἐθνικὴ παρὰ τῶν Πρακτορίων;
Διὰ τὰ μετὰ μεγίστου σεβασμοῦ
γνωρίζω ὁ τοῦ ἀνεπιστημοδεράσιν
Ἐ. Χαριοιάδης ἰατρός

Κάϊρα τῇ 25/3/1908

Αν. 18 Αὐτ. 1908.

200

8/4/08



ΝΑΡΑΓΟΥΜΗΣ

Ἐρίτιμε κ. Δραγούμη

Συγκεντρώσας ἐν ταῦθα εὖ ἡσυχίᾳ, ὅ,τι σχετικὸν ἐγνώρισον περὶ τοῦ ἐν Κορυτσᾷ εὐ δωομνήματι, ἀποστέγγω τοῦτο πρὸς ὑμᾶς, ὅπως γαβόντες γνῶσιν ὑμεῖς τοῦ περιεχομένου, ὡς γ' ὁ κ. Ἀντώνιος Καρτάγης βουλευτὴς Βόλου, ὅστις εἶχε ἐκφράσει πρὸς με τὴν ἐπιθυμίαν νὰ μάθῃ τὰ καθ' ἡμᾶς, γ' πρὸν οὗ παρακαλῶ νὰ δώσητε πρὸς ἀνάγνωσιν τὸ δωόμνημα, ἐνεργήσητε νὰ διαβιβασθῇ τοῦτο πρὸς τὸ δωουργεῖον τοῦ Ἐσωτερικοῦ ἐμπιστευτικῶς, ἐὰν νομίσητε ὅτι τὰ ἐκτιθέμενα δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς εὐδία φέροντα.

Ἐσχάτως γράφουσί μοι ἐκ Κορυτσᾶς ὅτι ἐπίκειται ἡ σύστασις δωοκαταστήματος Τραπέζης Ἀναλυτῆς. Τὰς παρακαλῶ θερμῶς, ἐὰν τοῦτο ἔχεται Ἀληθείας, νὰ λάβητε τὴν καλωσύνην νὰ ἐνεργήσητε γ' πάλιν παρὰ τῷ κ. Ἐτρέϊτ (πρὸς οὗ πρὸ διε-

τίας μὲ ἐδυστήσαλε θερμαῖ) ἢ ἡ ἄλλαχοῦ ὅπου δεῖ, ὅπως μὲ παραραθῶ ἡ διορισθῶσι ἄγγοι ἤκιστα λαμπρυνόμενοι διὰ τὰ αἰσθήματά τον ὡς λ.χ. ὁ Μενέλαος Β. Μᾶνος τραπεζίτης μὲν ἐν Κορυτσᾷ, ἀγγὰ μᾶγγον πολέμιος ἡμῶν, ἐὰν τοῦτο δύνασθε νὰ μάθετε παρὰ τοῦ φοιτητοῦ Νικη. Μάνου ἡ ἄγγων. Μετὰ βαθιτάτου σεβασμοῦ

Λ. Δάρδας

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 5 Ἀπριλίου 1908

Ἡ Διεύθυνσίς μου.

Leonidas Chicca
Place des Consules N. 3
Alexandrie

Διὰ Λ. Δάρδαν.

24/4/08

201

Ἐρίτιμε καὶ σεβαστέ μοι — Δ. Δραγούμης

Ἐνῶ περὶ ἄλλων ἐμερίμνων, φοβερὸν δυστύχημα μὲ ἔωλαξε. Τὴν 17 ἰδίου ἡμέραν Πέμπτην περὶ τὸ Μεσονύκτιον ἐν Σιμωὶν-ελ-κόμ ἐδολοφονήθη ἐν μέσῃ ὁδῷ ὁ γυναικάδελφός μου Χρῆστος Θωμᾶ Ἀδάμ βλαθεὶς εἰς τὴν κεφαλὴν διὰ δικάνου ὅπλου. Εἰς τὸν κρότον τῆς ἐπιπροσοκροτήσεως δραμὼν ὁ φύλαξ τῆς ὁδοῦ, συνέλαβε κἄποιον Ἐλευθέριον Χριστοφῆν ἢ Μισκῆν τρέχοντα, ὅστις ἐξ ὄζων τῶν φαινομένων διέωραξε τὴν τεραλώδη δολοφονίαν νεανίου μόλις ὑπερβάντος τὸ 23 ἔτος τῆς ἡλικίας του. Οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ὁ Ἐλευθέρης οὗτος διέωραξε τὴν δολοφονίαν διὰ λόγον τρίτον, ὃς ἐναπόκειται εἰς τὴν δικαιοσύνην ὁ ἀναπαλύψῃ. Ἡ Αἰγυπτ. κυβέρνησις ἐξακολουθεῖ τὰς ἀνακρίσεις θεωροῦσα αὐτὸν ἅτε κύπριον sujet locale, ἡ δὲ ἑλληνικὴ ἀρχὴ ζητεῖ τὴν εἰς αὐτὴν παράδοσιν τοῦ κακούργου. Λυπούμαι διὰ ἀναπάλομαι τὰ σᾶς εἴπω γιὰν ἐμπιστεύτικας

ὅτι ἡ Προξενικὴ ἀρχὴ δὲν ἐμπνέει πολλὴν ἐμπιστο-
σύνην καλὰ τὴν κοινὴν γνώμην καὶ πιθανὸν νὰ συγκαλυ-
φθοῦν τὰ πραγματα. Θὰ ἦτο ἐξιοπρεπέστερον ἐὰν περὶ
τοιούτων τεράτων ἠδιαφόρει μᾶλλον ἡ Προξεν. ἀρχὴ, ἀφί-
νουσα τὴν διαγεύκαντον τοῦ ζητήματος εἰς τὴν ἰδαγενῆ
ἀρχὴν ἥτις συντομώτερον καὶ ἀσφαλέστερον προκειμένου
περὶ κακουργημάτων φθάνει εἰς τὴν εὐθεῖαν καὶ δικαίαν
ὁδὸν τῆς τιμωρίας τοῦ ἐνόχου.

Ἐν τῇ πλεξάσει με συμφορᾷ καὶ τῇ ἀπομονώσει μου στρέ-
φομαι μόνον πρὸς ὑμᾶς καὶ σᾶς ἐπιτρέπω θερμῶς νὰ ἴδητε
τοῦ κ. Δωουργοῦ ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ παρακαλοῦντες αὐτὸν
ἐν ᾗ περιπτώσει παραδοθῇ ὁ ἔνοχος εἰς τὰς Ἑλλ. Ἀρχὰς
νὰ διαλάβῃ αὐστηροτάτας ἀνακρίσεις ὅπως μὴ συγκαλυφθῇ
τὸ τεφαλούργημα καὶ τὸ σπουδαιότερον ἐκ παντὸς τρόπου
νὰ ἀνακαλυφθῇ ποῖος εἶναι ὁ ἠθικὸς αὐτουργός, διότι
δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὁ ἐλευθέρης αὐτὸς οὐδὲν ἔχει
προσωπικὸν, εἰργάσθη διὰ ζῆσμον τρίτου.

Ἐπίσης σᾶς παρακαλῶ νὰ ἐπιστήσητε τὴν προσοχὴν τοῦ
κ. Δωουργοῦ ὅπως μὴ προβῇ τὸ Προξενεῖον Ταύτας ἢ τὸ ἐδῶ
εἰς διορισμὸν προσωρινοῦ κηδεμόνος τῆς περιουσίας, συγκει-
μένης ἄγγως τε ἐκ γαιῶν, διότι ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἥτε σύζυγός
μου ἀδελφὴ τοῦ δολοφονηθέντος καὶ ἑτέρα ἀδελφὴ τοῦ σύζυγος

Γεωργ. Καλφογλου εδώκαν συλλογὴ ὅπου παραγάγουσι, πρῶτα τὸ δίκαιον μοῦ ἐνοχλήθη γιὰ ὅσα πρόβημα κ. Κ. Μαυρουδῆ. Δηλ. ὅτι δὲν θὰ ἀρέσουν τὰ διαφημιστικὰ προσωπικὰ ὑποδημάτων διὰ τὰ μὴ ἔχομεν τοὺς γνωστοὺς ἄλλους ἐδῶ ὅπου ὡρεῖ παραπόνους τοὺς ὑποδηματάς.!.
Ἐκεῖνο ἔγραψα διὰ τὰ εἰσόχησαν ἐκεῖνα, ἀλλὰ δὲν ἔχω ὡρεῖ αὐτὸν ἄλλο τὰ ἀφήσω γιὰ ὅλον ἔχετε δικαίωμα ἐνδιαφέρον δ' ἐμέ.

Λοιπὰ ἐκδηλώνω αἰσθήματα

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ · 26 Ἀπρ. 1908 · Ἰ. Δαβάρης

Διεύθυνσίν μου : Jean Davias Poste Restante
Alexandrie.

Ἡ ὑποδηματά, ὅπου μοῦ ἔχουν γιὰ μιᾶς ἐκθέσιμης, ἀνέρχεται ὑποδήματα εἰς 25,000 ζεύγ. Ἀγγ. μόνον δ' ὑποδηματάρικα του εἶναι αἱ δύο ἀδελφαί του. Ὁ Κ. Καλφογλου ἀγοράζει μου φόβον γιὰ ἐκτυπώσουν μεγάλη εἰς ἀγγλικὸν τοῦ μόνον ἔχω ἔμαθε συλλογὴ νέαν ἄλλα ὑποδηματά ὑπαρχοντα. Αὐτὴ εἰς ἀναμέσως ὅπου ἄλλα ἔχουν εἰς τὰ ὑποδηματάρικα νομίζει ὅτι τὸ Κ. Γιαννοπούλου ἠθέλησε νὰ διαλέξῃ τὰ παραπομπά μου εἰς τὴν διανοητικὴν ἀξίαν κατὰ τὸ πρῶτον ἡ ὑποδηματά ἔρχεται εἰς τὴν αἴσθησιν μου. Τὸ τελευταῖον τοῦτο τὸ ὑποδηματάρικα μου ἐν ᾗ ὑποδηματάρικα τὸ ἐμπόριόν μου.



ΑΜΥΝΕΣΘΕ ΠΕΡΙ ΠΑΤΡΗΣ

202

Ο ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΦΘΙΩΤΙΔΙ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ

Β. Δ. 31 - ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1907





Πρὸς

Τὸν κ. Στέφανον Κ. Δραγούμην.

Βουλευτὴν Ἀλιευτικῆς

Ἀθήνας

Ἐν Λαμίᾳ τῇ 21 Ἀπριλίου 1908.

Ὁ ἡμέτερος Σύλλογος συνεστήσατο ἐκ τῶν ἐφέδρων τοῦ Βελλικοῦ Κληροδοτήματος Θεοπροφῶν, ὅπως ἀδιαλείπτως ὦμεν ἡτοιμασμένοι καὶ ὑποδεικνύωμεν ἐκάστοτε ἐπὶ τῶν ἐκάστοτε ἐκλογῶν τοῦ Βελλικοῦ Κληροδοτήματος ἐν Γερμανίᾳ αὐτὶ τοῦ ἀποφοιτήσαντος κ. Θωμ. Νούδρου ἐν Ἐρρίκῳ τοῦ κ. Θεοδ. Α. Φουρτζῆν, διδάκτορα τῆς Θεολογίας ἐν Κορυτσᾷ ἢ Παραμυθίᾳ. ὅθεν καὶ ὑμεῖς εὐαρεστήσθε ὁπόταν δύνασθε νὰ ἐκλέξητε τοῦ ἡμετέρου συμπολιτεύτου Ἀδαμαντίου Μανιδάκη, κ. Θεοδ. Α. Φουρτζῆν ἐν Κορυτσᾷ-ἢ Διαγγείλει ὁ Σύλλογος μετὰ τῆς ἀκριβεστέρας βεβαιώσεως ὑποδείγματος

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον,

Ὁ Πρόεδρος.

Ἀθανάσιος Ἀνδρούτσος

Ὁ Ἀντιπρόεδρος.

Δ. Γουρνόπουλος

Οἱ Σύμβουλοι.

α Η. Κ. Ἐλαφίδας

« Δ. Γουρνόπουλος

« Ἀθ. Ἀνδρούτσος

« Δ. Γκίνης

« Ἀθανάσιος Ἀνδρούτσος Ἐγγονος

Ὁ Γραμματεὺς

Θ. Ναβαρμούλης

ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΦΘΙΩΤΙΔΙ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΕΝ ΛΑΜΙΑ 1907

CONSULAT ROYAL DE GRÈCE
MONASTIR



203

Τῇ 2 Μαΐου 1918.

Τιμιώτατε μοι κύριε Πρόεδρε,

Σπεύδω νὰ ἀναστείλω εἰς τὴν
ἀρὸ ἀξίζων ὑμερῶν μηρθεῖ-
σαν ἐπιστολὴν ὑμῶν.
Τῇ καὶ ἀξίζοτε ἔγραψα ὑμῶν
Προκυμένων περὶ τοῦ μικρο-
ναζιτικοῦ Ἰστιμάτος, τὰ διά-
φορα Ἰστιμάτα τῆς Κορυτζᾶς
εἶναι δυσεξαιρίτητα χόρι

CONSULAT ROYAL DE GRÈCE
MONASTIR

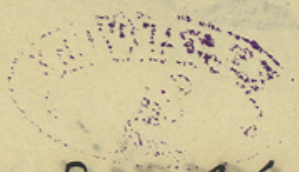

τῆς ἀποστάσεως, τῆς μὲν σκοπῆς
μετὰ τοῦ μακεδονικοῦ ἐπιπολυμίας
ἀλλὰ καὶ τῆς ἐμπορείας, μεθ' ἧς
ἀπαιτῆς περίστασις ἐπεῖ τὰ πάντα.
Τοῦτο ἀρέσει νὰ ἀπαιτοῦμεν
εἶναι ἐν ἐλάττωμα τῆς ἄλλης
εὐφυεστάτης καὶ φιλοτέρης ἢ νὰ
φιλοπαλρίδης Κρητοαίης. ἢ ἐν
τούτοις δὲ δύναμαι νὰ ἐμπιστεύ-
θω εἰς ὅσα καὶ ἐν παραπῶ καὶ ἐν
τελεσταίης μετὰ τὴν ὑμετέραν
ἐπιλαγὴν ἀληθοφορίαν ἔμαθα περὶ
τῆς ἀπολυμείας Ταλροῦ, τὸ γρά-
φοντα νέον τῆς ὁποίας γενέσεως

CONSULAT ROYAL DE GRÈCE
MONASTIR



Ε.Ε. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

καὶ ἐγὼ ὡσαύτως ἐν τῇ εἰ αὐγένει-
διαμονῇ μου, ὅτε τῇ δικαιοῦ ὡσ-
χάτης ἔχουσα ἀφορμὴν νὰ ἐπιμ-
φθῶ ὑπεθέσεων, εἰ αὐτὴ εὐρίσκετο
ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ συγγαμβρόν τοι
καὶ ἐν τῶν ταῦτα ὠκτρεύτων
κ. Ι. Δάρδαν. Αἱ ἀπαρεφρίαι
αἰτίαι μὰ ἀκριστῶν τὴν ἀπο-
γένειαν ταύτην ὀχὶ τῇ ἐθνικῶν
ἀλλ' εἶναι τοῦτο ἀφαρεῖς συμπέ-
ρασμα τῆς εἰ γενεῖ ἐπὶ τῶν ἀφαγ-
μάτων ἡμῶν πορείας τῆς ἢ μο-
ρίαι αἰτίαι ἔχει τὴν μεσὰ τῆς
ἀντιθνικῆς ἀπογενείας Κυνδιάρα

συγγενείας της, αφ' ης ή μετ' αυτης
ανεπόνεν ως δεσμός της ημετέρας
κοινότητος. Ειναι γέλεμα, το οποιον
δεν δύναμαι προκείρως νά γίνω
επ' τῶν ἐντάντα ωμεροφορεῖν ή ης
επ' τάτον δά μοι ἐπιτρέψετε νά βρα-
δύνω ὀλίγον εις τὴν ὀρφανίαν
ἀνάντησίν μου, αφ' οὗ γάλη ωμερ-
δέρας ωμεροφορίας, ἂς δέχω γυ-
νίου ναταγγήσης ωαρά προσώνων,
εις ἐν τὴν ἀνάδῃ ή ἀμερόμενα
κρίσιν νά δύναμαι νά δύνω ωί-
δεν. Πρό τινος ἡ οἰκογένεια
αὐτη ἔδωκεν εις γάμον τὴν δυγα-

CONSULAT ROYAL DE GRÈCE
MONASTIR

Τέρα αὐτῆς πρὸς τὰ ἐκτάσθα
καλοκάστα Γάζζα Νίκαν πρά-
κτορα μεταναστευτικῶν ἐταιρειῶν,
ὃν ζέγεται, ὅτι εἶναι ἀπουράσει
ἡ αὐτὴ ἡ γραία Κυκλάρη
ἀρκουμένα περὶ τῆς ἐγγοῦς τῆς
ἵνα μὴ ἀρνοθέσῃ ἡ ἄζζον αἰ-
τίαν ἐπαιτία τῆς ἀπαγωνείας τῆς
δίδουσα ἐκείνου τῆς σύζυγον εἰς
καθαρικόν. Θεωρεῖται ἐκτάσθα
βέβαια, ὅτι ἡ κ. Νίκαν ἀπά-
σθε τὰ καθαρικισμά. Ἐκκεῖτε,
κύριε Πρόεδρε, πόνα πάντα

ταῦτα, ἐν οἷς μαρτυροῦσιν ἀφεύκτῳ
πόνῳ τὰ τῆς οἰκογενείας ταύτης
ἔχουσα δυσαρέστης ἐν Κορυτσᾷ, ἐξ
ἄλλα διαδίτουσι ἀνώμη δυσμενέ-
στερα τὴν καθ' αὐτῆς κοινὴν
ἐνεῖσι γνώμην. Ἐνεῖνο, τὸ ὀνεῖσι
μ' ἐθεαύνουν δεινῶς εὖναι, ὅτι
ὁ δυσαρεσκόδης γέρων ἰατρὸν καλέ-
γετο ἐν Ζαγορίᾳ; ὅτι ἄλλοτε ἐπὶ
μακρὰ ἴτη ἔδρασιν ἐν τῆς κοινοτι-
κῆς ἡμῶν πραγματεῖν ἐν Κορυτσᾷ,
ἡμῖν δὲ νὰ ἀνθεύσει, ὅτι ὁ καθ'
αὐτὸν κόλεμος ἐγεννήθη ἐν τῆς

CONSULAT ROYAL DE GRÈCE
MONASTIR

σπάνιας σχεδιασμῶν δεσμῶν
μετά τον Κυλάρον.
Περί τῶν ὑφ' ὑμῶν συνελο-
μένων πράττεται ὅτι δυνατόν
ἐν δίκαιον. Προσωπῶν ὅσα δύ-
ναμαι ἐν ἐντός τῶν ἐπιτετραμ-
μένων ὁρίων νά ἱκανοποιῶ πόν-
τας ἀναγόμενος ἀναγκῶν ἐν ἐπιφε-
σιῶν τῶν. Διὰ ἄδικα πάντα
τάς παραπονουμένας, διότι γνωρί-
ζω πόσα εἶναι πικρά τι θέσις
τῶν ἐν πόσον εὔλογον αἱ ἀξιώσεις
τῶν, διά τοῦτο ἀκριβῶς ζητῶ

ωρισμένη ὅτι δύναμαι τὰ
παράκοινα. Περὶ τῶν ἀξιώσεων
τοῦ Βόγγα προγενεστέρων τῆς
ἀφίξεώς μου δὰ Ἰωάνου ἀγωρα-
φορίας παρὰ τοῦ ἰδίου, διότι ὅτι
μοι ἀπαιτοῦνται τὸ γραφεῖον ἀντιτί-
θεται πρὸς ὅτι γράφει ὑμῖν ἐς
δὰ τὰ εἰδοποιήσει νὰ μοι ἐπιδείξει
γεντομερῶς τὰ ἀξιοῦ ἐς ἐπὶ τέλους βα-
σιζόμενος.

Παρακαλῶ νὰ δεκθῆτε τὴν
ἐκφρασιν τοῦ βαθυτάτου σεβα-
σμοῦ μου, μεθ' ἣ διατελῶ

ὅλης ἀφωσιωμένος ὑμῖν

Κωνσταντῖνος.

204



Grand Hôtel National

Lucerne, 20/5/908

Ἀξιότιμε κ. Ἐτ. Δραγούμη

Μετὰ μεγίστης εὐχαριστήσεως ἔλα-
βον εὐταῦθα, ἔνθα εὑρίσκομαι διὰ
τοὺς θερινοὺς μῆνας τοῦ ἐν Ἀλεξαν-
δρείᾳ σταλεῖσαί μοι ἀξιότιμον
ἐπιστολήν σας καὶ σᾶς εὐχαριστῶ θερ-
μοτῶς διὰ τὸ εὐδιάφερον ὃν δεικνύ-
ετε πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν ἐν τῇ
πατρίδι μου πάνυ πεμπέων,

καὶ πρὸς ἔρον τοῦ ἀδίκου χαρα-
κτηρισμοῦ τῆς οἰκογενείας μου, ἔτι,
ἐν ῥαίνεται, ἡ ἀπὸ τὰ κατὰ διαφόρους
ἐποχὰς σταλείτα σχετικὰ ἔγγραφα
τῆς κοινότητος μας (Κορινθᾶς) πρὸς
τὸ ὑπουργεῖον διὰ τῆς ὑπογραφῆς με-
ταξὺ τοῦ Δημογερόντου ἡ τοῦ πατρός
μου ἠργάσθη ἡ δὲ ἐργασθῇ πάντοτε
διὰ τὴν μεγάλην ἰδέαν, ἣν εἶχε ὁ
διακαὴς πόθος ἀπαίτων τοῦ εἰ τῇ
δούλῃ εὑρισκομένου ἀπραιρνοῦ πατριωτοῦ.

Διατελῶ μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ ἡ ὑπολήψεως
τόλος ὑμέτερος Ι. Δ. Ζαφροῦ

Ἐν Μοναστηρίῳ τῇ 27 αὐγούστῳ 1908

Ἀξιότιμε κ. Στέφανε Θραγούμη

εἰς Ἀθῆνας

Ἅμα τῇ εἰ Μοναστηρίῳ ἀφίξει μου ὅσως ἀπροσδοκήτως ἔμαθον ὅτι ὁ κ. Ζουμελῖκος γυμνασιάρχης καὶ ὁ κ. Δημ. Μάρκος τῶν Φυσικομαθηματικῶν τοῦ γυμνασίου Κορυτσᾶς μετατίθεντες εἰς Κορυτσᾶς· ἔμεινα ὠσεὶ περιεινόμενος ἅμα τῇ ἀκούσματι τῆς ἐδέσεως ταύτης καὶ μόνος σιγῆθεν· ἔχει ὑπ' ὄψιν τὰς αἰνωσχεσίας ἐπιστημίας σιγιώρας διὰ τὰ τῆς πατρίδα μου καὶ τὸ ἔθνος καθόσον τῆς πᾶσι γνωτὸς τυγχάνει ὁπόσον θείκαιρος εἰς τὴν παροῦσαν περιστάσεις ὑπὸ ἀγβανικῶν ἔθνοιμι ἐν Κορυτσᾷ ἐπιρίσκεται, δεῖ δυστάζω νὰ χαρακτηρίσω τὴν πράξιν ταύτην τῆς σεβ. ἐπιτροπῆς θάνατον μὲν διὰ τοὺς Ἑλληνισμοὺς ἀνατίγωσιν δὲ τοῦ Ἀγβανισμοῦ καὶ τῶν ζοιπῶν ἐχθρῶν μου· διότι ἀμφότεροι ἄσαν διὰ στέρεοι πρὸς οὓς ἔχαμεν ἐστρεμμένα τὰ βλέματά μου καὶ ἐπιστρέφεται πᾶσα δράσις καὶ ἐθνικὴ ἐργασία καὶ ἐμόνη πεγὴ ἐξ ἧς ἐντίγουμεν σθένος καὶ θάρρος καὶ αὐτεσσόμεθα κατὰ τῶν ἐχθρῶν μου συνεκρατοῦμεν δὲ εἰς τὰ πάτρια τοὺς τὰς ὑπὸ ποικίλων ὠρασμῶν προτρεπομένους πρὸς ἀποσκίρτησιν συμπαρτῶν μου. Ἐκρεβῶς καθ' ἣν ἐποχὴν ἔπρεπε νὰ εὐισχυθῶμεν περισσότερον, ἀποστερόμεθα τοῦ πηδαλίου καὶ ἐφυνόμεθα ἔρμαιον τῶν κοιμάτων τῆς εἰσκεκάσης ἔδη φοβερᾶς τρικυμίας.

Κηδόμενος τῶν συμφερόντων τῶν δυστυχῶν πατρίδος μου εἰς τοιμῶ

ήδη να' εἶναι ὅλ' αὐτὰ πράγματα πολὺ ὄμορφα μυρίζουν, σωστὰ
να σας γράψω ἐξ ὀλίγας λέξεις γραμμές, ἐξ αἰτίας σαραντόν ὅλ' ὅσα
ἔχουν σήμερον θ' ἀγανακτᾶ πράγματα ἐξ αἰτίας ἐκ' ἀγα-
νιχτὰ αρά ἐχόντουν ἔδωσε ἐκ' ἐξουσίαν σάσας ἐξ' προσωπάρ
ἐκ' ἐξ βράχυς καλαβαγγρονθεῖ εἰς Κορυτσᾶ θεωροῦν ἐκ' προσώπ
μον ἐκ' ἐξηγητορᾶ εἰς Ἠπειρον ἐξ' Ἀγγλία, διὰ ἔχομεν να' κάμωμεν
ἀξιόλογα κόρια εἰς εἰ Μακεδονία μὲ χριστιανοὺς βουλγάρους, ἀλλὰ
ἀλλὰ μὲ προλαβοῦν Ἀθηναῖοι ἐξ ὅλ' ἐσχυρὰ βάσεις καρδιακὰ
σώσει ἔκαν δοσχὲ φανατικοὶ χριστιανοὶ δεσποτικοὶ ἔθνι-
κοὶ ἐξ' ἀρχοντικὰ εἰ Ἀμερικὴ ἐξ' Ρωμανία σρόδρα μυρίζουν
διὰ τὸ καλ' ἐμὲ διὰ τοῦτο διὰ τὰ ἔθνικὰ σωφέρια εἰς'
παρόντας ἐχεῖ περιστάσεις περισσότερα προσοχὴ ἔδον να' κά-
λαβοῦν εἰ Ἠπειρωτεία ἐ' εἰ Μακεδονία, διὰ εἰ ἔχει προ-
κοπὴ ὅλ' ὁ ἀγὼν ἔκαν φοβερὸν ἐξ περίλυπα να' εἶναι ἀνησυχοῦσι
ἐκεῖ ἕνεκεν διὰ ἀρ. Ἐχοχάϊδα ἐξ' τὰ φιλονείκια ἐκεῖ αὐτοῦ
τα ἐνα καλαβάγγρα σάσας προσοχὴν ὅλ' ἐκ' ἀλαχαποῦ ἐξ' ἀγα-
πητὸν ἀ αὐθάφαν αὐτὴν ἐκ' Σ. ἀνθρώπ ὅλ' εἰ καὶ προλαβοῦν
βέβαιον ὅλ' διὰ ἐκονόμοι διὰ εἰρηνοποίηκα μὲ ὅλ' εἰ καὶ
ἐκεῖνοι αὐτοῦ ἐμπορεύονται ἐμπορεύονται ἐ' σοβερὰ δουλ ἐκ' σρόφ
ἐκ' ἐκ' πλούσιοι ἐ' ἐκ' ἔθνη σπουδαῖοι σημαίνει μου, ἀλλὰ
σ' ἔκαν καλαγράφορα. ὅλ' εἰς ἐχθὲ διαβεβαίωσαν, ἐ' ἀ προσεκτικὰ
χωρὶς ἐ' εἰ ἐκ' ἐξίσου ἐκ' δὲν αὐτὰ περισσότερα εἰ ἐκ' Κορυ-
τσᾶ μὲ' ὅσον σας λέγουν ὅλ' ἔκαν εἰ καλαπόρδεκα.

Τὸν ἐξ. Ἐχοχάϊδα σῶσε εἰ θέλει να' ἐλθῇ ἐ' ἐκεῖνος σας

λέγουν μὲ' ἐκαρδίαν ἐ' ἐκ' λέγει σ' Πρόεδρον

Χαϊδάρ Δ. Βόρκας εἰ
Κορυτσᾶ.

Ἔκθεσις Ἐφραὶμ ἡ Γκίνη

(3/9/1908)

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Ἀντίγραφον

ἐκθέσεως τοῦ ἐν τῷ Διπαγκείῳ Γυμνασίῳ Κορυτσᾶς κ. Ἐφραίμ Α Γκίνη καθηγητοῦ.

Αἱ προεκλογικαὶ ἐργασίαι, αἵτινες μεγίστην σημασίαν κέκτηνται δι' ὑμᾶς δέν μοι ἐπιτρέπουσι ἔν γε τῷ παρόντι ν' ἀποστείλω μακράν ἔκθεσιν περὶ τῶν καθ' ὑμᾶς. Αὔριον διὰ λόγους ἐκλογικοὺς μεταβαίνω εἰς Βίγλισταν, τῇ 7ῃ ἡμέρᾳ Σαββάτῳ μεταβαίνω μετὰ τοῦ Ἀχιλλέως (Δάρδα) εἰς Ἐρσέκαν Κολωνίας ἡ μετὰ τὴν ἐκ ταύτης ἐπάνοδον θὰ μεταβῶ μόνος εἰς Βογραδέτσιον. Ἐν τούτοις ἐν συντόμῳ ἀφηγοῦμαι ὑμῖν τὰ ἐνταῦθα γενόμενα, ἵνα ἔχητε ἰδέαν τινά.

Παραδόξως πως ἡ ἀνακήρυξις τοῦ Συντάγματος ἐνταῦθα παρεξηγήθη ὑπὸ πάντων θεωρηθεῖσα, ὡς ἀνακήρυξις τῆς Ἀλβανικῆς αὐτονομίας καὶ ἀκολουθίαν τῆς ἐν Ρεβάλ συνεντεύξεως· ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας τοὺς μὲν ἡμετέρους κατέλαβε τρόμος, οἱ δὲ Ἀλβανισταὶ ἠλάλαζον ἐκ χαρᾶς· πανταχοῦ ἠκούοντο αἱ πραυγαὶ ῥόφτ-λυρία = ζήτω ἡ ἐλευθερία, ἡ ἐκφράσεις περιφρονητικαὶ κατὰ τῶν ἀνταρτῶν ἐξεστομίζοντο

νὰ δηριστοῦν ἀγβανίτῶν παρηγανθοῦν ἀπό ζῶν Μπεκτασήδων· οἱ Βεζύρ δι' ἀποφάσεώς των ἐπανόρ τὸν διοικητή, τὸν δήμαρχον ἀπὸ Χριστόπολιν τὸν Μουχασσαρίφην (ὑπουργόν) μὲ τὸν ἀπέστολο τοῦ σουλτάνου μὲ ἕνα θέλημα ἀπλόν· διὰ νὰ πολεμήσουν τὸ Ἀλβανικὸ ἀσκέρι ἐζήτησαν μὲ τὴν ἀποδημίαν των Καϊμακάμην (Μουσουλμάνον ἀρχοντόπολιν αὐτῶν) μὲ τὸ Μπεκτασήδων· ἐκεῖνος ἐνόμισε διὰ ἔνα ἐξημερώνουν ἀπὸ θεοσεβούμενα ἔθνη γρεκικά, ὅτι δὲν πρόκειται νὰ μὲ ἀπολουμίσουν ἀγβανίτικα, ἐκεῖνα μὲ συλλόγους παραχωρήθηκε νὰ ἔβγουν τὸ μπάλο, τοῦ ὅπου ἐξημέρωσε δάρρους τοῦ πρωΐ, οὗτοι ἤρχοντο ἕνα νὰ πολεμήσουν τὰ ρούμελ-γυρλα διὰ τὸν Ἐρζερούμ ἀπὸ τὸ Ἐρζερούμ.

Ἐνόμιζεν δι' ἡμᾶς οἱ Τοῦρκοι διηρέθησαν εἰς δύο μερίδας ἀπὸ τοὺς Βεζύρ ἀπαίτησαν ἀγβανίτῶν ἕνα ἀπὸ ἡμᾶς διακοσίους μὲ τοὺς Καϊμακάμην ἀναγνωρισθοῦν ἑαυτοὺς μὲν ὡς Τοῦρκους, ἡμᾶς δὲ ὡς Ρούμ· φυσικὸν ἦτον ὁ Μπεκτασήδης νὰ συνεργασθῇ μὲ τοὺς Καϊμακαμήδες, οὗτοι ὅτε οἱ Βεζύρ ἐζήτησαν τὴν συνδρομὴν των περὶ καθαιρέσεως τοῦ διοικητοῦ ἐκεῖνος ἐδήλωσαν αὐτοῖς ὅτι δὲν συμφωνοῦσι μετ' αὐτῶν, ἡ ὅτι οἱ Βεζύρ, ὡς ξένοι, οὐδὲν δικαίωμα ἀναμίξεως εἰς τὰ τοῦ διοικητοῦ ἔχουν (ἐπειδὴ οἱ μωσλήμ οἱ περισσότεροι εἶναι εὐχαρίστως εἰς φραγάτας Ζαβαγιάδ κ.τ.λ. προτοῦ ἦτον ἐμπαλωδεύτης εἰς Καρζάζ) ἡ ὅτι μᾶλλον εἶναι νὰ μεταβοῦν εἰς τὰ ἴδιά των μέρη! Ἡ συμβουλὴ τοῦ Καϊμακάμη (Ἄλλης ὑπόνοιαν) ἔδωσε ἀνεκδάρρυνε τοὺς Βεζύρ, οἵτινες ἐβεβαίωσαν ἤδη πρὸς τὸν Μπεκτασήδην· Ἀνεκεφάλαιον ἀπεκρίθησαν τοῦ Μαχμούτ Βέη, ὅτι ἐμφανισθεὶς πρὸ τοῦ Μπεκτασήδου ἦτον αὐτῶν, ὅτι οἱ Βεζύρ προσέβαλαν

εἰς ἐπὶ σαῦον ἐπὶ ἀνωτέρων διοικητικῶν ὑπαρχόντων
ὡς καπουτζῆδες ἢ ὅτι εἰς ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος ἢ ἐπὶ συνδρομῆς
ἐπὶ Μπεϊρακτάρη. Ὁ Μπεϊρακτάρης ἀπάντησεν, ὅτι οὐ-
δεὶς καπουτζῆς μπορεῖ νὰ διαφεύγῃ τοῦ ἐπὶ ἐπιτρόπου
ἢ ὅτι ἢ ἐὰν ἐμένομεν θὰ συνεχώρει ἡδὴ αὐ-
τοὺς, ἀφοῦ ποτοὶ καπουτζῆδες καταδεδικασμένοι εἰς
ἰσόβια δεσμὰ ἀπὸ ἐπὶ συλλήψεως ἡμερολογίου.
Ἡ ἀπάντησις αὕτη ἐπὶ Μπεϊρακτάρη ἐνοχλεῖ ἐπὶ
Βέην, ὅστις ἡδὴ ἀπέβλεπε ἄπραγος· μετὰ ἐπὶ τινῶν
ἡμερῶν καταφθάνουσιν συνεχεῖς εἰς τὸ Τζαμί ἐπὶ
μέλη ἐπὶ ἐπιτροπείας εἰς τὸ Τζαμί, ἐνῶ ἔχον ἐπὶ
ν' ἀναπαυθοῦν αὐτῷ. Ὁ Μπεϊρακτάρης δεξάμενος
ἐπὶ προϊόντων παραγγελιῶν ἐπὶ ἡμερονύκτιας μετέ-
βη μετὰ ἐπὶ τινῶν εἰς τὸ Τζαμί· ἅμα ἢ ἐμφανίσει ἐπὶ
Μπεϊρακτάρη οἱ καπουτζῆδες, ἵνα ἀμφίσουν ὅτι
ἀναγνωρίζουν ἐπὶ Κυβέρνησιν μας εἰς ἑλληνικὴν αὐλὴν
ἀνεβόησαν ζητωκραυγὴν Ζήτω ὁ Μπεϊρακτάρης ἐξεύρεσις
Ἡ σημαία ἦτο μεγάλη· ὁ Μπεϊρακτάρης εἰσῆλθεν ἐπὶ
Τζαμιοῦ εἰσοδεύσῃ εἰς ἐπὶ ἱερὸν βῆμα ἔνθεν
ἡ ἔνθεν ἔχει ἐπὶ ἡμερονύκτιας· ἔμπροσθεν ἐστηρίχθη
σαν εἰς ἐπὶ προφυλάκων ὁδηγοῦντα μέχρι ἐπὶ χάρου
εἶσιν. Μέχρι τούτου οἱ ὀκτὼ Καπετανέοι ἢ Βα-
ρωτοὶ (ἄλλως Χριστιανοὶ) ὑπῆρξαν ἐμπρόσθιοι·
οὔτε ὁ Καπετανέος ὑπεστρέψησε ποτὲ τὸ Βαρώτιον
οὔτε τὸ Βαρώτιον τοῦ Καπετανέου· ἢ μετὰ ἐπὶ μεταγω-
γίων ἐσυνδυμοῦμεν νὰ συνεργασθῶμεν μετὰ ἐπὶ Χρι-
στιανῶν πρὸ ἐπιμερείαν ἐπὶ Κράτους, ἤμεσθ μὲν οἱ
Τοῦρκοι ἔχοντες τὴν ἰδέαν ἢ ἐπὶ Τζαμιοῦ ἐπὶ Τουρ-
κικὸν φρονοῦσι, οἱ δὲ ὁ Ρούμ ἔχοντες ἐν ἰδέᾳ
ἢ ἐπὶ συναγωγὴ ἐπὶ ἑλληνικὴν φρονοῦσι· ἐντὸς ὀ-
λίγων ὥρῶν ἐπὶ μετὰ ἐπὶ ἐπιτροπείας φρονοῦσι ὅτι πρέπει

«και δυνάμεις αμυδαίας ενδέοντες δύο δυνάμεις
«ους βοηθειάς ένα πλατυβάτη ή ένα χριστιανό: η
Τούς χάρους έλλους ο πατρονάτης ενεργούσε εύκολα,
δεν ή ποινούσης, τη αλλά προϊόντας συμφερόμενος
τα ιδία έλλας ή δυνατόν αύτοι συνεργασίαν.
Οθεν εκάθησαν οι βάσις συνεργασίας καταμεταξύ Βαρο
σίου και των Βέρδων έχοντων πρόγραμμα παλα-
μών Σβαρτσιών. Η συνεργασία κατά αρχάς έβαλε
εν τω έξω χωρίω: η σπλάσις των Ελληνικών
ιδρύθη ενταύθα μεθ' η διεθνής συνοδός έχουσα να
αναφαίνεται περί όλων των νομικών χωρίων ή
περί των βουλευτικών εκλογών. προηγουμένου να γίνεται
αι αρχαιρεσίαι οι Βέρδοι συνεννοήθησαν μετά
των Ρουμιωτών διά να εκλέξωσιν εις την εκλογήν των
προεδρικόν. ήμεν συνεργάσθησαν μετά των Καβαρ-
νά· το ψηφοδέλτιόν μας έβαβε 130 ψήφους το δε των
Βέρδων μόνον 30. οθεν ο Σβαρτσιός εκλογέως.
Οι Βέρδοι διά να εξουδετερώσουν την επιτυχίαν
ταύτη εντυπώσεων ίδρυσαν ιδιαιτέραν Σχολήν
παλαμών Σβαρτσιών προσφέρουν δε 1,200 ψήφους
προς αγοράν σιτηρεσίου παλαμητών εις την Σχολήν.
Πόθεν άρά γε τα χρήματα έλαβε; Ημείς ιδρύσα-
μεν σύλλογον «ο Αναγέννησις» προέδρου εξελέγη
ο Λάμπης Δαρδάς ταμίου. Μέχρι τούδε εκλο-
γών Σβαρτσιών, οθεν ανεγνώσθη ήμετερον-
καθιόν παρ' ημών εκλογείς επιστασμού μέρος
παλαιόν απουσίαν άδεια Σμύρνης, επιστρέψαν-
τας δε εν τοις χάροις ανακοινούσι ο Σμυρνιός ύμνη
των Σβαρτσιών σφαγμοκοπιούσιν. Έννοια τούτων όμως
δεν πρέπει να εναπαναπαύεσθε: οι Σβαροί έργάζον-
ται γ' εν καιρώ διά να παλαίσωσι κατ' ημών μετά
τ' Αγώνι, Τυράνη γ' Σβασανίη ήνωσαν κάθε Σβα-

νικὴ σχολή· ἐν Ἐβραϊκῇ ἡ ἐν Ἑβραϊκῇ σχολὴ μετὰ ἐν Τούρκων φοιτῶν δὲν ἠδύνατο καθόλου. Χθὲς ἔβαλον ὑποβολὴν εἰς Ἑβραϊκὴν δι' ἓξ προφέρομαι δίλιρα, ὅτε εἰς τὴν Ἑλληνικὴν σχολὴν ἐπληρώνετο ὑποχρεωτικῶς ἡ διδασκαλία τῶν Ἑβραίων εἰς ὁ μῆνας καθ' ἑβδομάδα. Διὸ ὅταν ἔμαθα μόνον ὀλίγα ἀπὸ τὴν ὁμιλίαν τῶν βοσκῶν, ἐπῆα εἰς ἰδιαίτερον Ἑβραϊκὴν διὰ κυρίας ἰσότιμον τῶν ἄλλων μαθητῶν, ὁπόθεν ἔμαθα νὰ κάμνωμεν ἐκ τῆς παραχωρήσεως ἀφαιρέσεις μετὰ πρὸ πάντων ὀρθογραφικὰς δὲ τῶν Ἑβραίων.

1/ Τὸ ἐξαμηνιαῖον τῶν Ἑβραίων νὰ μάθωμεν τὸ Ἑλληνικὸν ἀλφάβητον διὰ ἄνω σημείων εἰς διάκρισιν τοῦ τα ἀπὸ τὰ" καὶ τ' ἀπὸ τ' ἄλλων ἴσων.

2/ Τὸ ἀναγνωστικὸν βιβλίον νὰ ὁμιλήσῃ εἰς ἡμᾶς

3/ Νὰ ἐξηγήσωσιν εἰς ἡμᾶς ἐν τῇ Ἑβραϊκῇ μέρει νὰ παραγράφωνται ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν.

4/. Ἡ διδασκαλία τῶν Ἑβραίων νὰ ἐνδέχηται εἰς ἡμέρας καθ' ἑβδομάδα εἰς τὸ Γυμνάσιον προαιρετικῶς.

5/. Διδάσκαλος τῶν Ἑβραίων νὰ εἶναι αὐτὸς οἱ διδάσκαλος τῶν Ἑλλήνων Ἑβραιόφωνος ὅλως

6/ Εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὸ μὲν εὐαγγέλιον νὰ ἀναγινώσκεται Ἑλληνιστὶ ἐκ ἐρμηνείας ὅμως νὰ μένῃ καὶ Ἑβραϊκόν.

Ἐπὶ ταῦτα ὑπάρχομεν ἡμεῖς μετ' αὐτῶν νὰ χάσωμεν ἀμφότερα τὰ μετ' ἐμοῦ Ἑβραϊκὰ νὰ ἀνασκάψωμεν τὸν Τούρκων, ἀνὸ δὲ τοῦ Τούρκου ν' ἀφαιρέσωμεν τὸ ἐπιχείρημα ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς σχηματὸς τῶν Ἑβραίων, ἐπιχείρημα αὐτὸν μεγάλην χρῆσιν ποιοῦνται ἐπ' αὐτῶν ἐχθρικῶν. Ὑπάρχουσιν ἐκεῖθεν ἐκ' οἱ μὴ ἀνοχόμενοι τὰ μάθωμεν ταῦτα ἐκ μὴ θέλοντες εἰς οὐδεμίαν νὰ προβοῦν ὑποχώρησιν, ἀλλὰ νομίζω, ὅτι οἱ τοιοῦτοι ἐκβάλλουν μὲ ὀλίγον νὰ ὑποτίθεται

τί δύναται νά προκύψῃ ἐκ τῆς ἀκαμψίας ἐμοῦ.

Τελευτῶν ἐπαναλαμβάνω ὅτι ἐν γε τῷ παρόντι ἔχομεν κάλλιστα, ἀλλ' ὅτι ὀφείλομεν νά ὦμεν προμηθεῖς. Προσεχῶς ἀγιόνα. Κορυτσᾷ 3 Ἰουλίου 1908

ὑπ.. Ἐφραίμ.

v.s. Ἡ μέχρι τοῦδε ἐφεκτικότης τῶν χριστιανῶν Ἀλβανιζόντων προέρχεται ἐκ τοῦ φόβου αὐτῶν, μὴ ἀποτύχῃ τὸ Σύνταγμα ἢ ἐπανέλθῃ τὸ πρῴην καθεστώς· διὰ τοῦτο ἀνυπομόνως περιμένουσι τῶν σύγκλησιν τῆς Βουλῆς..

207

4/11/1908

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Ἀγαπητέ μου Ἰωάννη

Εἰς Ἀθήνας.

Τήν ἀπό 21 τήμαυ μηνός ἐστολήν ὑμῶν ἔχαμον καί ἐχάρη-μαυδε τό αἴτιον τῆς ὑμῶν σιγῆς.

Διά δέ τήν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ἀθανασίου Παπᾶ, περί οὗ μοι γράφετε, συνεννοήθην μετά τοῦ κ. Ἠλία Καβακοίδη, ὅστις μοι εἶπεν, ὅτι ἀπό 10 περίπου ἡμερῶν ἐτάξη ὑμῶν εἰς Βερσίνην τό σχετικόν στοιχεῖον. Κατόπιν δέ καί ἐκ μέρους τοῦ Προμηγέου ἐγένοντο αἱ δέουσαι ἐνέργειαι.

Τά δέ νέα τῆς Καρυτσᾶς καθ' ἡμᾶς ἔχουν ὡς ἑξῆς· Ἐχθές ἐπροσβλήθησαν ὑπό τῶν ἐκεῖ ἐπαναστατῶν Βουλγάρων ἐπιφανεῖς καί ἀνδρικώτατοι ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φυλῶν Ἕλληνες, ὁ Γιαννάκης Τσουμανᾶς καί ὁ Σαχίν Βέης ἐκ Κορυτσᾶς, ὁ μανδύης ἐπιβάς τῆς ἀμαξοστοιχίας ἐξεμερίδος Ἀθηνῶν καί ὁ Ρουμενιώτης ἐκ Χρουσιάδος Μίσιος ὀνόματι· ἐδέ-ήμεραν σοφῶς ἐξ ἡμέρας ἤχθη δι' ἵππου εἰς Χαϊδάρι, ἔπειθεν 20 μόνον λεπτῶν. Δύο τῶν ὁδοιπόρων ἐγένοντο Κορυτσᾶς καί Καισαρείας, ἐν οἷς καί οὗτος Βουλγαρόφωνος ἀνέκρουσαν ἐπιστολήν, ἐκπεμφθεῖσαν ἐκ Καισαρείας, ἐν ᾗ ἐδήλου ὅτι ἐκ τῶν ἐκεῖ Ἑλλήνων ἐφονεύθησαν ἑπτά, μεταξύ τῶν ὁποίων καί ὁ ἱερεύς, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐν ᾗ ἐτέλει τήν θείαν λειτουργίαν, ἐν δέ τῇ ἐπιστολῇ ἐκείνῃ ἐζητεῖτο παρά τῶν ἐκεῖ Ἑλλήνων ἀπαιτηθέντων ἐκ τῶν Βουλγάρων ἀρχιερέων καί ἐκ τῶν ἐκεῖ ἀρχόντων ἡμῶν, ὅπως ἀφεθῶσιν ἐλεύθεροι οἱ ἐν τῇ Κορυτσᾷ ὑπό τῶν ἀντιμαχόμενα ἐξαφανισθέντες καί ἐκεῖ μέν ἐπαναστάντες καί ἀναφανέντες ἐκεῖ ἀπό μακροῦ χρόνου ἀπαγωγέων ἐκείνων ἐφορείας τινός ἀναγκαίας. Τήν αὐτήν δέ ἀπαίτησιν ἐποιήσαντο καί ἐν Ἰωαννίνοις ἐκ τῶν ἐκεῖ ἀρχόντων ἡμῶν. Τήν αὐτήν δέ σφετέραν ἐπιθυμίαν ἐπεβεβαίωσαν καί ἐν Ἰωαννίνοις ἐπιστολῇ. οὕτω δέ τά πράγματα ὁ Ἴδιος, ἀνέκαθεν

ὡς ἡ οὐδὲν ἐνδιαφέρον δημόσιον καὶ ἰδιαίτερον μυστήριον, οὐ μόνον ὁ ἴδιος ἐμὸς ἀδελφὸς ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐπίσημοι ἄνδρες, ἐπεθύμουν νὰ ἐμπορέσω νὰ ἐμβάσω, ἀνάλογον μὲ τὴν ἀξίαν τοῦ ἀντικειμένου. Οὕτω δὲ ἐμάντευα ἡ μᾶλλον ἐβεβαιούμην ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη ἐπερίεχε κάτι τι ἐξαιρετικὸν καὶ ἐπίσημον, ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ Ἀλῆ Πασσᾶ ἐφαίνετο ὅτι ἐκεῖνος ἐφοβεῖτο τὴν δημοσιότητα τοῦ πράγματος καὶ ἐπεθύμει νὰ τὸ κρατήσῃ μυστικόν. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω ἐσκέφθην νὰ ἐπιδιώξω τὴν ἐπιστροφὴν τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, ἐπειδὴ ἐγνώριζα ὅτι ὁ Ἀλῆ Πασσᾶς ἐπεθύμει νὰ τὴν ἀποκτήσῃ. Ἐπροσπάθησα λοιπὸν νὰ ἐπιτύχω τὴν ἐπιστροφὴν αὐτῆς διὰ τῆς μεσολαβήσεως τοῦ Ἀγγλικοῦ Πρεσβευτοῦ, ὅστις ἐφάνη πρόθυμος νὰ μοῦ τὴν ἐπιστρέψῃ, ἀλλὰ μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν ὅτι ἐὰν ἐγὼ εἶχον ἀντίγραφον αὐτῆς, ἔπρεπε νὰ τὸ καταστρέψω ἐνώπιόν του. Ἐγὼ δὲ ἐδέχθην τὴν πρότασιν ταύτην, ἐπειδὴ ἐγνώριζα ὅτι ὁ Ἀλῆ Πασσᾶς ἐπεθύμει νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐπιστροφὴν τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, ἐπειδὴ ἐφοβεῖτο μήπως ἐγὼ ἐδημοσίευα τὸ περιεχόμενον αὐτῆς. Ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ ἐγνώριζα ὅτι ὁ Ἀλῆ Πασσᾶς ἐπεθύμει νὰ τὴν ἀποκτήσῃ, ἐσκέφθην νὰ ἐπιδιώξ

ἁρμοδίας, ὑπὲρ ὧν καὶ μόνον ἀναμένωμεν τὴν σωτηρίαν ἡμῶν, διότι τὸ Πα-
τριαρχεῖον μεθ' ὅσας τὰς διαμαρτυρίας ἡμῶν, ἐνοῦ τ' ἐπιμένει τὰ διαπρεσίου εἰς
τὴν θέσιν τοῦ τὸν ἄθρον τ' ἀντεθνικοῦ αὐτοῦ ἀρχιερέα (πόρα καὶ πορά που
μάτε δὲν βγάζει)

Ἐπὶ τούτοις σας ἀσπάζομαι ἐν παρδίας καὶ

Διαρκῶν Πρόθυμος

Ἐν Κορυτοῷ τῇ 4. 9/βρίου 1908 Δ. Βόρια

208

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Ἐξοχώτατε

Κύριον Κ=ον Στέφανον Δραγούμην

Εἰς Ἀθήνας

Τῶς Βεβαιώ τὴν πρότην ἐπιστολήν ὅπου δὲν ἀμφιβάλω τὴν παραλαβήν.
τὸν ἥλιον δεόμεθα νὰ ἔχεται πατέρα ἐκ ἡμῶν.
ἔμεθα ὅτι ὁ Λόγος θὰ πάρει σχολιόν ἐν τάνθα δηλαδὴ τὸ γυμνάσιον τοῦ Μπάνκα, ἐκ αὐτὸ τὸ ἔχεται εἰς τὸ χέρισας, ἂν εἶνε δυνατὸν τὸ ἀναλαμβάνομεν ἡμεῖς. μὲ ὅλα τὰ χρηστούμενα πρὸς ὑποδόμησιν, ἢ ἐπιτηρητὴν τοῦ κτηρίου, ἐκ ἔχομεν ὑδέας διὰ κτήριον ἐρκετάς, κατὰ τὸ σχίδιον ὅπου θὰ εἶνι, διότι ἄλλον ἐργασίαν ἀπόμα δὲν ἄρχησα κάμετε λόγον ἐκ ἡμῶν εἰς τὰς διαταγάς σας.

ἐν Κορυτσᾷ.
τῇ. 12. 9/βρίου 1908.

διατελῶ Βαθυσεβάστως
ὁ ἐρίχιστος αὐτῆς φίλος. [illegible]

209

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Ἐν Κορυτσᾷ τῇ 19ῃ Ἀπριλίου 1908

Ἀγαπητέ μου Ἰωάννη

Εἰς Ἀθήνας

Ἔχασα τήν ἀνά πρώτην θρίχαν μεγάλην ἀνοησίαν σας καί ἐχάρην μαζῶν τόν καθ' ὑμᾶς. Ἐπί δέ τῇ ἐορτῇ τῶν Χριστουγέννων καί τοῦ Νέου ἔτους σᾶς ἐχαιρέτησα ἀπό πεδιάδος σας ἤκουσεν ἡ ὑμετέρα καί ἡμετέρα.

Μάθετε, ἀγαπητέ μου Ἰωάννη, ὅτι ἡ ἐδῶ παράδοσις ὁμιλεῖ χυδαϊστί· διότι οἱ ἐγκατοικοῦντες μέ ὅλας αὐτάς τάς ἁμαρτίας τά βέρη τῶν ἐπισήμων τῆς Κορυτσᾶς ῥίπτουσιν, ἐν καιρῷ πανηγύρεως, κάτω ἀπό τήν ὄψιν αὐτῶν ἀγραμμάτων· τρομοκρατοῦσι τήν ταυτότητα· προχθές μάλιστα, ἐνῷ ἐγώ ἐν τῶν ὁμορφωτέρων ἐμπόρων ἐδιανυκτέρευον ἡ ἐν παραδείσῳ ἀγραμματοσύνη ἔφαγε ἕξ ἐγκυκλικά, μεταβάν εἰς τό κέντρον περιήγησεν ὁ Μητροπολίτης (φανελλοποιός ἀγκωνιδίων) μετά νόμων ἀγραμμάτων ἀπό μόνου ἐμβρίθειαν αὐτοῦ ὀνόματος διότι ἐγκυκλικά γραμματοσύνη εἶχεν ἡ ἐν τῇ ἐπαύριον εἰς τό χάος καί τήν ἐπαύριον ἐν τῇ ἐφέσει μίσει μυστηρίων· ἡ παράδοσις δέ αὕτη ἡμᾶς παιδίσκας ἔτι μᾶλλον χειροτέρας ἐν τῷ τῶν ἁγίων χειροτόνῃ τοῦ Ἀρχιερέως ἡμῶν ὁλοφύρεται καί αὐτόν τόν ποιμένα· καθ' ὅτι, ὅτε ἐν τῷ τῶν αὐτῶν ἀγρίων ~~ἐμφύρων~~ ἐμπόρων μεταβάντες ἐφορᾷ τό τοῦ Πανηγύρεως παρεπιδημοῦν αὐτόν ὄνομα δεσμοφορηθῶν διά τήν ἐορτήν τῶν Χριστουγέννων, ὁ ἄγιος ἡμῶν ἐρχιερεύς ἀνώνυμος, ὅτι οἱ ἴδιοι αὐτοῦ ἐμποροκαπηλεῖς ἐγκυκλικά δέν ἤγνωσαν, ὅτι τά ἐγκυκλικά ἔφαγε πρό ἡμῶν τῆς ἀβροπαίας;! Ἦτο καί ἡ Ἀναστασοπαιδική συμπεριφορά

Σου ἀρχίσω πάλι νὰ γράφω ἐπιστολὲς σὰν τὶς παληὲς ποὺ ἔστελνα στὴν Ἑλλάδα ἢ στὴν Εὐρώπη τὸν καιρὸ ποὺ ἤμουν ἀκόμα στὸ Μεσολόγγι (ἢ στὸν Ἀναπλιὸ ὕστερα), ἀπὸ τότε ποὺ ὁ ἄθλιος ἐκεῖνος ἐμπόρος μοῦ ἔκλεψε τὰ γράμματα μὲ τὸν παράδεισο. Ἐκεῖνες τὶς ὧρες τὶς ὁποῖες ἔβλεπα τὸν ἥλιο νὰ βασιλεύῃ ἀπὸ τὸ παράθυρο τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος καὶ ἔβλεπα τὰ κύματα νὰ παραδέρνουν τὴν βάρκα μου, ἔτσι ἀκριβῶς ἔκαμνα καὶ τώρα. Ἔτσι ἀκριβῶς ἔκαμνα καὶ στὸ Μεσολόγγι, ὅταν δὲν ἠμποροῦσα νὰ βγῶ ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι μου. Ἔτσι ἀκριβῶς ἔκαμνα καὶ στὴν Ἀθήνα, ὅταν ἔβλεπα τὸν ἥλιο νὰ βασιλεύῃ ἀπὸ τὸ παράθυρο τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος καὶ ἔβλεπα τὰ κύματα νὰ παραδέρνουν τὴν βάρκα μου, ἐκεῖνες τὶς ὧρες ποὺ ἤμουν ἀκόμα ἐλεύθερος, ἐκεῖνες δὲν ἠμποροῦσα νὰ μὴν ἀναπολῶ τὸ παλιὸ καὶ ἄθλιο ἀρχοντικό: τὸ σπίτι μου δηλαδή, ὅπου γεννήθηκα, ὅπου ἔπαιξα τὰ παιδικά μου χρόνια καὶ ὅπου ἔζησα τὴν εὐτυχισμένη μου ἡλικία. Ἐκεῖ ἔβλεπα τὸν ἥλιο νὰ βασιλεύῃ ἀπὸ τὸ παράθυρο τῆς κρεβατοκάμαρής μου.

Διαβεβαίωσε παρακαλῶ τὶς δύο σας ὅτι τὴν ἀγαπῶ ὅπως ἀγαπῶ καὶ ἐσᾶς καὶ ὅτι μετρῶ τὴν συμφορά μου.

Τὸ σπίτι σου σὰς ἀποκαλύπτει τὴν καρδιά μου καὶ λέγω

ὁ Σὸς

Ὁ Βύρων

ΥΓ. Διαβεβαίωσε παρακαλῶ τὴν ἀποκαρδισμένη μου φίλη τὸν κ. Κωνσταντινόπουλον ποὺ ἔφαγα τὸ κεφάλι μὲ τὴν ἀσυλλόγητη μου ἀγάπη ὅσον τὸ ἔλεγα τὸ φράγμα, ὅπου μοῦ ἀνοιχτόβγαζε, καὶ τὰ μοῦρα φάτσα στὸ πέλαγος ὅπου ἔβλεπα ἀπὸ τὸ παράθυρο τοῦ κελλιοῦ μου.

ὁ Ἴδιος

210

Ἀξιότιμε κ. Δραγούμη.

Γνωρίζω ὑμῖν τὰ ἐν Κορυτσᾷ ἐπιζογικὰ συμβάντα ἅτινα γνωρίζεται, ἀλλὰ φοβοῦ φιθανόν νὰ μὴν γνωρίζητε καὶ τὰ αἴτια τὰ προκαλέσαντα τὸ τερατεύδες ἐπιζογικὸν ἀποτέλεσμα. Τῆς καταστάσεως αὐτῆς φαραίτιος εἶναι ὁ Μητροφυλίτης, ὅστις διὰ λόγους οὓς αὐτὸς γνωρίζει διῄρησε τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον εἰς δύο ἀντιμαχομένας φατρίας ἡ διαίρεσις δὲ αὐτῇ ἐπέφερε τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Σαχὴν Βέη καὶ τοῦ Μίσσε. Καὶ ἐνόσῳ μένδιαμένει ὁ Μητροφυλίτης αὐτὸς ἐν Κορυτσᾷ, φάντοτε τοιαῦτα ἀποτελέσματα θὰ προκύψωσι. —

Μετὰ Βαθυτάτης ἐκτιμήσεως.

Μεσολόγγιον 22/11/908.

Χ. Πόλιας

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ

ΠΑΣΑ ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΒΡΑΧΕΙΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

ΠΑΡΕΝΘΕΣΙΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ Η ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΩΝ

ΕΠΙ ΠΟΙΝΗ,

ΜΗ ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

(Αἱ ἀνακαλυπτόμεναι βραχεῖαι ἐπιστολαὶ ὅτι φέρουσι παρενθεθειμένα φύλλα χάρτου ἢ ἄλλα ἀντικείμενα κατατίθενται ἐν τοῖς ἀχρήστοις)

ΑΘΗΝΑΙ 27 ΑΠΡ. 08 10 Ε

ΒΡΑΧΕΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΕΛΛΑΣ 10 ΛΕΠΤΑ

ΕΛΛΑΣ 10 ΛΕΠΤΑ

ΑΘΗΝΑΙ 22 ΝΟΥ 08

Πρὸς τὸν Ἀξιότιμον

Κ^ον Ν. Στέφανον Δραγούμην

Βουλευτήν

Ἀθήνας

Ἀποσφραγίζεται ἀφαιρουμένου τοῦ διατρήτου περιθωρίου

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 24 Νοεμβρίου 1908

Ἀξιότιμε κ. Χ. Νόλια,

Ἔλαβα τὴν φιλικὴν ὑμῶν ἐπιστολὴν, ἐν ᾗ μοι γράφετε περὶ τῶν γραμμάτων τῶν εἰς Κορυτσᾶ. Καλῶς χαρακτηρίζετε "τεραλῶδες" τὸ ἐπῆ ἐκχρικοὶ ἀνοτέλεσμα. Ἀληθὲς δὲ ἀξιοθρήνητα εἶναι ὅτι διὰ χόρτη ἐσωτερικῶν, ἐπιφυλίαν συναγωγῶν κομιτατικῶν τὸ ἐτέρα τῶν δύο "φαλρίων" περὶ ὧν γράφετε ἔφθασε γὰρ τοιαύτην παραφορὰν ὥστε νὰ κόψωσι τὰς ἐθνικὰς αὐτῶν ψύφρη ἀπὸ τῶν συμπαλρίωτῶν καὶ γένωτε ἄλλοι αὐτοὶ παραίτιοι ἄμεσοι τῶν ἐκχρικῶν τοῦ γιωτοῦ ἐχθρῶν Ἰταχίαν καὶ τοῦ ῥυμαίου Μίσε. Ὅσα καὶ ἂν δεχθῇς καὶ ὅτι ἔπταισαν πρὸς αὐτὴν ὁ Μητροπολίτης ἢ οἱ τῶν αὐτῶν φαλρίας, τοιαύτης ἐκδίκησις εἶναι ἀσύγγνωμος, διότι αὐτὴ νὰ καλὰ φέρωσι κλύσιμα καλὰ τῶν αὐτῶν αὐτῶν, ἐκλύσιμα τῶν φαλρίδα. Εἶναι τὸ αὐτὸ

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

εἰ ἂν ὑπὲρ εἰ ἐγγάδι ἕνεκα τῶν κομματικῶν
ὑπὲρ ἀντιθέσεων ἀντιπράξεων ἢ τὰ γενικὰ ἐθνικὰ
συμφέρονται ὅσως ἐνδικεύουσιν τὴν ἐν τῷ Κοβερνί-
σῃ ἀντιθέσιν τῶν φραγκόνων δι' αὐτά.

Λυσσίας δὲ τοσοῦτο περιστότερα διὰ τὰ
μεγάλα, καθ' ὅσον εἰ ἐν αὐτὰ παρεκρούσῃ
ἐγένετο ὑπὸ ἀνδρῶν καὶ φρονίμων ἄγγεις καὶ
χαιρόμεν τῶν κοινῶν θεόγεσθαι, ἀφ' ἧς μάχιστα
καὶ εἰς ἐμὲ ἐδόθη ἀφορμὴ ἐγκαίρως νὰ γράψω ὑπὲρ ἐνὰ ἐν
αὐτῶν τὰ ὑπέλεγα σύμφων, μακρὰν ἐπιτρεπὴ ἐξορκίζεται αὐτὸν
καὶ συμφράζεται τῶν παραφορῶν ὑφ' ἧς ἔθρε-
νον ὅτι παρεσύρετο ὅσως δέ τοι καθ' ὑπερβολήν,
καίτοι δὲ ἀδυνάμενος τόλε νὰ φανταστῶ ὅτι
ἐδύνατο νὰ φθάσῃ μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν κρεμνῶν.

Μετὰ πολλῶν ὑποστρίσεων

Ὁ φίλος

Σ. Δραγούμης

212

31/12/1908

Αν. 28 Δ

Σ. Α. ΔΡΑΓΟΥΜΗ

Ἀξιότιμε Κ^ε Σ. Δραγούμη

Αἱ πολλαί μου ἀσχολίαι καί ἡ ἀδιαθεσία τῆς ὑπέφερα ἐπί τινα καιρόν ἐνταῦθα ἔνεκεν τοῦ πολυκόπου ταξειδίου, δέν μοί ἐπέτρεψαν ὅπως ἐπί τάχειον προσφέρω ὑμῖν τάς θερμάς μου εὐχαριστίας ἐπί τῇ ὑποθάλψει ἣς ἔτυχον παρ' ὑμῶν ἐφ' ὅλης τῆς εἰς ἐκεῖσε διαμονῆς μου, δι' ὃ καί καί τῶν εὐγνωμονῶ μέχρι θανάτου.

Βασιζόμενος λοιπόν εἰς τάς

ὑποδάλγεις ἃς ἔτυχον παρ' ὑμῶν, εἶμαι
βέβαιος ὅτι καὶ εἰς τὸ ἑξῆς δέκω
τύχει τῆς εὐνοίας ὑμῶν, πρόθυμος
ὢν καθ' ὅλα εἰς τὰς διαταγάς Σας.

Διαβεβάζων ὅδεν τὰ σέβη μου

Κορυτοᾷ 31 8/βρίου
1908.-

Προσκυνῶ
Βρεσόχας

213

31/12/1908

Ἀν. 10/25 Ἰαν. 1909

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Ἐξοχώτατε κ/ ἐρίτιμε κ. Δραγούμη

Ἡ ἐπίσημος Ἑλλάς ἔρχεται διὰ δεκτέραν ταύτην φορὰν νὰ ἐμπήξῃ τὴν μάχαιραν εἰς τὴν καρδίμου. Ἐκτὸς τῆς ὀδύνης μου ἐκ τῆς ἐνεργείας τῆς προξενηθείσης ἐκ τῶν ἐπισήμων ὠλέον ἀντιπροσώπων τῆς Ἑλλάδος, ἐνεργούντων κατὰ τρόπον ἀπογοητεύοντα παντὰ ἔντιμον ἄνθρωπον ἀποβλέποντα μετ' Ἑλπίδος πρὸς τὸ ἰδεῶδες τοῦ Ἑλληνισμοῦ, αἰσθάνομαι ὁμοίμενον τὸ μισιγγηνικὸν ῥεῦμα, ὅπερ διαπνέει τοὺς ἐνταῦθα Ἀλβανοὺς παντὰς σχεδὸν Κορυτσαίους, εἰς βαθμὸν ἀκατάσχετον συμπαρασύρον μεθ' ἑαυτοῦ οὐ μόνον τοὺς ταλαντευομένους, ἀλλὰ καὶ ἄνδρας ἀγωνισαμένους ἐπὶ πολὺ καὶ ἄνδρας περὶ τῆς στεριότητος τῶν αἰσθημάτων τῶν ὑπονίων δὲν ἠδύνατο νὰ ὑπάρξῃ δεκτέρα γνώμη.

Ἀποτείνομαι πρὸς τὴν ὑμετ. Ἐξοχότητα τοῦ σεβασμοῦ μοι καὶ πολύτιμον φίλον καὶ διὰ τὴν ἐπιδειχθεῖ-

σαν πρό μι σιάλε συμφάθειαν ή ἐκδίκησιν, καὶ
ὡ πρό μόνον ἴσως μιλαξύ ἐσύ ποχιλενομένων, ἄμμι
δόμεν ή προσαβούλα νυχτερεύ ἐσύ σρόδο
ή ἀναδημωσιν ἐσύ καλαούζολος εἰκόν ἐσύ ἄλλαι
ἐρίων ἔχρωσμον ή πρόσθεμον ἐς σιάλαι ἔπλαι ορέ
εσύλο.

Ἡ Ὑμπ. Ὑχρόσ ἐνδυρίδαι ὁὲ καὶ Ἀφρίχιον ἐσ
1908 ἐδυροφυγίδη ἀμρίνο ἐν Σμυρν-ή-κόμ ὁ δνδωχή
γναικαδέλφεό μου Χρήδος Ἄδαμ, καὶ δαλος μόγις
23 ἐδών, ὡ ὀδροφόνος δ' ἀνεχρέδη σχεδὸν ἐὼ αὐδο-
κόρ ὁ ἐὰ Κάμρον Σχεσδέρνο Μιοσ. Τό σέρας
ἐσύλο βεβαίω βεβαιόσαλα ἐκέρνια διά ἤδρομ
ἐρίδων, δσάσε μιλά ἐσύ ἀλιχόσ δήμαδος οδδεί εἶχεν.
Ὁ καιμόρνο σύδος ἐοχυρίδη ὁὲ ἀλλ δνδήμοσ ἔχ-
νιν ἐμμγραμμένος δνδεν ὡ δ' δήμοδοχρόφον Παλράς.
Ἡ Ἀμμλιακή Κυβέρνησ ἤρνεδο ν' ἀναγνωρίδη
αὐδόν, ὡ δύναδον δόδε δ' ναροσπαδόμενο δ' αὐδόν
λρδικιόν ἔμμι δ' ὄνομα χριδοφῶ γ' ὄχι Μιοσ.
ὡ ἐνδυρίδη δ' ἐμά ὁ ἴδιος προσωνομαζ μιλαβάς
ὡ Παλράς Σμαβον παρά ἐσύ δημάρχα ν. Βόδον
ἀνδρωπωνυμικόν ἀνδρωνύμου ἐκ Σαμδ καλάδιαν
ἐσύ ὀραμμάδων δὲ ἄμμι ὁ ἐμμγραμμένος χριδοφῶ
(γ' ὄχι Μιοσ) ἤδο ἐὼ Σμυρίδα ἐκαὶ ὁ δηδόφονος ἔσαν
ἐὼ Κάμρον, γ' ὄνδω ὁ δοκιμάδος ἔφαν δὲ χάρας
ἐκὼ ἰδαγενοῦ ἀρχῶν, ἴσδο ἔχαμε προκέρου καὶ.

ναι γιάς γ' ἐκ πανδός
ἔσαν παναγεσσεγνῶν
ὀνόμα ν' ἔσαν δενδάνδ ν'
ο δ' ἐμ κ' ν' ἐγ. ὀσφ. ἀπό
ν' ἐδρόν δε ὀνομαζόμενο
ν' ἐδρόν δε ἐγ. γάμε
ὁνδέχομαι ἀπάχδες δ' ἀπό
ρ ἀλέχ. ν' ἀπάχδ. Ἀνό
Ν ὀνόμα δαν δ' ἐνόμιζαν
ἐν ἀλλαν. ἐβδ' ἀπ' ἐρ ν
ἀνόμα ἔχαδαν ἐβ' ἀπό
ν ἀπό ἀπόκδεν ἐχρ.

Πιάρ. Δρχ. 20 ιαν.

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

ναυτεργατών διά αὐτοδίκησιν των ένοχών των διά ἔλαφρα ἀδικημάτα διά των ἀρχάτων των ναυτών, ὡς ἐξήρεσε των μερά τοῦτο ναυτόδικον αρού με ὁ ὑπαρμενεύς των ἱπαρμενών διαιτησίαν, γ' αὐτῶ αρό των αἰχολόγη διά ἀδικημάτα γ' ὁρισμόν των ἰδίων αὐτῶν μερῶν. Καί οὕτω ἐβαινεν ὁμαλῶς τά πραγματα—ἀναπλον μέρος των ἐν Λιμένι Χβανων τό σχεδόν κυριολεκτικῶς ἀπαμενόνα των ὁίκων γ' παλαιόκτων των παιδιόμου αρού ἐνεργοποίουν γ' ἀπονομήν δικαιοσύνης, διά τόν ἀδικον γ' τόσον αἰρίας ἀξιοφορτώτατα δύσμοιρον κορυφαῖον ὄντα—οὐδέτε αρό ὀλίγον ἡμερῶν τό Λιμενικόν Κυβέρνησιν ἐνεχείρει αρό τῶν ἐσωτερικόν ἀναπλήσεως των θεμ. Τραπουζιόν των Ἑλλάδος γ' εὐδοκοῦσε τοῦτο ὅτε ἀπαγορεύσε των Ἑλληνικῶν ἰδαρχείων των ἐλευθέρας χριστιανῶν ὑπόπτων.

Των ἐπομένων τῶν ἀπαγορεύσεων ἐπληροφορήθη τό διά τηλεγραφήματος ἄθρον των γέρων ὑπαγορεύσεων ἐκείνων ἐς των ἐνθέσεων ἐκείνων, δι' ὧν ἐνώ των ναυτικῶν ἀδύνατον ἦτο γενέσθαι, ἐπαιτεῖτο γενναιότης τῆς διά ἐνεργείας των Διαγραμμάτων Πράξεως κ. ψυχα, ὡ να ἐπροέκλητο αρί ἐνεργείας των συνταγμάτων τῆς των ἐνόπλων των Κρητῶν!!, εἰδόθη δέ να ἐνεργηθῆ παλαγγέλως ὅτι ὁ ὑδ' ἐμοῦ παρουσιασθείς ναύαρχος τῶ σχαλεῖ γ' ἀφαρπασθεῖ!!!

Ἐν τούτοις ἐπιμαρτύρεται τις ὅτι ὁ ὑπέραρχος Πασπατ

εφυλάσσε τὸν ὕπνο των ἀγρυπνοῦν νὰ βλέπουν συνέχεια
δι' ἕλεγχον ἀντικαθεστωτικῶν!! Τώρα ποὺ καλοφάνη
ὅτι ἐπιτέλους ἀπομακρύνονται ἀπὸ ἐμᾶς ἡ ἔλλειψις
εἴτε ἀστυνομικοῦ εἴτε νομάρχου εἴτε ὑπουργοῦ νὰ σταθοποιήσουν σήμερον τὸν αὔριον τὸ ἐναντίον! ἰδοὺ τὸ ἀπογοητευτικὸν
σημεῖον! Θὰ παρεξηγήσουν ἴσως τὸ ἀράγμα οἱ ἐδικοί
ἀνάμεσα οἱ ὁποῖοι ἀρμόδιοι γιὰ μόνον ὕβρεις
πάνδεινον διαμαρτυρίαν ἐπὶ τῶν ἐγγυητικῶν συμφορῶν
ἐπ' ἀφορμῇ διὰ τὴν μὴ ἀναγνώρισιν τῶν Ἐκλεκτόρων Μιτ."
— οὔτε παρεξηγοῦν τὰ ἀράγματα οἱ ἐπιτήδειοι —
ἐὰν ἀμφιβάλλῃ τὸ ἐναντίον συμβαίνει, διότι ἀλλὰ
μὲ τὰ ἔχουν οἱ ἐδικοὶ διὰ τὴν μὴ ἀναγνώρισιν
τοῦ ἀραγματικοῦ μὲ ἤθελον γιὰ τὸ συνδιαστοῦν
τοῦ παντόφλου ἀγοραστοῦντος ἔθνους δανείου
ἀνεγνωρίσθη ἐδαφικὴν, πλειοδότα, νέαν σύνθεσιν ὑπουργικοῦ τῶν ἐγγυητικῶν κοινοτόκα
Κορυδοῦς, τὰ ἐφαίνετο δὲ γιὰ ἀρὸ τὴν ἀγοραστικὴν
Κυβέρνησιν παρὸν σύνολος μὲ ἐπιστέφουσα γιὰτ τὸ δή-
μαρχον γιὰτ τὸν Νομάρχην γιὰτ τὸν Διευθυντὴν τῶν ἐσωτερικῶν γιὰτ τὸν τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦντα τὸ ὅλ ἔρον
ἀροταχθὲν σταθοποιητικὸν γιὰ μὲ ὄχι μόνον χάσον διαβεβαιοῦντα τὸ ἐναντίον!! Ἡ ἀφιτιανδὰ αὐτὴ ἐπιτυγχάνον τὸν ἀξιοπ. Κυβερνήτην γιὰτ ἐπιμονὴν γιὰ ἀραστημοῦ
τῶν Δ. Πραματευτῆ, ἄξιαν μρείττονος τυχοδιώξεως,
ἐὰν σκεφθοῦν νὰ παλαιώσῃ πόσον παλαιρίζεται

τὸ γόνιτρον τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως ἡ πόσον ἐπιθέλει αὐτοῦ. Ἀνεπδιήγητος δὲ εἶναι ἡ αἰσχρὰ ἐντύπωσις ἣν τὸ πρᾶγμα τοῦτο γνωσθεῖν εὑρέως — ἅτε μετὰ πλείστου ὡς εἶπον ἐνδιαφέροντος παρακολουθούμενον ὑπὸ τῶν Ἀλβανικῶν ἐφημερίδων ἡ τῶν συμπαθριωτῶν ἡμῶν Κορυτσαίων τῶν παρεπιδημούντων ἐνταῦθα, τῶν πλείστων Κορυτσαίων Ἀλβανιζόντων — ἐνεποίησεν τούτοις ὧν πλεῖστοι πρός με ἀποτεινόμενοι ἐταλάνιζον τὴν ἀφοσίωσίν μου εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἰδέαν εἰρωνευόμενοί μου ἀκριβῶς διὰ τὰ εἰς βάρος μου τελούμενα ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν ἀρχῶν ἐξεφράζοντο δὲ καὶ ἐκφράζονται περιφρονητικῶς διὰ τὰς συντόνους ἐνεργείας τοῦ Διπλ. Πρακτορείου ὑπὲρ ἑνὸς κακούργου δολοφονήσαντος τὸν γυναικάδελφόν μου! Ὁμολογῶ δὲ ὅτι κἀγὼ ᾐσθάνθην ἡ αἰσθάνομαι τὴν μεγαλητέραν πικρίαν ἡ ἀπογοήτευσιν ἐκ τῶν ἐκνόμων τούτων ἐνεργειῶν ἅπασαν τεινουσῶν εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ τέρατος πάσης ποινῶν. Λέγω δ' ἀπαλλαγὴν διότι πᾶσα εἰσαγγελικὴ ἡ ἀνακριτικὴ ἀρχὴ πατὸς Ἀλλὸν Κράτους ἀμέσως θὰ ἐφρόντιζε νὰ ἐξιχνιάσῃ τοὺς ἀγωνιζομένους ὑπὲρ τοῦ δολοφόνου ἡ τοὺς ὑποδαυλίζοντας διὰ τρόπου εἰς αὐτοὺς γνωστοῦ διὰ χρυσῶν ἴσως ἐνέσεων τὴν ἀδικαιολόγητον ἄλλως ἐπιμονὴν τοῦ Διπλ. Πρακτορείου πρὸς ἀναγνώρισιν τῆς ἰθαγενείας τοῦ κακούργου, ἡ νὰ θέσῃ βαρεῖαν τὴν χεῖρα τῆς δικαιοσύνης.

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Κακὴν κακίστην ὑπηρεσίαν προσφέρουσι πρὸς τὸν Ἑλληνισμὸν οἱ ἐξωθοῦντες οὕτω τὰ πράγματα διὰ τῆς σκανδαλώδους ὑποστηρίξεως τῆς θέσεως ἑνὸς κακοῦργου, ῥίπτοντες οὕτω τὸ χειρότατον καὶ πρόσωπον πάντων τῶν Κορυτσαίων Ἀλβανιζόντων ἢ μή. Ἡ ζημία ἐκ τῆς ἀνεξηγήτου ἐμμονῆς τοῦ Διωλ. Πρακτορεῖον πρὸς ἀναγνώρισιν τοῦ δολοφόνου, εἰ Ἕλληνος ὑπηκόου, ἔσται εἰς δύναμαι ν' ἀντιληφθῶ ὑπὸ ἐθνικὴν ἔποψιν μεγίστη. Διότι εἰ ἐν ἀρχῇ εἶπον τὸ ζήτημα τοῦτο ἐχρησίμευσε εἰς βάσις μὲν ὕβρεων ἢ ταλανισμοῦ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων τῶν ἄκρως σωβινιστῶν Ἀλβανῶν, εἰς σεισμὸς δ' ἰσχυρὸς τῶν πεποιθήσεων τῶν εἰσέτι ἐμμενόντων ἐν τοῖς ἀρχαίοις αἰσθήμασι πρὸς τὸν Ἑλληνισμὸν καθ' ἑκάστην ἀτυχῶς ἀραιουμένουν.

Μεταξὺ τῶν Τελευταίων καταλέγομαι ἢ ὁ εὐσεβάστως ὑποφαινόμενος, ὁ διττῶς τιτρωσκόμενος καὶ εἰς ὠλεσιέστατος συγγενὴς τοῦ δύματος ἢ εἰς ἀγωνισάμενος μετὰ τῶν ἐμῶν ὑπὲρ ἐπικρατήσεως τῶν Ἑλληνικῶν ἰδέας ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν μὲ προφανῆ κίνδυνον τῆς ζωῆς μου ἢ τῆς Ἐλευθερίας μου. Ἀλλὰ πῶς θέλετε νὰ συγκρατήσω τὴν θλίψιν μου ἢ τὴν ἀπογοήτευσίν μου ὅταν εἰς οὐδὲν λογίζομαι ἐγὼ ἢ οἱ ἐμοὶ συγγενεῖς ἢ φίλοι πρὸ ἑνὸς ἀθλίου Κυπρίου δολοφόνου!!

Νὰ ἐξακολουθῶ νὰ φρονῶ τὰ αὐτὰ μετὰ τὰ ἀναφερόμενα, εἶναι πλέον ἀνώτερον τῶν δυνάμεων μου,

γ' δυνά ἤτις σύναται να' χαραπτηριοθῆ ὡς
βραμνά ὀχεό.
Ὁ Τρώας γ'ἀόελας ἀδυ λόγιαι ἰς.
Δεόν οὖν ἡ Ἑλληνική Κυβέρνησις, ἀφοῦ ἐξελάσει
παρὰ τὰ κατά Θεσσαλίαν Χριστιανῶν γ'ὁπλοθῆ σε-
ρί τῆς Θεσσαλῶν καλαβλάσεως ἐκ τραμμάτων ὅσον ἀρ-
ρᾶ ἐξ ἰδαγένειαν αὐτοῦ, να' ἀνοίξῃ εἰς τ' ὄπλα.
Τραπεζοῦντα ἐνλαῖδα Θεσσαλίαν μή βάζον α' ἐπαλ-
λαγ ἀνδρείαν Couches ἐκατόρθωσαν δ' ἐκ γενομένων
διά' ἐκ παρεδόσεως ἐν ἐτόχον εἰς ἰδαγενεῖς ἀρχάς
εἰς ἃς δυνάμεν ἐκ ἀνθρώπων γ' ἐκ Θεσσαλῶν καλα-
βλάσεως ἐκ τραμμάτων οὔτο ἀντέμεν.
Τοῦτο δ' ἐπανορθοῦν καίλας ἐκ Θεσσαλῶν Καρ-
δοικάνων γ' μή, γ' ἰδία ἐμέ γ' τῶν ἐμῶν σὺν ὀργάνεσαν
ἐκ ἀρέτας ἐνδιαφερομένην, ἐκ μαχίδον αἰδ' ἂν ἐ-
τραφα γ' ἠγωνίσθην. Καί δ' ἐκ τοῦτο δεῖ εἶναι δεινα
τόν, ἂν γ' τό θεωρῶ γ' μετ' ἐμοῦ τὶ ὀχεῖδον, γ' ἡμῖν
γ' χορτιόν γ' εὐδύ γ' διαφεμαλιεῖ ἐκπληκτίδαν
ἐκ ἀναγνωρίζοντας ἰδίς Ἕλλην. Κυβερνήσεως ἐκ τραίνε
ἐκ ἐκ σεριήγαγον αὐτόν ἐνδιαφερόμενα, γ' ἀνοίγειν-
οντας ἐκ μαχεῖ σύνθην ἐγ δι' ἐκ ἀναρόθησιν ἐκ
ἐκ τραίνο ἐνεργείας, ἂν χρῆμ ἐκτὸ δεῖ εἶναι δικαίαν
δεόν ἀδύναμεν ἀνδρόβλαβεν διαλαγαί — ἀνοιξη-
χομένων γ' εὐδίκων ἀναμεῖκτον ὁρῶ διαφθείρειαν ἐκ
δυνάμεως γ' ἀνδρεῖαν ἐκφράζειν ἐκ τε δοχιεῖσιν

καὶ τοῦ ἠθικοῦ αὐτουργοῦ — νὰ ἐξαναγκάσωσι τοὺς ἐνταῦθα νὰ δείξωσι περισσότερον ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τοῦ δυστυχοῦ θύματος οὗτινος ὅ,τε πατὴρ καὶ ὁ θεῖος εἰσὶ εὐεργέται τῆς Κοινότητος Κορυτσᾶς.

Ἡ ὑπόθεσις αὕτη, ἐξοχώτατε, ἔσται ἡ λυδία λίθος καὶ διὰ τὰ αἰσθήματά μου καὶ διὰ τοιαῦτα πολιτῶν ὁμοφρόνων μου ἀναμενούσιν νὰ κανονίσωμεν εἰς τὸ μέγγον τὴν ἐθνικὴν πορείαν μας ἀναλόγως τοῦ ἐπιδεικθησομένου ἐνδιαφέροντος τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως ἐν τῇ ἐκτήματι τούτῳ.

Δὲν λέγω ὅτι παρέσχον σπουδαίας ὑπηρεσίας εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν μετὰ τῶν ἐμῶν ἐν Κορυτσᾷ, ἀλλὰ νομίζω ὅτι πολλὰ δύναται οὗτος νὰ χάσῃ ἂν ὄχι ἐξ ἀντενεργειῶν, ἐξ ἀδιαφορίας καὶ ψυχρότητος ἀνθρώπου ὁπωσοῦν μορφωμένου, εὐπόρου καὶ ῥιψοκινδύνου πολλοὺς ἄλλους συγκρατοῦντος ἢ συμπαρασύροντος.

Γνωρίζων καλῶς τὸ ἐνδιαφέρον ὑμῶν διὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτήματα καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς ἠθικῆς ἐπιβολῆς ὑμῶν καὶ δυνάμεως καταφεύγω πρὸς ὑμᾶς αἰτούμενος τῶν σχετικῶν θεραπείαν.

Ἐλπίζων ὅτι θὰ λάβω ὁλίγας ἐνθαρρυντικὰς λέξεις καὶ συμβουλὰς πρὸς ποῖον ἄρτον ν' ἀποταθῶ, διατελῶ μετ' ἰδιαζούσης ὑπολήψεως καὶ σεβασμοῦ εὐπειθέστατος

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 31 Δεκρίου 1908. [illegible]

ν.δ. Τοῦ παρόντος ὑπομνήματος δύνασθε νὰ κάμητε οἱανδήποτε χρῆσιν.

214

19/2/1909



Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Ἐρίτιμε κ. Δραγούμη

Πᾶς εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὰς συντόνους ἐνεργείας σμῶν, αἳ εἴχαλε τὴν εὐγενῆ προθυμίαν νά μοι ἀνακοινώσητε διὰ τῆς σμελέρας ἐπιδοχῆς.

Προκειμένου περὶ τῆς ὁρμηνικηλέρας ἴσης τοῦ δέοντος ἐκδηλώσεως τῆς ἀπογοητεύσεως τῆς καταλαβούσης με, ἱκανὴ ἐξήγησις εἶναι ἡ ὀδύνη μου, διότι εἰ γνωρίζετε δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ κατ' ἣν συνταράσσονται τὰ αἰσθήματά μου ἐκ τῆς ἐνεργείας τῶν ἁρμοδίων εἰς βάρος μου, παρ' ἣν εἶναι φυσικὸν ν' ἀπεκδέχωμαι μείζονα προσοχὴν καὶ ἐπιμέλειαν ὄχι τόσον προσωπικῶς πρὸς με ὅσον πρὸς τὸ γενικώτερον συμφέρον τοῦ φίλου παλαιοῦ. Διὰ ἀμφιβάλλετε, ἐξοχώτατε, ὅτι διὰ ἦτο ἀγγοία τὸ κατάστασις τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν τε τῇ ταλαίνῃ Μακεδονίᾳ καὶ ἀγγαχοῦ ἐὰν οἱ ἐπίσκοποι ἀντιπρόσωποι τοῦτον ἐφρόντιζον εἰς ὕψιστον, περὶ τῶν γενι-

κυλέρων συμφερόντων καὶ δὲ ἀνέβλεψαν μᾶλλον ἐκ μυ-
ωνίας ἢ κακοβουλίας, ἢ ἀβελτηρίας εἰς τὸ εἰδικώτερον
τὸ ὠγενεστάτης ἔχον σχέσιν πρὸ τὸ ἴδιον συμφέρον. Τοῦτ'
αὐτὸ ἀτυχῶς ἐθραξαν ἐπὶ σειραὶ ἐτῶν καὶ οἱ Κυλρο-
πολῖται. Καὶ τὰ μὲν γενόμενα ὅλα ἀπολίνονται, ἀλλὰ
ἐν ἐξακολουθήσει τῆς διαπράξεως μονονουχὶ ἐγκλημάτων
κατ' αὐτὴν τῶν συμφερόντων τοῦ Ἑλληνισμοῦ, εἶναι
ἔγκλημα ἐσχάτης προδοσίας. Ἐν τῇ προκειμένῃ δυσθέσει
δὲ πρόκειται περὶ τῶν αἰσθημάτων μου μόνον
διότι κατὰ τὴν παροιμίαν ὁ ζῦκος καὶ ἂν γέρασε
καὶ ἔχασε τὸ μαλλὶ τὸν κλῶ. ἀλλὰ περὶ τῆς οἰκείας ἐντι-
μώσεως, ἢ ὑμῖν ἔγραφον παρὰ τοῖς πολλοῖς.
Ἰδοὺ διατὶ ἐπιβάλλεται ἐξαιρετικὴ ἐνέργεια
τῶν ἐν Ἑλλάδι, ἰδοὺ διατὶ δὲ πρέπει νὰ ἀρκεσθῶσι
οἱ ἐκεῖ ἁρμόδιοι εἰς τὰ ἐνεργείας τῶν ἐδῶ, οἵτινες διὰ
πρεσβίους λόγους δυσκηρίσκονται ἐνταῦθα, ὁ ἀνακριτὴς
μάλιστα εἶναι ἄπειρος ἐντελῶς καὶ παρ' ὅλην τὴν
ἀγαθὴν διάθεσιν ἐν δὲ δυσκεθῶ ὅτι ἠδύνατο νὰ ἔχῃ,
διὰ νὰ ἐξιχνιάσῃ καὶ ἀποκαλύψῃ μυστικὴν ἐγκλημα

ωνή ἀμφιβάλλει, ἡ μετ' ἐμοῦ ἡ Τούρτουρη, ἡ Τώδης
ἡ ἄλλοι πλεῖστοι. Ἡ ἀποστολὴ ὅθεν εἰδικοῦ ἀνα-
κριτοῦ ἀνδρὸς διακρινομένου αὐτόθι, ἐν ᾗ περιστεί-
σει γυθῇ τὸ ζήτημα τῆς ἰθαγενείας ἀπὸ τοῦ κατηγο-
ρουμένου, εἶναι τε μόνη ἱκανοποιητικὴ ἡ ἐπιβαλ-
λομένη χάρις τῆς σπουδαιοτάτης ταύτης ἀποθέσεως
πρὸς περιφρούρησιν αὐτοῦ τοῦ συμφερόντου
τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Δέξασθε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς ἀπολύ-
τως ἡ τοῦ ἀπείρου σεβασμοῦ

Σεβαρδᾶς

ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Ἐξοχώλατε γ' σεβασιέ μου κ. Δραγούμη.

Ὅμως αἱ ἀναφοραί μου ἂς ἀνηκόυνα πρός τε τόν Α. Μ. τόν Βασιλέα πρός τόν Α. Β. Ὑψ. τόν διάδοχον, πρός τόν Πρόεδρον τῶν Κυβερνήσεως, γ' ὡρός τό Μακεδονικόν Κομιτάτον φαίνεται ὅτι δέν ἔφεραν κανέν ἀποτέλεσμα.
Κ' ἡ μόνη ἀπόκρισις τῶν ἀποδόσεως τοῦ καλημερουριόν εἰς τάς ἰδαγενεῖς ἀρχάς φαίνεται ὅτι ἐθεωρήθη ἐνοχλητικόν εἰς τά ἐν γένει συμφέροντα τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐνταῦθα, ἐξ' οὗ γ' ἐγώ τό γενικόν συμφέρον προσωπικόν μου ἰδιωτικόν δέν ἐνοιμένα πρέπει.
Ἀλλά δικαιοῦμαι ὅμως νά ζητήσω παρά τῶν ἑλληνικῶν ἀρχῶν δικαιοσύνην γ' αὐτήν δυστυχῶς δέν φαίνεται ὅτι θά ἀποδοθῇ μεγοπόλι γ' ἐγώ. Ἐξοχότης μ' ἐβεβαίωσε ὅτι ἐδόθησαν διαταγαί πρός τοῦτο.
Μετά δύο ἕξι μηνῶν γ' ἀνεφοπλεύσεως ζητῶ γράφω ἐγώ ὅτι οἱ ἐνταῦθα ἀρμόδιοι γ' ἰδίως ὁ ἀναμιτάς ἄνεμος πασ' ἔχα, ἐκ διότι ὁ ἡδικός αἰτιατής ——— ὅλως παλά ποινή πεποίθησιν ἔναι δυστυχῶς ὁ ἀρχῶν ἐχίου μου κ. Τσιάκας, ὅλως ἦν ἀποστολός ἐχθρός τῆς συμπεριφορᾶς του φοναντείλος, ὡ τοῦ καλοῦ του δίκαιος φαινομένου ἀρό ἕλως τόν Σ. Τσιάκαν ἐξ' οὗ ἀποφυγαμοιβή ἀπέτεινεν εἰς τάς ἐχθρικάς ἐκ συμφερόντως ἀρό τῶν ἐνδόξου τοῦ βουλευτοῦ, ὁ δέ δημοφιλής γραμματέας μου ἀρνήσας προσωπάθη γ' ἐνοχλήσῃ ἀντικειμενικῶς νά δημοσιεύσῃ τόν

Τούναν όλως αρχαίαν διά τον καλλιγραμμένον Ελληνικ. λιθον τον λεγόμενον αίμον όφαίνον ως συγκλονισμός ανοδεικνύεται τον εδοξολογούσιν ——— είτε μέγα διότι ο ανοικοδόμησις ηδίκησε αυτοκρατορικά δικαιώματα ηγεμονίας, είτε διότι συνδέσμους προλέγει μεν μελλόντων πρώτων Προξένων κ. Καμπανίς, εν αγχιβασίαις δε ρίσκεται γ' μελλόντων γοητευτικών αρχών, είτε δι' άλλους λόγους αγνώστους εμοί, ναάρχει λαούς παρά τοίς ενλανδικοίς, όπως μηδέ ο καλλιγραμμένος ενοχοποιηθή (διότι τούτου ενοχοποιημένου έπεται η ανενοχή των ηδίκων αυτουργών, άτε ως γ' άγγελοι έχουσι τον εμοί να' μαρτύρωσι ούδεν προσωπικοί εχοντος των καλλιγραμμένων μελλόντων δίκαιος) λαούς δεινούσα εν συναγωγή της Εγγυθείας γ' εν τοί δημιουργίαι ψευδούς ανοδέσεως ότι δήθεν εδημοφορήθη παρά φυσικόν αγνώστων!

Τον δυσίονα λαόν μου ὑπό πάντων είχον εδοκιμαλογημένον έτσι απιθάνων των συνόντων προσπαθειών των καθημερινών λόγων φραγμάτων των εναντιημμένης Εγγύτητος εν Ελλάδι — λαναίας ουχί βεβαίως των νεοφύτων καλλιγραμμένων — προς εισοχίαν της αναγνωρίσεως της ιδιαιτερείας των καλλιγραμμένων, κινδυνεύοντος τον έσχατον των κινδύνων εάν έμενε εν χερσί των ιδιαιτέρων αρχών αίτινες δεν αδικούνται, γ' της εισδυομένης αδιαφορίας της εναγγελισμού γ' αναμφιλήπτου αρχής ἡδίκει δέ ἀπό τῆς χθές σύνολε ἀναμφίβολον ὑπ' μαρτύρων ἐσχημάτισα τον πεποίθησιν νοῦν ἀνθρωπίνως ἔχει γ' ενλανδικαί αναμφιλήπτου αρχή εν διαφάνεια γ' ανοικοδόμησις των εγκλημάτων.

Η πεποίθησις ότι ο Ιωσ. Τούνας είναι ο ηδίκως αυτουργός εφαμαρτίας επί βάσεων αναμφισβητήτων είναι γενική εν όμοις τοίς ενλανδικοίς γ' εν τη καθημερινή καθημερινότητας, αίτινες καίουσι τον ελληνικόν αρχήν λαόν προ παντός της Εγγυθείας δια παραβλέπουσιν ως α-

παράπονα των Ελλήνων, γιά τα ενοχλήσεις παρ' αυτών και κατά των ξένων αξιωμάτων, υπάρχει δε φόβος μήπως αύριον ένα βράδυ των γενικών συμφερόντων η ασφάλεια της Εγγλ. κυβερνήσεως.
Όθεν διατί ύστερον δια την αναγκαίαν είδησιν αναφερίων αυτά μη ενοχλουμένου παρ' ουδενός αντάρτη των καθηκόντων.

Ο κυρ. Πρόξενος κ. Ξανθόπουλος μόλις κατά τ' άλλα έτυχεν φανέρωσιν ότι υπόκειται υπό ειδικήν επιτήρησιν εξασφαλίζει αυτόν, παρατηρούμεν ήδη αυτώ ότι η ιδική αυτού υπογραφή ως άντρωνος και αν η αρχή δεν δύναται να δεν υπόκειται κατ' ενεργήσει.

Η έξαρσις αυτού έστω αξιόμεμπτος έστω μα γάρις κατά τας παραπάνω δεμένας όπως ενεργήσει παρά τοις εν Αθήναις αρμοδίοις κατά έξοδον σταθερά διαλαγή γιά ιδία των κ. Ξανθόπουλος αυτόχρημα ενόσω εμφανίσουν μεν τον ιδικόν σύνταγμα, εις διαγωγήν της εξωτερικής γιά εις άνωτερον δικαιοσύνης γιά μόνον δικαιοσύνης.

Μεγάλως κ' υπολ. Εξοχότης θα υπερτιμήσει εμέ εις τας ανεγραφάς μαθούσης, γιά ει μέν συμφέροντα, εάν συντείνει εις την ανωτέρω της αυτοκρατορικής δικαιοσύνης συνοδείας ιδιαιτέρως γιά κ. Ξανθόπουλος (εάν τούτο είναι δυνατόν) όπως ενεργήσει μετά των διαφερόντων αυτού αυθημερόν, διότι εν τη εμφανίσεται των ανωτέρω τάξεως εξουσίας.

Σας προλαβαίνω ευαρεστημένος, εξοχότατε, γιά μείνω σταθερόν άχρι πού ποτέ άλλον ν' ανοίξω, πρός ώραν μη ανοικτόν;

Μετ' απείρου σεβασμού

Ο Δραγούμης

Εν Αγγλικρήτη φεβρουαρίου 1909.

Αν. 14/27 Ιαν. 1909

216

23/2/1909

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Λεβαζέ μοι φίζε κ.

Δραγούμη

Αθήνας

Ὁ ἀγών, ὃν εἰ τῇ χώρᾳ
τῶν Φαραῶ ἀγωνιζόμεθα,
ἔνθα ὁ βίος καθίζει χίαι
δύσκολος ἐν ἐκ τῶν κρίσεως
τῶν κατατριχόντων τὴν
Αἴγυπτον ἀπὸ διετίας, ἐκάζουσι
ἐμὲ τὸν ἀξόριστον κὰ σὰς ἐνοχλεῖ-
ον δὲ σχεῖν ἐπιγολῶν.
Δύναμαι κὰ σὰς εἴπω ὅμως ὅτι
ἡ πέχει ἀρίσκει κὰ ἐμέ, διὰ

ταῦτα οὐκαίομαι τρεφόμενος καὶ
ἐν ἐθνικοῖς ἀγῶνας καὶ δὲ τοῦ
Αχβανικοῦ, αὐθ' ὧν ἐξῆχθοι νικηλίς
ἄνευ τῆς τροφαιόας καὶ θεοφορίζεως
τοῦ πλαῦθα τρεκλοφίου. Οἱ Αχβα-
νοί τῆς Αἰγύπτου θεόμενοι ἢ μέλλοι
συνεδίσθησαν ἐν δίχοντι συνδαγγα-
γὴν μεθ' ὑμῶν.

Στάζαλέ μοι ἀφαιρεῖν γράμμα
διεμῶν συγκλίνω δὲ τοῦ Κ^ου Μεσσα-
ζῶν, δόλι δίχει νὰ φέρει ἀνολύγασθαι
τῶν ἐκεγκιῶμαι, ἐξ ὧν δὲ ἐκεγαγῶ
νᾶς τῆς. πλαῦθα γαρτὸ κύλφοι
τῶν Αχβανῶν.

Θεοὶ τοίτοις δεκτρίφαλέ μοι ἀφαιρεῖν
νὰ σᾶς διεμοφαιρεσίων, ἔσως
ἢ συγκλίνω τῆς κυρίας κυρίου Σκολίδη
Γιωῦ Προξίνου ἢ Εἰσαγγελῶ Αχιζαιδρίου
ἔνα ἐσισωνίου κυδεκαιρίνου
μιᾶς σοβερᾶς χρυμαλίνου

ὑποθέσεως τὰ ἐπὶ 30 ἐτίαν μετὰ
δυνίας χρυσαλικῶν ὑπορυρίζασθαι
τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν συμφέροντα
κ. κ. Γεωργίου Κόβε ἐν Κορυτσῷ
καὶ γενόμενα ἡμῶν φίλα, κατὰ τὰ
ἡ Ἰκάνα Ἀρμοδία ἐχθρὰ τῶν
ἐθνικῶν ἡμῶν συμφερόντων
καὶ ἀδίκως βουλομένα σφετε-
ρίσαι τὴν ὑπερουσίαν τὰ δικαία
καὶ τιμιαλέτα τέτα οἰκογενειάρχα
κ. Γ. Κόβε. ἢ εἰδυνατὸ ἡμῶν
ἀπορῆλαι ἡμῶν συρετικὴν
τινὰ ἐπιρολὴν τρόπτα κ. Σκοτίδου
ἂν καὶ ἐγὼ θέλω γωρίσαι.

Πατεῖν μετ' ἀπείρα σεβασμῶν

ὁ τακωνικὸς ἡμῶν

φίλος ἐξ Χαριοτάδης

ἰατρός

Κάτρα τῇ 23/2/1909.

ΝΑΡΑΓΟΥ

217

Σεβαστέ μοι φίλε ἐ Ἐρίτιμε ἄνερ κ. Δραγούμη

Κατά σύσταση τοῦ Δωγοχαγοῦ τοῦ Πυρσβυγ-
ικοῦ κ. Γ. Τσούτου δωσβάγγομεν σήμερον
διά τοῦ διπτυρόου ἡμεῦ κ. Ν. Δημετρακοπούλου
ἀναφοραί πρός τόν κ. Εἰσαγγελέα τοῦ Ἐφετεῦ
αἰτούμενοι τήν ἀποστολήν Εἰδικοῦ αὐακρίτου.
Ὁ κ. Τσούτος μοί ἔγραψε ὅτι ἐ' ἡ Ὑμετ. Ἐξοχότης
συνεβουλεύσατε τοῦτο. Παρακαλεῖ θερμῶς νοῦ
ὑμέτρατε ὡσεῖ τό δυνατόν πρός ἐπιτυχίαν τοῦ αἰ-
τήσεώς μας. Πρό ἡμερῶν δωέβαλον δωόμνημα σχε-
τικοῦ ἐ' πρός τόν κ. Δ. Ράγγαν ὡς γνωρίσατε τά εἰ
κορυτοῦ. Κατά τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ
τοῦ Ἀγεξανδρείᾳ 11 Μαρτ. 1909. [illegible]

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 16 Μαρτίου 1904

Εὐγενέστατε Κύριε Σ. Δραγούμη

Εἰς Ἀθήνας

Τὰ σὰ ἐπιστολὴ ἀγαπητὸς φίλος καὶ τὴν ἀγάπην μοῦ ἐκδηλώνει ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἕως τὸ τέλος. Ἐπειδὴ ἐγὼ ἔχω ἀνάγκη νὰ ἐκφράσω τὰ αἰσθήματά μου πρὸς ἐσένα, γιὰ αὐτὸ καὶ θὰ γράψω ἐλεύθερα καὶ ἀπὸ τὴν καρδιά μου. Ἐγὼ ἔχω τὴν ἰδέα ὅτι ἡ ἀγάπη εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ ὑψηλὰ αἰσθήματα ποὺ μπορεῖ νὰ ἔχῃ ὁ ἄνθρωπος. Ἡ ἀγάπη εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς ζωῆς, ἡ ἀγάπη εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ κόσμου, ἡ ἀγάπη εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἀγάπη εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ ἀγάπη εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ ἔρωτος. Ἡ ἀγάπη εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς φιλίας. Ἡ ἀγάπη εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς ἀγάπης

Λόγον εἰς τὸν ἐπειστρατηθέντας ἐθνοφυλακικοὺς συνταγματας προέβημεν εἰς τὸ γνωστὸν ξυλίνο γυμήσιον τῆς Ἀγελάδους καθ' ὃν ἔτον τὸν ἐπαλξιδα Ἑλληνοβυλγαρικῶν γράφοντες ἐσθενῆ ἐξαίδα ὅτι ἴσως νὰ ἀπαντήσωμεν καὶ καμαρώσωμεν τὰ συνταγματα ἐκείνα τῶν βυλγαρικῶν, ὅπερ ὡς μονομερὲς τύπωμα θεωρητικῶς παρεκαλέσεν μόνον αὐτούς. Ἐξεπλαγθοῦμεν δὲ ὅταν τὸ πρόγραμμα αὐτῶν ἐξέδωκαν καὶ τὸ συνταγμα μὲν ἐφημερίδα βυλγαρικὴ ἐπαλξιδα, τὴν ὠνόμασαν "Σλόβια" (ἐλευθερία) καὶ ἔτύπωσαν ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ τὸ ὄνομα "Φῶς".

Τὴν ἐπαλξιδα ἐφημερίδος διευθυντὴς καὶ ἀρχισυντάκτης ἐγκειται ὁ καὶ διευθυντὴς τοῦ ἐθνικοῦ γραφείου Γενικὸς Στρατηγὸς Θεοδοσιάδης, υἱὸς δὲ τοῦ γνωστοῦ ἐβδομήκοντα φρένων, τοῦ ἄλλοτε ἰσχυροῦ τοῦ βυλγαρικοῦ Συνεδρίου, Μιλλὲ Βέης, ὅστις θρονιάζεται καὶ τοῦ ἐν Μοναστηρίῳ τοῦ καὶ καταστήματος βυλγαρικοῦ Συνεδρίου. Τρίτης δὲ ἐφημερίδα ὀνόμασαν "Κόμος" καὶ ἔκδοσιν ἀρχίζουσιν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἐν Μοναστηρίῳ μεταγενεστέρως ἐντεῦθεν ἐξ ἀφορμῆς μιᾶς ἐπιστολῆς καὶ τὸ ποσοστόν των.

Ἐπειδὴ τὴν ἀνωτέρω ὡρὰ ἐσχετικὸν εἶχεν ἐφημερίδα ἐκείνην ἐὰν ἔχουν τὰ συνταγματα μου ἕνα ἐκδοθῇ καὶ βυλγαρικὴ ἐφημερὶς ἐπαλξιδα καὶ ἐλληνικὰ στοιχεῖα, τὸ μὲν διὰ νὰ διαφωτίσωμεν τοὺς παρεκκλησιάρχας ὁμοεθνεῖς καὶ ἐναντιφέρωμεν αὐτοὺς εἰς τὰ ὀρθότερα ὁδοῦ, τὴν οἱ πατέρες ἡμῶν ἔχάραξαν ἐν τε τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ σχολείῳ, τὸ δὲ ὅπως εἰσαγάγωμεν εἰς τὸ ἔθνος καὶ ἐμαίνετο τοῦ ἔθνους, ὃν οἱ βυλγαρικοὶ βέηδες ἐπέτρεψαν ἐν μέσῳ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ μέσον ἡμῶν τῶν Ἑλληνορθοδόξων βυλγάρων. Πλὴν ὅτι

ἐπομένως οἱ Ἀγβανόφωνοι, καὶ μή, Ἕλληνες ἤνχοντο ὅπως ἐκδοθῇ μία τοιαύτη ἐφημερίς. Ἐπωφελεθεὶς ὅθεν τῆς ἐκ τοῦ συντάγματος ἐλευθεροτυπίας ἐξήτησα καὶ ἔτυχον ἀνεπιτιμῆς ἀδείας πρὸς ἔκδοσιν ἐνταῦθα μιᾶς τοιαύτης ἀγβανικῆς ἐφημερίδος ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ διαχείρησιν τοῦ ἐνταῦθα ὑφισταμένου σωματείου τῶν ἐκ Κορυτσᾶς καὶ τῶν πέρις παρεπιδημούντων Ἑλληναγβανῶν καὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα "Ἐπιπερία" ἀνακοινώσαντες ἀμέσως τῷ Μητροπολίτῃ Κορυτσᾶς τὸν σκοπὸν ἡμῶν τοῦτον καὶ παρακαλέσαντες συγχρόνως ἵνα συγκαλέσῃ τὴν ἐπίλεκτον τάξιν τῶν Κορυτσαίων διὰ νὰ συσκεφθῇ μετ' αὐτῶν περὶ τοῦ κατάλληλοτέρου τρόπου, καθ' ὃν δύνανται νὰ ἐγγραφῶσι πολλοὶ συνδρομηταὶ πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ἐκ 400 λιρῶν ἐτησίου προυπολογισμοῦ δαπανῶν πρὸς ἔκδοσιν τῆς ἐφημερίδος ταύτης.

Ἐνῷ ὅμως παντακόθεν ἐλαμβάνομεν συγχαρητήρια παρὰ τῶν διαφόρων ἐν διασπορᾷ Ἑλληναγβανῶν καὶ ἀνέμενον οὗτοι μετ' ἀνυπομονησίας τὴν ἔναρξιν τοῦ ἔργου, παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ἐλάβομεν ἀπάντησιν πρότινος παρὰ τοῦ Μητροπολίτου Κορυτσᾶς, ἧς ἀντίγραφον ἐπισυνάπτομεν ἐν τῇ παρούσῃ, ἀνατρέπουσαν τὸ ἔργον ἡμῶν, ὅπερ πολὺ μᾶς ἐλύπησε, καθόσον φρονοῦμεν ὅτι ἡ ἔκδοσις μιᾶς καὶ δύο ἀγβανικῶν ἐφημερίδων μὲ ἑλληνικὰ στοιχεῖα ἐπιβάλλεται ἀνυπερβλήτως ἀπὸ ἀπόψεως ἐθνικῆς κατὰ τοῦ καθ' ἡμῶν ἀγῶνος τῶν ἀγβανιστῶν, καὶ καθόσον πιστεύομεν ἀδιασείστως ὅτι οἱ ἐν Κορυτσᾷ ὁποιδήποτε καὶ ἂν εἶναι οὗτοι δὲν ἐλετίμησαν καλῶς τὸ ζήτημα τοῦτο κατα-

γράφουσες εἰς τὴν ἐν τῇ προμνησθείσῃ ἐπιστολῇ ἀπόφασιν αὐτῶν. Δὲν ἦτο δὲ εὐάρεστον ὡς ἐν αὐτῇ διατείνονται, διὰ νὰ ἀφήσωμεν τὴν ὀνομαζόμενον τῆς Ἁγίας Ἑκατερίνης, οὔτε τὸ ἐν Σινᾷ Ἑλληνικὸν Πρωτεῖον, ὡς ἤκουσα παρ' ἡμῶν γινομένου τοῦ τοῦ Ἁγιωνύμου ὄρους ἀρχαί, ἐν τῷ ὁποίῳ ὑπερβαίνουσι καὶ τὰς μεγαλοφώνους ὄρεως εὐαγωγὰς ἡμέρας νὰ ἀφήσωμεν ὅτε παρ' ἡμῶν ἐπανῆλθε μετὰ πολλῆς εὐχαριστίας ἀποδοθείσης ἀφορμῆς καὶ γνώμας, ἄμφω τε ἐξωθήμην εἶχον γνῶσιν τοῦ Σινᾶ καὶ τῶν Μοναστηρίων Ἑλληνικαὶ Πρωτεῖα καὶ δὲν εὐηύρασεν ἄφνων εἰς τοῦτο. Ἐκεῖθεν ἔφερον τοῦτο, οἱ ἐν Κορυδοῇ ὡς ἐξ ὑγιοῦς τῆς εὐθύτητος αὐτῶν βάρος, ὅτι δὲν ἤρχετο πλείονα ὑπὲρ ἡμερῶν δεκαπέντε ἐν τῷ τὰ ἀνατολικὰ μέρη τῆς Ἀκτῆς Κορυδοῇ, ὅσους μόνον Σινᾶ καὶ ἀφ' ἡμῶν ἔμαθε τινὸς ἀφιέναι νὰ ὑποστρέψῃ τὸ Ἁγιορείτου τῆς Σινᾶ ὄρος Ἀθηνῶν ὅσον ἐπὶ τοῦ Μητροπολίτου Κορυδοῇ τῇ τινὶ αὐθαιρέτου αὐτοῦ, ἐν ᾧ ὑποτοπεῖ οὗτος ὅτι τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἐπιστολίου ἢ ὑπερβαλλούσῃ ποιότητι ἐν Κορυδοῇ ἐν εἶναι τὴν ἔναρξιν τῆς ἐκδόσεως τῆς "Σιωνιτικῆς".

Πρὸ τῶν ἐπροσόντων τοῦτο διηρευνήσαμεν, τί καθ' ὁ Ἅγιος Κορυδοῇ καὶ οἱ ὄροι αὐτοῦ οὕτω μονομερῶς ὑπεβάλλοντο εἰς τὴν ἀρχαιακὴν ἀπόφασιν; Τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἦτο μόνον τὸ ὑποκείμενον ἡμῶν ὅτι ὁ Ἅγιος Κορυδοῇ ὄρος εἶναι ὧν τῶν διαφόρων σχέσεων τοῦ Ἑλληνικοῦ ἡγεμόνος καὶ μὴ γνώσεως τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἐξ' ὧν καὶ μόνον δὲ ἀπορρέουσιν ἐναντιῶν τοῦ σκέψεως τῶν ἡμετέρων καὶ τὴν εὐθυμεγῆ χειραγώγησιν αὐτῶν, ἀπὸ χρυσοῦ σύνδεσμος ὀφείλεται οὕτω φρονῶν, ~~[illegible]~~

οὐδὲ εἶναι αἰσθητὸν ὁ ἐν τῇ εἰσαγωγῇ τοῦ Μικροσκόπου φερόμενος λόγος ὅτι ἡ ἐσωτερικὴ ἐπιφάνεια τοῦ ἐπιπέδου ἐπιφέρεται ὑφ' ἑνὸς χρώματος τῶν ἐσωτερικῶν χαρακτήρων, διότι ἐπειδὴ μέρη ἔχουσιν ἐφημέρου τινὰ ὑγρὰν καὶ τινὰ μένουσιν ἐπὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐπιπέδου Μονοσαρκόφυλλου, οὐδὲ ἄμφω τὰ δύνανται σταθερῶς διαταγῆναι τὴν κυβερνητικὴν καὶ μερικὴν τινὰ ὁρμὴν τῶν ἀγγειοσωμάτων. Ὅτι δὲ φαίνεται φέρων τὸ εὐδόκιμον τινὰ χαρακτῆρα, τὸ ἐπιφέρειν εἰς τοὺς ἀγγειοσωμάτους καὶ τοὺς τοιούτους εὐθὺς μόνον τὸ δημοσίευσιν περὶ ἐπιτηδείους εὐδόκιμου ἀγγειακοῦ ἀφημερίδος μὲ ἐμφανισμὸν σοφικεῖαι, καὶ τὴν χαρὰν εὐθὺς, ὅτε ἔμαθον ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο εὐαναγκαῖον. Ἐπαρεσκευάσθη παρασκευὴ ἐὰν παγκόσμιον περὶ τοῦτο καὶ ἐν τῷ φέρῳ τῆς 15ης ἰδίου ἀναδημοσιευθέντα, ἐν τῇ "Ζιζίᾳ". Παρόμοιαι δὲ ἐδημοσίευσαν καὶ αἱ ἄλλαι ἀγγειακαὶ ἐφημερίδες ἐν Ἑλλάδι ἀμερικὴ καὶ Κωνσταντινουπόλει.

Μετὰ ταῦτα ἔχουσι νὰ ὅρῃ τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τὴν ὁρμήν, μεθ' ἣν οἱ ἀγγειακαὶ εὐαισθησίαι καὶ ἐνεργείαι ἡμέραν σῶαι καὶ καθ' ἡμῶν δυνάμεις αὐτῶν, συμφωνοῦσι ὅσον ὑφέρχονται καὶ διὰ μόνου ἀγγειακοῦ σφυγμικοῦ βέλους, συνεισφέρομεν μετὰ σεσοῦ ἐκθρὸν τοῦ Ἐμφυτισμοῦ νὰ προσαρασκευάσωμεν διὰ τὴν γεγενημένα καὶ παρίσαν παρ' αὐτοῦ ἐπίδεσιν, διωρίσαμεν νὰ ὑπάρχωσιν καθ' ὅσον εἰσαγόμενα τὴν προσοχὴν τῶν ἐν ἐμφανεῖ ἐφημεριδῶν ἐπὶ τε τοῦ καθόλου ἀγγειακοῦ βιβλίου καὶ ἕως ἐπὶ τὴν ἀναγκαίαν ὅσον ἡ Ἱερὰ Μικρόσφυξ Κορυφαία ἐμφανίζει καὶ παρέσχε καὶ ἐπὶ τὴν δυνατὴν αὐτῆς, ὁρᾷ ἔνδοσιν τῆς "Δημοκρατίας"

ἀδικίαν καὶ ἡμῶν φορὰ ἐγγραφῶν συνδρομικῶν, προσταιάν καὶ ἐνέργειαν, ἕνεκα τῆς οὐσίας δὲν δυνάμεθα νὰ φορολογῶμεν ἀφ' ἑαυτῶν καὶ μονομερῶς, ἐμῶν ὅλων τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἑλληνοβενετῶν. Καταμμέρους δὲ, διὰ νὰ ζητοῦμεν ἐπανάγκην, συνήγορον ναυτικῶν τῆς Ὑμετέρας Ἐντιμότητος δὲν ἔχομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ οὐδεμίαν χρείαν τοιούτου. Αὐτὸ δὲ ἐπαναλαμβάνεται, διὰ πᾶσαν αὐθάνειαν ἀποφεύγωμεν τῆς ναυτικῆς ἡμῶν ἐν τῷ ἀγῶνι τούτῳ, ὅτις μονονοὺς ὅλη μέρα καὶ ἀμείωτος ἀποκαίνει γιὰ αὐτό.

Συμπεραίνομεν δὲ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὅτι τὸ ἐν Ἑλλάδι Ἑλληνικὸν Προξενεῖον βεβαιοποιεῖ καὶ ἀναλαμβάνομεν, εὐρισθῶ δὲ ἐν ἀνωμαλίᾳ καὶ ἐξαιτούμεθα νὰ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτοῦ ψυχραίνοντα ὑπάντων χρήματα, διὰ δίνεται δυνατὸν νὰ ἐμπορωθῇ καὶ τὸ αὐτὸ τῶν Ἑλληνοβενετῶν παρὰ τοῖς ἐκεῖ ἡμῶν ἐμπόροις εὐδιαφόρων καὶ χρήσιμον εἰ αὐτῷ εὐδιαπότε ἀναλαμβάνομεν ἐν τούτῳ, ὅπερ ἀποτελεῖ καὶ μέγα ἐθνικὸν ὄφελος τοῦ ἑλληνικοῦ ἐμπορίου.

Ἐκ τούτου διατελῶ μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ τὸ Ὑμέτερον πρόθυμον ὑπηρέτης καὶ ἑταῖρος δοῦλος.

Πρόδρομος

Ν. Ἀδαμίδης

Ἀντίγραφον

Ἀριθ. 1302

Συνηθίσαμεν καὶ φέτος ἀρχιερατικῶς ἐπισκεπτόμενοι τὴν ἱερὰν μονὴν τῶν Σταυροβουνίων Κύπρου, τρόπον τινὰ ἐν θεοσεβείᾳ ἀνανεοῦντες τὴν ἐν τῇ ἁγιωνύμῳ ταύτῃ μονῇ ἐπίσκεψιν τοῦ Ἱερωτάτου Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου Μακαριωτάτου τοῦ Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου κυροῦ Κυρίλλου τοῦ Γ΄, ἐν ἔτει 1900, ἐν ᾗ καὶ ἐπὶ τῆς ἡμετέρας ἀρχιερατείας ἐπεσκέφθη τὴν μονὴν ταύτην ὁ Ἱερώτατος Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου Μακαριώτατος κυρὸς Κυπριανὸς ὁ Γ΄, ἐν ἔτει 1902

νά προκηρυθή πρό πάσης δημοσιεύσεως ή ἐπερώτησις τῆς γνώμης Κορυτσᾶς, μόνης ἁρμοδίας νά διαφωτίσῃ ἐπαρκῶς τούς ἔξω καί μακράν μένοντας ὁμογενεῖς περί τῆς ἀληθοῦς καταστάσεως. Τό γε νῦν τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως κηρυχθείσης ὑπέρ τῆς χρήσεως τῶν τουρκικῶν χαρακτήρων ἐν τῇ ἀλβανικῇ γλώσσῃ καί τῶν ἀλβανιστῶν ἐμμενόντων ἐν τοῖς παραδεδεγμένοις λατινικοῖς χαρακτῆροιν, ἡ ὀρθοδοξοῦσα ἡξ εἰς τά πάτρια στερρῶς καί ἀπαρεγκλείτως ἐμμένουσα ὁμογένεια, ἐμπρατής οὖσα τῆς Ἑλληνικῆς ἐξ αὐτῶν τῶν Πατέρων, βαρυθύμως ἐπίκουσε τήν ἐπιβολήν τῆς ἀλβανικῆς ἔστω καί λεληθότως δι' Ἑλληνικῶν στοιχείων. Ἐπί τοῦ παρόντος χρησιμωτέρα κρίνεται ἡ συντηρητικότης καί ἡ λεγομένη εὐλάβεια πρός τό ἔκπαλαι οὐχί ἀπολυπραγμόνητον καί θεοτῶς. Μέμνησθε ἐναργῶς ὅτι οὐδέν καλόν ἄμικτον κακοῦ καί φροντίσατε, μάλλον δι' Ἑλληνικῶν σχετικῶν δημοσιευμάτων νά διαφωτίσητε καί πρατύνητε ἐν τῇ πατρῴᾳ εὐσεβείᾳ καί παιδείᾳ τούς μόλις ὑπερεκατόν καί πεντήκοντα χιλιάδας ὁμογλώττους καί ὁμοδόξους ἀδελφούς. Τοιαῦτα τά ἐκ Κορυτσᾶς. Ἐπεύχομενος δ' ἐν Κυρίῳ τά πράτιστα διατελῶ. Ἐν Κορυτσᾷ τῇ 20 φεβρουαρίου 1909.

(Ὑπογρ.) † ὁ Κορυτσᾶς Γερβάσιος

V.Γ.
Προυπούχεσις ἐξασφαλίσεως σχετικῶν συνδρομῶν δεν ἐπετεύχθη

219

27/3/1909.

Ε. Κ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Ἐρίτιμε ἡ Λεβαστέ μοι φίλε.

Ἐκ τῶν ὑστέρων ἀτυχῶς ἀποδείχθη πόσον δίκαιον εἶχον παραπονούμενος κατὰ τῆς σκανδαλώδους μεροληψίας τῶν Προξενικῶν ἀρχῶν ἡ ἰδίως τοῦ ἀνακριτοῦ κ. Μακρῆ, ἡ ἐξαιτούμενος τῶν ἀποστολῶν εἰδικοῦ ἀνακριτοῦ. Ἐτέθη ἡ κορωνὶς τοῦ ἔργου! Διὰ βουλεύματος κατὰ ψηφοφορίαν (μειοψηφήσαντος τοῦ κ. Α. Λανοπούλου δικηγόρου) τὸ ἐδῶ συμβούλιον διαλάσσει τὴν παῦσιν τῆς καταδιώξεως προσκαίρως! ἐνῶ τὸ πόρισμα τῶν ἀνακρίσεων τῆς ἰδιαιτέρας ἀρχῆς ἔστειλε τὸν κατηγορούμενον εἰς τὴν ἀγχόνην. Ἀμεῖς, ὡς τὸν ἐπόμενον ἀνεκόψαμεν τὸ βούλευμα ἀποστέλλεται δὲ ἡ δικογραφία εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Ἐφετῶν. Ἐλπίζω ὅτι ἡ ἐν ἐγγάδι δικαιοσύνη δὲν ἐχρεωκόπησε τελείως ὅτι δὲ ὑπάρχουν ἄνδρες ἀ-

ραιοι μὴ ἐνηρεαζόμενοι ἐν τῇ ἐκλεγέσει τοῦ καθέ-
νοντος. Ἔχει τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐνταῦθα τὰ πάντα
ἐγένοντο ὅπως φθάσωσι εἰς τὸ ἀποτέλεσμα αὐτό, ἀπὸ
τοῦ ψευδοῦς καὶ στρεβλῆς μεταφράσεως τῆς ἰδαγενοῦς
ἀνακρίσεως μέχρι τῆς διαστροφῆς τῶν μαρτυρικῶν
καταθέσεων τῶν ἰδαγενῶν. Ἡ στιγμὴ τῆς ἐντά-
σεως τῶν ἐνεργειῶν ὑμῶν πρὸς ἀποστολὴν εἰδι-
κοῦ ἀνακριτοῦ εἶναι καταγγελτέα, διότι καὶ
προταθεῖσαι δὲ ἐμοῦ μάρτυρας δὲν ἐξήτασε ὁ κ. ἀνα-
κριτής, καὶ διότι ἔπρεπε τοιγάχιστον ἐὰν δὲν ἐφο-
βοῦντο τὴν καταδίκην δύο τοῦ ὁρκωτικοῦ
δικαστηρίου, νὰ τὸν παραπέμψωσι πρὸς ἱκανο-
ποίησιν τῆς ψυχῆς τε καὶ τῶν δύμαλος καὶ τῶν ταλαιπώρων ἀδελ-
φῶν αὐτοῦ καὶ ὑμῶν, καὶ πάντων τῶν Ἀγβαλοφείων
Ἐγγείνων καὶ τῆς κοινότητος Κορυτσοῦ ἀπωλεσάσης
ἐν τῇ δυσφορηθεῖσι γόνον οἰκογενείας ἐνεργεταί-
σας αὐτὴν καὶ εὔεγκι τέκνον.
Ἐγκείσω ὅτι διὰ τῶν πολυτίμων ὑμῶν ἐνεργειῶν

τὸ Διμβούγιον τῶν Ἑρετῶν θέγει ἀποδεῖσαι δικαιοσύνην, παραπεμπόνων αὐτὸς τε τὸν κακουργὸν ἢ τὸν ἠθικὸν αὐτουργὸν ἢ τὸ κακουργοδικεῖον, ἢ διαλάξει τουλάχιστον εὐρυτέρας ἀνακρίσεις ἀποστεγγομένου ἐθνικοῦ ἀνακρίτου.

Μετ' ἐξαιρέτου δυνάμεως ἢ ἀγάπης

Ἐν Ἀγεξανδρείᾳ 27 Μαρτ. 1909. — [illegible]

Τοῖς λαῖς προσεγγιζούσαις ἀγίαις ἑορταῖς εὔχομαι ἔτη πολλά!

220

Dr. M. TOURTOULIS BEY
de la Faculté de Paris

San Stefano 14 Αὐγούστου 1909

Σ. Ν. ΑΡΑΓΟΥΜΗΣ

Σεβαστέ μοι φίλε

Δὲν δὰ σᾶς ἐνόχλουν, ἐπιστροφόλλων
εἰς τὴν πολλάς, καὶ ἀναμφιβόλως
περισσότερον ἐδιαφερούσας φροντίδας
καὶ ἐργασίας ὑμῶν, καὶ ἄλλων φρον-
τίδα, ἐὰν δὲν ἐγνώριζον δεδικῶς
ὅτι ἡ μετὰ δικαιοσύνης χίαν μὲ-
ρος ἐκτελεσθεῖσα, καὶ ἀπαλλαγεῖσα, διεξα-
γωγὴ τῆς ἐκ τῆς δολοφονίας τοῦ συμ-
πατριώτου μας Χρήστου Ἀδάμ πρόσω-
πάσας δίκης δέχει ἔχει ἐν τῇ πα-
τρίδι μου δυσάρεστα ἀπολεξάσματα διὰ τὰ συμφέ-
ροντά μας, τὰ ἐθνικά. Εἶτε γνωρὰς
ὑμῶν αἱ χαμωρὰς ὑπηρεσίας τοῦ κ.
Δ. Δάρδα, ἂν συνεχίζεται, μὴ ὑπισθο-
χωρῆτε ἐνώπιον τῶν πολλαχῶν
πειδύνων, ἢ ἂν εἶτε ἐπιθυμένος,

ὃς δὲ αὐτῷ ἀδελφὸς ἦν ἐκ κοινοῦ πατρὸς
καθεῖς. — Ἐν τούτῳ δὲ δύναμαι ἐν μὲν τῷ
καταρεῖσθαι γνωρὸν ὅτι, καὶ παρὰ τὰς ὀρφα-
τάτας συμβαλὰς ἡμῶν, καὶ ὃς τρῶν αὐτὸς
ἀδελφὸς εἶδε τὰ μάλιστα ἐξερεύνομένος
ἐκ τῶν ὅτι σκανδαλώδης πλεονεῖ
τῶν ἐκτάσεων ἐλλ. προξενικῶν ἀρχῶν.
Δεῖν δύναμαι ἐπίσης νὰ μὲν τῷ ἴσῳ
ὅτι οἱ ἐναντία ἡμῶν φρονοῦντες ἀγλαοί,
ἢ καὶ ἢ ἐφημερίδες αὐτῶν μετὰ χαι-
ρεκακίας παρακολουθῶν τὴν τοιαύτην
ἐν τῷ ἱνοθέσει ταύτῃ πλεονεῖν τῶν ἐκτά-
σεων ἐλλ. ἀρχῶν, καὶ μεταχειρίζονται αὐ-
τὴν παρὰ ἐξεντελισμοῦ κατὰ ἐλλήνων.
Ἀφίνω δὲ κατὰ μέρος τὴν ὀδυνηρὰν
ἐκτάσεων εἰς ἔμπροσθεν τῆς τοιαύτης αὐτῶν
πλεονεῖ ἐν κατὰ ἔτερον ἀνθρώπων,
ἀνεξαρτήτως πάσης πατριωτικῆς ἐπίσεως.

Αγαπητέ μου Λάμπρο, διαβάζω τα γράμματά σου
προσεκτικά και φαίνεται μέχρι τελευταίας
δόσεως. Διαβάζω δε και για δεύτερη φορά
όλη η αλληλογραφία, τη μια μετά την άλλη,
για να ανακεφαλαιώσω μέσα μου, βγάζοντας
ένα συμπέρασμα, μια ενιαία γραμμή
σκέψεως και δράσεως, μια τροχιά
η οποία θα μπορούσε να μας οδηγήσει
στο μέλλον, αφού ήδη έχουμε διανύσει
τόσο δρόμο, πολύ μακρύ έχουμε διανύσει
τον δρόμο, αλλά μακρύ έχουμε διανύσει
και δρόμο δύσκολο, μακρύ γεμάτο από
δρόμο φαρδύ και δρόμο στενό, ανηφορικό
και δρόμο κατηφορικό, και δρόμο ευθύ
και δρόμο καμπύλο, και δρόμο ανώμαλο
και δρόμο επίπεδο, αλλά δρόμο ανάγλυφο,
και δρόμο ομαλό, δρόμο γεμάτο λάσπη
και δρόμο γεμάτο σκόνη, και δρόμο
γεμάτο χιόνι, και

Σ. Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

κ. δ. Δάρδας ὅρις διαλέξεις ἔτι ὑπεδεμένος
μετὰ τῆς ἐθνικῶν αὐτοργῆς δὲν δέκοψε τὰς
μετ' αὐτῆς σχέσεις ἢ μόνον ἐν τῇ ἐσχάτῃ
ὥρᾳ ὅταν ἐκ τῆς μετ' αὐτῆς συνεχοῦς, ἐπὶ
μῆνας, συνανεγγοφῆς, δὲν τῷ ἔμενε πλέον
οὐδ' ἡ ἐλαχίστη ἀμφιβολία ὅτι οὕτω αὐ-
τὸς ἦν ὁ λαμπάζας τὸ ἔγκλημα, ἐθνικῶς.
Ἐὰν ὁμολογῶ δ' ἐξαιρετέρατα ὅτι μὴ
δυνάμενος νὰ ἐννοήσω τὰ τοιαῦτα τῆς
κ. Δάρδα λαγωγὰ πρὸς τὸν κ. Τσίκαν,
εἶχον ἐν τῇ καρδίᾳ μετ' ὀφοδρότατα τὴν
γνώμην ὅτι ὁ κ. Δάρδας ἀπεκαλύπτετο
τόσον κενὸς ἐγενῶν ἀσοδηρίτων· δὲν
ἐθεώρην δ' αὐτὸν πλέον ὡς φίλον μου.
Κατόπιν δ' ἀπεκάλυψα μετὰ χαρᾶς ὅτι
ἡ τοιαύτη τῆς κ. Δάρδα λαγωγὴ ἦτο ἔργον
συνέσεως, καὶ πλέον ἢ πρότερον τὸν ἐγά-
πησα. Ἐὰν σὰς ἐξιστορῶ ταῦτα, τὸ πράττω

Dr. M. TOURTOULIS BEY
de la Faculté de Paris

San Stefano 19

Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Δὲ νὰ ὑποθέσῃ ὅτι ἀναγκαίως ἐστὶ τὸ
ἀπὸ τῆς κ. Ἐκατίδης γραφὲν ὅτι ἀπαρχὴν κατὰ
δὲ κρίσιν ἐξ ἐμπαθοῦς ἀνθρώπου, ἐπιθυ-
μεῖται νὰ κατεστρέψῃ ἄκρον ποιεῖται!
Εἰς δὲ τὰ ἐρώτησιν δεῖ ὁ κατὰ προ-
ξενικὸς νὰ φθάσῃ μέχρι τοιαύτης ἀδικί-
ας, ὀφείλω νὰ χωρίσω τὸν κ. Ἐκατίδην
τοῦ ἄλλου προξενικοῦ. Παραχὼν ἴσως
αὐτὸς καλὴν προφορίας ἄλλοτε εἰς τὸ ὑπερ-
γεῖον τοῦ ἐξωτερικοῦ περὶ τῆς κ. Τοίνας, φύ-
σις δὲ ἐπίμονος εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ, θεωρεῖ ἴσως
ἐξωτερικὸν δὲ ἐαυτὸν νὰ παραδεχθῇ ὅτι ὁ
αὐτὸς ἐπὶ αὐτῆς ὑπεύθυνος ἀποκαλύπτεται κα-
κοῦργος; Πρὸς τοῦτο ὁ κ. Ἐκατίδης τὸ ὅλον τὸ
δὲ ἔγραψεν εἰς τὸ ὑπεργεῖον ὁ ἀπόλαν, μετὰ τὸ
φόνον, ἐξέλεσεν ὁ κ. Τοίνας τὴν ἀναγνώρισιν
ἐπὶ τῆς ἐξ. κυβερνήσεως τῆς ἐξ. κοινότητος
τοῦ Σιμπόν-ἐξ-Κοφ, κοινότητος συνεστα

ἐκ δεκάδος τὸ πολὺ ἐγγύτων, καὶ ἡ τυχόν
πρόεδρος; εἰς τοιαῦτα καὶ μόνον τοιαῦτα
ἐγκλήματα, εἰς κακῶς ἐννοουμένας τάλλα ἐγκλη-
ματικὰς λόγους, ἐπιδυμῶ νὰ ἀποδώσω τὴν
τόσον ἐπιφαλμένην γνώμην τοῦ κ. Ἐπιτίδου
ἐπὶ τῆς γνωμῆς ταύτης ἀποδόσεως.
Τῶν δ' ἄλλων προξενικοῦ ἀρχῶν τὴν ἐν τῇ ἀ-
ποδόσει ταύτῃ διαγωγὴν πῶς νὰ ἐξηγήσῃ;
ὅταν ὁ ἀνακριτὴς ἀναλαμβάνει ἐπίσης τὸ
κατηγορημένον τὰ ὑπερασπίσω τοῦτο, ὅταν
οὗτος δὲ ἀφίνει τὸ μάρτυρα νὰ εἴπῃ ὅτι
οὗτος γνωρίζει, ἀλλ' ἐννοεῖ νὰ εἴπῃ οὗτος ὅτι
συμφέρει εἰς τὸν κατηγορούμενον, ὅταν ὁ ἀνα-
κριτὴς δὲν παλεῖ ἐν τῶν προτεινομένων
μαρτύρων ἢ μόνον ἐκείνους ἐφ' ὧν ἐξηγήσει
ὑπὸ τοῦ κ. Τοίκα καὶ τῶν συνεργατῶν τοῦ, ἐδέ-
σεν πίστος, ὅταν ὁ κ. Τοίκας γνωρίζει τὰ
κεδίκαρα τῆς ἀνακρίσεως, μόλις ταύτῃ περα-

[illegible], όταν ο κ. [illegible] συνεχή και [illegible] [illegible] [illegible]

221

16/4/1909.

Σ.Ν. ΑΡΑΓΟΥΜΗΣ

Βεβαστέ μοι προστάτα
ἡ φίλε

Αδύνας

Τὸ ἄλλος τὸ ὑποῖον αἰσθάνομαι
δοὶ τῷ θανάτῳ τοῦ γηραιοῦ πατρός
μου τοῦ ἐλληνικωτάτου καρδίαν
ἔχοντος, ἐπιτύχοιμι ἐποχθὶς ἤνεροι
οἷα πολλοῦ συναδίλφου μου
ἐπὶ τῷ ὑμετέρᾳ δικηγορίᾳ κατὰ
τοῦ ἐθνικοῦ ἐμοῦ ἔθνους,
φερούτου δάφορα παράσημα
τὰ ὑποῖα ἐ πατρὶς ἐμοῦ ἀναξίως
ἐπέδωκε αὐτοῖς. πάντες αἰξιοσύ-
βαλέ μοι φίλε οὐ μόνον ἔργῳ
οὐδὲ ἔπραξαν θοῦρ τοῦ μεγάλου
ἐμοῦ πατρίδος, ἀλλ' οὐτὶ λόγῳ;
καὶ ἐπιτούτου δὲ τοῦ μόνου ἄτινα
ἔχουσι κοσμοῦσι τὸ στῆθος

αὐτοῦ δὲ παρασύμην.
Ἄσημος ὤν τινι γωνίᾳ ἐξ ὑπερουσῆς
μικρομμίνας, ἐδάκρυσα καὶ νέρε
νοῦθεν δεῖ ἐγὼ ὁ τοσαῦτα πράξας
ἡ πράττειν πρὸς βράβευμα ἔτι
τὰ παρορῶμαι τοσοῦτα νερά
τοῦ πεπίδωμαι, τοῦ τοσοῦτα ἀγεῶν.
Τὸ 1886 νᾶς τοῦ ἐγκελεγιωνῆ, τοῦ
Γυμνασιαναῦ τάξεις ὑπέδειν εἰς
τὸ νεδίον τοῦ μάχης. Τὸ 1897
ὡσαύτως εἰς τὸ νεδίον τοῦ μάχης ὁνόλου
γαμορεῖ ὕδρασι ἡμῶν ἐπαλεύτως
γῆ ἰατρός. Ὅνι 3 ἔτη ἐν Μακεδονίᾳ
ὧδε καὶ τρεῖς πεπιστράφην.
Νῦν ἐν Καΐρῳ ἀγωνίζομαι τὸν ἔσχα-
τον ἀγῶνα μετὰ τοῦ πεπιστεῦμαι.
μὴ ἐπιτύχοις οὐδεμίαν ἀνωρύρεξιν
ὑπέρεσιν νερά τῷ ἐπιτύχοις πρακτορεῖν
ἐν δὲ νεμῶ τοῦ ὑπάρχοντος ἰατρὸν δυρίδ
ἄλερος φύρον ἐξ Ἀθηνῶν ὀνομαζόμενος.
Τὸ παραπεῖν δεραπεύεται καὶ ἐγκρί-
τοντα Μετ' ἀνυπερβάτου
γ ἀγάπης Ἐσχαριωτάδης
ἰατρός

Καΐρα
16/4/909

ΑΛΗΘΕΙΑ

LA VERITA

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

Ἐξαπ[illegible] τρὶς τὴν ΤΡΙΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗΝ καὶ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ Ι. ΚΟΥΣΚΟΥΡΑΣ

ΟΜΑΧΑΔΑ ΟΔΟΣ ΚΟΛΟΝΒΟΥ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Τρίτη τῇ 25. Μαΐου 1904.

Η ΚΟΡΥΤΣΑ

Πρὸς Ν. τοῦ Σκροδοῦνου εἰς τὰς ὑπωρείας τοῦ Μορφὶκ καὶ εἰς τὸ βάθος πεδιάδος Ἑλληνοσερβικῆς κεῖται ἡ Κορυτσά. Ἡ πόλις αὕτη δὲν εἶνε ἐκ τῶν ἀρχαίων, ἀφοῦ οὔτε ἡ ἱστορία οὔτε τὰ ἀρχαῖα συγγράμματα περὶ τοιούτης μνείαν ποιοῦνται· διὰ τοῦτο καὶ αἱ τόσαι διαφωνίαι περὶ τῆς ἐτυμολογίας τοῦ ὀνόματος.

Τὰ μόνον ὅπερ ἐκ τῆς παραδόσεως γινώσκομεν εἶνε ὅτι ὅταν ἔκαμζον Ἕλλας περὶ αὐτὴν πόλεις, ὡς ἡ Μοσχόπολις (περιελθοῦσα εἰς μέγιστον βαθμὸν εὐημερίας καὶ πολιτισμοῦ) ἡ Γιαννίτσα (Σύσπειρα νῦν) παρὰ τὴν Μοσχόπολιν, τὸ Βιθυκούκι καὶ ἄλλαι, ἡ Κορυτσὰ ὕπτο ὄνομος πολίχνη ἀπολύουσα ὀλίγους κατοίκους γωργούς. Ἐπεκράτει δὲ τὸν μεζομένη. Τὸ ὅτι ἡ πόλις αὕτη ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις ἐθεωρήθη ὡς φυσικὴ ἀποθήκη τῆς Δ. Μακεδονίας, καὶ ὡς μέσον συνδέον τοὺς μετὰ τῆς Ἠπείρου ἄλλους ἔκ τε τῆς παρούσης, ἐν τῷ ἄκρῳ τῆς ὁποίας εὑρίσκεται νῦν ὁπὸ ἱεροτικὴν ἔποψιν, καὶ ἐκ τῆς ἐκτιμήσεως ἥτις ἔκτοτε τῇ ἐπεδείθη· διότι ὡς εἶπον ἀνωτέρω, ἐν τόσαι περὶ αὐτὸν πόλεις ἔκμαζον, ἀριθμοῦσαι 20 — 40 χιλιάδας κατοίκων, αἱ πολιτικαὶ καὶ ἐκκλησιαστικαὶ ἀρχαὶ ἐν αὐτῇ ἦσαν ἐγκατεστημέναι. Τοῦτο δὲ ἀποδεικνύεται ἐκ πολλῶν τε ἄλλων μαρτυριῶν, καὶ ἐκ τοῦ εἴτλου ὃν εἶχεν ὁ κατὰ καιρὸν Μητροπολίτης τῆς ἐπαρχίας ταύτης. Κατ' ἀρχὰς Καβδὰκ σαζόμενον ἕνταῦθα μέχρι τοῦ 1678 εἰρίσκομεν τὸν Μητροπολίτην τῆς χώρας ταύτης τιτλοφορούμενον «Κορυτσᾶς καὶ Σελκορφόρων. Μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῆς ἀκμῆς τῆς Μοσχοπόλεως ἀπαντῶμεν τὸν τίτλον «Κορυτσᾶς καὶ Μοσχοπόλεως, ἀλλ' ὁ τίτλος οὗτος δὲν διήρκεσεν ἐπὶ πολὺ μεταλλαγὲν οὗτος εἰς «Κορυτσᾶς, Σελκορφόρου καὶ Μοσχοπόλεως». Ὁ προτελευταῖος οὗτος τίτλος περιγράφει σαφέστατα (ὡς λέγει ἡ παράδοσις) ἐκ τινος ἀκμαιοτάτης πόλεως ἐπὶ τοῦ χώρου τῆς νῦν Σβίδας, τρίωρον ἐντεῦθεν ἀπέχουσης. Ὅτε δ' ἐμὲ ὡκοδομήθη ἡ πόλις ἐκείνη διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος Σελκορφόρος καὶ ὅτε ἐκλοδόθη μετωνομάσθη Σβίδα (βουλγ. πόλιν Σελκορφός) ἄδηλον. Πολὺ δὲ μετὰ ταῦτα (1828) ἀπαντᾷ ὁ τίτλος «Κορυτσᾶς Πωγωνιανέων» (ἴσως διότι θὰ ὑπήγετο τότε ἐντεῦθεν κανὲν τμῆμα τοῦ μέρους ἐκείνου τῆς Ἠπείρου. Ἀπὸ δὲ τοῦ 1835 μεταβλήθη εἰς «Κορυτσᾶς καὶ Πρεμετῆς» ἀφοῦ καὶ τὸ ὅλον ὀλίγον ὑποδιαίρεσιν τμῆμα ἐκείνο ἐκκλησιαστικὰς εἰς τὴν ἐμπέραν ἐπαρχίαν ὑπάγεται, καὶ ἔνθα (ἐν Πρεμετῇ) ὁ Μητροπολίτης ἐπὶ τρεῖς μῆνας καθ' ἑκάστου ἔτους διαμένει. Ὁ τίτλος δὲ «ὑπερτίμου καὶ Ἐξάρχου ἱδρύθη ἀπὸ τῆς εἰς τὸν θρόνον τούτων ἀναρρήσεως τοῦ ἀειμνήστου Δωροθέου τοῦ Εὐβοιέως τὸ ἐν τῷ παρακατιόν τοῦ Ἀφτοκεφάλου ἀτυχοῦς ἐκείνου Μητροπολίτου.

Πολίχνη οὖσα τὸ Κορυτσᾶς ἠκμαζεν ἐπὶ 20 λεπτὰ τῆς ὥρας ἐντεῦθεν ἀπέχουσα καὶ ὑπὸ τὰς ὑπωρείας τοῦ Μορφὶκ ἐκτεθειμένη νοτιοκεκλιμένη νῦν Μικρὰν (Ἐμπορίαν) ἀριθμοῦσαν τωρὰ 30 — 40 οἰκογενείας ἑβωμακικὰς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Αὕτη εἶνε ἀκμαιοτέρα ἀρχαία καὶ ἐπὶ τῶν Βυζαντινῶν χρόνων ἀκμάσασα, ὡς φανερῶται ἐκ τινος ἀρχαίου νεκρ ῥυθεῖ Βυζαντινοῦ, ἢ ἴσως θύρα τοῦ ὁποίου φέρει ἐπιγραφὴν χρυσολογίας καὶ ἱδρύσεως τὸ 898. Ἐκτὸς τούτου καὶ Μωαμεθ β' διεβίβασεν διὰ τῆς πόλεως ταύτης καὶ στρατοπεδεύσας ἐνταῦθα ἐπὶ τὸ καὶ λουτρόν, τοῦ ὁποίου τὸ κτίριον ἡμικατεστραμμένον σώζεται μέχρι σήμερον μὲ ὅλα τὰ διαμερίσματά του. Ἐρείπια ἀρχαίων κτιρίων (ἐνεστῶτος ἔτους 1903) ἀνακύπτουσι καὶ ἐπὶ μιᾶς κορυφῆς τοῦ Μορφὶκ τῆς ὑπερκειμένης τοῦ χωρίου καὶ «Κιουσέτκα» εἰς τὴν ἐγχώριον (ἀλβανικὴν) διάλεκτον ὀνομαζομένης. Ἐντεῦθεν εὑρέθησαν ἀπολιθώματα διαφόρων ὀστράκων, πρὸ πάντων δὲ κοχλιῶν καὶ κερκύνων.

Νοτιώτερα ἡ Κορυτσὰ ἔχει ἑκατὸ τῶν περικαλλεστέρων, τρεῖς, τὸν καθιδρυμένον τῆς Μητροπόλεως, τὸν τοῦ νεκροταφείου (ὅστις τὸ παλαιὸν ἦτο Μονὴ) καὶ τὸν νεόδμητον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὅστις, πρὸ ὀλιγοστοῦ περίπου τελέσθεντων θυμάτων, μόλις πρὸ τριῶν ἐτῶν ἐπικρατῶν, ἤδη δὲ ὁλοκληρωτικῶς ἡ ἐσωτερικὴ διακόσμησις καὶ ἐπισκευή. Τὸ ἐγκαίνιον αὐτοῦ δὲν θὰ βραδύνωσιν νὰ γίνωσι καὶ οὗτω θὰ παρεδρεύῃ τὸ κοινῷ πρὸς κοινὴν λατρείαν τοῦ Θεοῦ.

Ἐκτὸς τούτων καὶ δ' ἀρκετῶν Ἑλληνικῶν σχολείων εἶνε πεπροικισμένη ἡ πόλις μας. Ἐν πρώτοις ἔχει δύο Νηπιαγωγεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα φοιτῶσι 420 νήπιοι, μίαν ἑξατάξιον ἀστικὴν σχολὴν μὲ δύπλᾶ τμήματα, ἐν τῇ ὁποίᾳ φοιτῶσι 750 μαθηταὶ διδασκόμενοι ὑπὸ 14 διδασκάλων. Τὰ δὲ μέχρι τοῦ 1887 ὡς ἑλληνικὰ σχολεῖα ὅτε μὲ μίαν ὅτε μὲ δύο γυμνασιακὰς τάξεις ἐργαζόμενον, ἔκτοτε τῇ χορηγίᾳ καὶ συνδρομῇ τοῦ ἀειμνήστου καὶ ἀοιδίμου τέκνου τῆς πόλεως Ἰωάννου Μπόγκα, μετατραπέν εἰς τέλειον Γυμνάσιον (ἑξατάξιον) ἐν τῷ ὁποίῳ φοιτῶσιν 90 μαθηταί, ἀρχίζεται λίαν εὐδοκίμως ἀνακείμενον τὰς φρενικὰς ἑκτίνας τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων καὶ πέραν τῆς ἐπαρχίας ταύτης. Οἱ τελειόφοιτοι τούτου ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπιτυγχάνουν εἰσιτηρίων μαθημάτων· τοῦτο ἀντικόπτε τε καὶ ἐν τοῖς περιγράφοις, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπίστευτον Περβιαγωγεῖον καὶ τοῦτο δὲν ὑστερεῖ τῶν ἄλλων ἐκπαιδευτηρίων, καθότι καὶ τοῦτου οἱ κηποὶ ἔχουσι ἐκπονοποιητικοὶ εἶνε, ἀφοῦ καὶ αἱ τελειοφοίτριαι τοῦ ἐκπαιδευτηρίου τούτου εὐδοκίμως ἠκουσαν διεξάγουσι τὰ διδασκαλικὰ αὐτῶν καθήκοντα εἴτε ὡς νηπιαγωγοὶ ἐν τῇ πόλει μας, εἴτε ὡς διδασκάλισσαι εἰς τὰ σχολεῖα τῆς περιοικοδος ἐν αὐτῷ ἱρότοι ἐγγράφουσιν 330 μαθήτριαι διδασκόμεναι ὑπὸ πολλῶν διδασκάλων ἀρροτέρων τῶν φύλων.

Τὰ κτίρια τῶν ἐκπαιδευτηρίων ὅλων ἐν γένει εἶναι ὅλως ἀκατάλληλα πρὸς τοιοῦτον σκοπόν, ἐκτὸς τοῦ Παρθεναγωγείου ὅπερ ἂν καὶ καλλιμάρμαρον καὶ νεόδμητον, ἐν τούτοις ὡς πολὺ στενὸν ἀρμόζεθ' ἀκατάλληλον καὶ τοῦτο, μολονότι διὰ τὴν οἰκοδόμησιν τοῦ ἀρκετὸν χρῆμα κατηνάλωθη χορηγῶν ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν Δούρου, ἐπιτρόπων τῆς κοινότητος. Πρὸ πάντων δὲ τὸ κτίριον τῆς Ἀστικῆς σχολῆς, εἰς τὸν ὁποῖον φοιτοῦν τόσοι νηπιοι διδασκόμενοι· εἰς δ πλὰ τμήματα διὰ τὸ στενόν, σκοτεινὸν καὶ ὑγρὸν διὰ πᾶν ἄλλο εἶνε κατάλληλον ἢ διὰ σχολεῖον· τοὐλάχιστον ἐὰν ἐπληροῦτο ὀροντὶς καὶ ἰδρύοντο δύο ἀστικαὶ σχολαὶ ἀφοῦ ὡς ἐκ τῆς πληθύος τῶν μαθητῶν ἢ τὰ τάξις καὶ ἡ πιεθορχία ἐν τῇ μόνῃ τοιαύτῃ, χωρὶς νὰ ἐπιτοσὶ τὸ ἀκόμη ἀρκετὰ θὰ ἰδηρκεῖτο τὸ. Μόνον τὸ καλλιμάρμαρον καὶ μεγαλοπρεπὲς κτίριον τῆς Μητροπόλεως (οἰκήματος τοῦ Μητροπολίτου), ἀντικρύνοντα εἰς τὸν σκοπὸν καὶ προορισμὸν του. Ἀποτερρωθέντος πρὸ δεττίας περίπου τοῦ παλαιοῦ κτιρίου τούτου ἱδρυθέντος τῷ 1867 ὑπὸ τοῦ τότε Μητροπολίτου Νεοφύτου (ἐπὶ 30ετίαν ὅλην ποιμάνοντος τὴν ἐπαρχίαν μας καὶ ἐνταῦθα τὸ ζῆν ἐγκαταλιπόντος,) ἐπὶ τοῦ χώρου τῆς προηγουμένης ἐκτίσθη λαμπρότερα δαπάνη τῶν ἐλεινῶν Ἀδελφ.

Ἅπαντες δὲ οἱ διδάσκαλοι πληρόνονται (ἐκτὸς τῶν καθηγητῶν τοῦ Γυμνασίου οὗτινες μισθοδοτοῦνται ὑπὸ τοῦ Μακεδονικοῦ κληροδοτήματος) ὑπὸ τοῦ ταμείου τοῦ Λαοῦ, ὅπερ ἱδρύθη τῷ 1850 ἐπὶ τῆς Ἀρχιεπισκόπου τοῦ πρωτοθρόνου λοιδίμου Νικοφύτου διὰ συνεισφορᾶς ἁπάντων τῶν πολιτῶν, νῦν κλείσται σπουδαίου κεφαλαίου, διὰ τῆς καλῆς διαχειρίσεως τοῦ ὁποίου ἐπιτυγχάνη ἰσοζύγιον καὶ οὕτω νὰ ἐπιφέρῃ ἀρκετὸν εἰσόδημα ἱκανοποιῶν τὰς ἀνάγκας τῆς κοινότητος. Τὰ ὀνόματα τῶν διαφόρων εὐεργετῶν τοῦ Λαοῦ ὁμοσίᾳ ἐκφωνοῦνται τὴν ἡμέραν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, καθ' ἣν ἡ δημοτικὴ ἐορτάζουν καὶ τὰ σχολεῖα μας. Ἄξιος χαρακτηρισμοῦ εἶναι ὁ ζῆλος τῶν τότε μὲν οὐ ἱδιμάτων τὰ γράμματα, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆδε τῆς ἐντοιχίου ἐπιγραφῆς, ἀπαντώσης ἐν τινι πλευρᾷ τοῦ Γυμνασίου.

«Λαμπρὸς ἐπάνειος Πλαμῶν Ἥλιος,
τζῶν οἱ τάλαι καὶ ἓλ' ὁ ἔρεβος.
Ἀνάστω, Βε, μέγαρ φιλαίτη μου,
φωτὸς αἴσιμα, γεραιστάτης μου,
. . . . Κλέος συμπροθυμήθητε
εἰς τὴν παίδειαν ἐκείνους μαρήθητε
ἵδοὺ σχολεῖον σᾶς ἀνεγείρουν
Μουσῶν βραβεῖα νὰ ἀπολαμβάνουν.»

(1843. Μαΐου 1.)

(ἕπεται τὸ τέλος)

ΚΑΘΑΙΡΕΣΙΣ ΙΕΡΕΩΣ

Ἐξ ἀκριβοῦς σήμερον συμπληροῦνται μῆνες, ἀφ' ὅτου ὀνειροπόλησις ἀξιωμάτων καὶ φιλαρμυρία ἁπλοῦστος, ἐξάλειπε καὶ πώρωσις θρησκευτικὴ περιβλήσεται τὸν πέπλον τῆς χλυδᾶς τῆς ρουμουνικῆς προπαγάνδας καταρρώσαν ν' ἀποσπάσωσιν ἐκ τοῦ ἑνταῦθα ὀρθοδόξου Ἑλληνικοῦ κλήρου τὸν τέως ἱερέα Θεόδωρον.

Οὔτε αἱ πατρικαὶ τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς συμβουλαί, οὔτε αἱ τοῦ ὀρθοδόξου συναδέλφου κλήρου ἀδελφικαὶ αἱ παραινέσεις πρὸς ἐπάνοδον εἰς τὴν θέσιν του, οὔτε ἡ κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων ἐπιβλητέα τῷ ἀμορτήσαντι ἐκκλησιαστικὴ ἀργία ἤρεσαν νὰ σωφρονίσωσιν τὴν πονηρὰν φύσιν τοῦ ἀποστάτου.

Τούναντίον σταδιοῦς αἱ χεῖρες τῆς δεκάδος σχεδὸν τῶν ἐνταῦθα ρουμουνιζόντων ἑκρότουν τὸν κλονιζόμενον ἱερέα, ἐνεθάρρυνον αὐτὸν ἐπὶ τὸ προπαγανδιστικὸν ἔργον, παρώτρυνον αὐτὸν εἰς ἱεροπραξίας,, εἰς περιὀβρισιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, εἰς παραβάσεις τοῦ Πνευματικοῦ ἡμῶν Κέντρου.

Ἡ μακροθυμία τῆς Ἐκκλησίας ἤδη εἶχε περατώσει τὸ στάδιόν της καὶ ἡ καθαίρεσις ἔπρεπε νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν ἀργίαν. Χθὲς λοιπὸν μετὰ τὸ θεῖον Εὐαγγέλιον ἀνεγνώσθη ὑπὸ τῆς Α. Σ. τοῦ Μητροπολίτου ἡμῶν κ. κ. Ἰωακεὶμ ἡ σχετικὴ ἀπόφασις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, διὰ τῆς ὁποίας κηρύττεται ἔκπτωτος τοῦ ἱερατικοῦ ἀξιώματος ὁ νέος ἱερεύς, νῦν δὲ ἁπλοῦς λαϊκὸς Θεόδωρος.

Τώρα, ὅτε τὸ Βουκουρέστιον εὑρίσκεται ἐν μεγάλῃ κινήσει διὰ τὴν ἐκεῖ παρουσίαν τοῦ κυρίου

Θεοδώρου, ἂς ὑψώσῃ τὰς εὐλαβεστάτας αὐτοῦ χεῖρας ὁ Ὑψηλοπανιερώτατος κ. Γενναδιος, ἵνα χειροτονήσῃ τὸν νεοφώτιστον τοῦτον ἀκόλουθον τῆς δουμουνικῆς ἰδέας, ἵνα τὸν βαπτίσῃ καλὰ—καλά, ἵνα δυνηθῇ νὰ ἐχῃ περιφερόμενος ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τῆς δουμανικῆς πρωτευούσης, συνοδὸν δουμοῦνον ἱερέα τῆς ἑως ψὲς σχεδιασθείσης ἀλλὰ σήμερον τὴν πρωΐαν μετὰ τὴν ἀναχώρησιν ἐντεῦθεν τοῦ ἀποπατθέντος προέδρου τῆς **ἀνυπάρκτου** ἀποδεχθείσης δουμουνικῆς κοινότητος.

Πυγμαλίων.

Μοναστήριον 17 Μαΐου 1904.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ο ΛΟΝΔΙΝΕΙΟΣ «Χρόνος» σχολιάζων ἄρθρον δημοσιευθὲν ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ «Νέου Ἐλευθέρου Τύπου» μετὰ τὴν ἐν Κιντσοὺ ἥτταν τῶν Ρώσσων περὶ τῆς παραιθιάσεως ἐξ αὐτῆς ἐν Εὐρώπῃ ἐντυπώσεως παρατηρεῖ ὅτι ἐὰν τὸ Βιεννατικὸν φύλλον ὁμιλῇ περὶ τῶν Ἰαπώνων ὡς περὶ ἐλευτέρου νέου παράγοντος ἐν τῷ κόσμῳ, δύνανται ἡ παρομοία αὐτοῦ κρίσις νὰ εἶναι ὀρθὴ μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὴν Αὐστρουγγαρίαν καὶ ἴσως καὶ ἑλλὰς Δυνάμεις εὑρισκομένας εἰς στενὰς πρὸς τὴν Αὐστρουγγαρίαν σχέσεις, ἀλλ' οὐδόλως ἀποδίδει αὐτὴ τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Βεβαίως ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Ἀμερικὴ ἐξεπλάγησαν ἐπὶ τῇ τελείᾳ διορθωνώσει τοῦ Ἰαπωνικοῦ στρατοῦ καὶ ναυτικοῦ, ἀλλ' ἐγνώριζον ἐν τούτοις πρὸ πολλοῦ ὅτι ἡ Ἰαπωνία ἦτο μεγάλη Δύναμις δυναμένη νὰ ἀντεπέξλθῃ, ἐν ἀνάγκῃ, καθ' οἱουδήποτε ἐχθροῦ. Ἀλλὰ καὶ τὸ ὅλως ἀπαρατήρητον καὶ ἀπαρατήρητον τῆς Ρωσσίας ἐπροξένησεν οὐκ ὀλίγην ἐκπληξιν εἰς τὰς δύο ὡς ὧνω Δυνάμεις. Εὐφυέστερον ὅμως τυγχανει ὅτι ἕκαστος ἐκτιμᾶται ἤδη ἐν Εὐρώπῃ κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἀξίαν. Ἡ παρομοία κτήμης θέλει ἐπιδράσει σωτηρίως τὰ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων, ἵτινες μετὰ τὴν προηγηθεῖσαν ἀλλοτε τριπλῆν συμμαχίαν ἐν τῇ Ἀπω Ἀνατολῇ θὰ ἠδύναντο νὰ ἀποπειραθῶσι νὰ καταρρίσωσι καὶ δευτέραν τοιαύτην, ὅπως ἀποστερήσωσι τὴν Ἰαπωνίαν τῶν καρπῶν τῆς νίκης της, ὅπως κατὰ τὸν Σιμοναπικικὸν πόλεμον.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣ ΝΙΣ ἐπίσκεψιν τοῦ Ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας Φερδινάνδου μεταβήσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς Σερβίας εἰς Σόφιαν, ὅπως ἀνταποδώσῃ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην, εἰδὲς ὡς ἐποτρέψῃ ἐκεῖ ὁ Ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας εὐρισκόμενος νῦν εἰς Ἐδεσσὰν παρὰ τῇ μητρί του. Ὁ Βασιλεὺς τῆς Σερβίας θὰ συνοδεύσῃ καὶ κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην καὶ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ του, ὅπως καὶ ὁ Πρίγκηψ Φερδινάνδος πορηκολουθήτο ἐν Νὶς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ του Πετρωφ. Παρ' ὅλα τὰ μέχρι τοῦδε λεχθέντα φαίνεται ὅτι ἡ συνεννόησις Σερβίας καὶ Βουλγαρίας ἀφορᾷ ἀποκλειστικῶς ζητήματα ἐσωτερικὰ τῶν δύο Κρατῶν αἰσθανομένων τὴν ἀνάγκην συσφίξεως τῶν ἀμοιβαίων σχέσεων κατόπιν τῆς τελευταίας τῶν πραγμάτων τροπῆς. Ἴδὲ λέγεται ὅτι ἡ Βουλγαρία τυγχάνει περίφροντις βλέπουσα τὰς ἐπανειλημμένας ἐλλείψεις καὶ ἀποτυχίας τοῦ Ρωσσικοῦ στρατοῦ, ὃν εἶχε μέχρι τοῦδε ὡς πρότυπον ἐν τῇ στρατιωτικῇ της διοργανώσει ἀκολουθοῦσα καθ' ὅλα τὸν ὀργανισμὸν αὐτοῦ, ἀφοῦ οἱ περισσότεροι καὶ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ αὐτῆς ἐξετιδεύθησαν ἐν ταῖς στρατιωτικαῖς Ἀκαδημίαις τῆς Ρωσσίας κατὰ τὸ αὐτὸ σύστημα μετὰ τῶν μαχιμίμων σήμερον ἐν Ἀπω Ἀνατολῇ Ρώσσων συμμαθητῶν των.

ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑΝ ὅμως ἀπογοήτευσιν πάντων θὰ αἰσθανθῇ βεβαίως ὁ Ρωσσικὸς λαός, ὅταν μάθῃ τὴν ἀκριβῆ τῶν πραγμάτων κατάστασιν, ἣν λίαν ἐπιτηδες ἀπὸ κρύπτουσι παρ' αὐτοῦ οἱ ἀρμόδιοι δι' ἀνακριβῶν δημοσιεύσεων ἐκ τοῦ θεάτρου τοῦ πολέμου. Ἡ ἀνάμωσι σχεδὸν ὑπὸ τῶν Ἰαπώνων κατάληψις τοῦ Δάλνυ εἶναι σημαντικωτάτη διὰ τοὺς Ρώσσους ἀπώλεια, καθόσον τὸ Δάλνυ ἦτον ἀκριβῶς τὸ ἐμπορικὸν σημεῖον, χάριν τοῦ ὁποίου κατεσκευάσθη ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ τῆς Μαντζουρίας ἡ στοιχίσασα ὑπὲρ ἑκατομμύρια καὶ ἐγκαταληφθεῖσα ἤδη ὡς τυρὴν ἄνευ διεξόδου κατόπιν τῆς καταλήψεως τοῦ Δάλνυ, τῆς ἐμπορικωτάτης ἐκείνης πόλεως, ἣν νῦν Μόσχαν ἀπεκάλουν οἱ Ρῶσσοι. Οἱ ἐν Λονδίνῳ διπλωματικοὶ κύκλοι κρίνουσι τὰ τελευταῖα ἐκ τοῦ πολέμου γεγονότα ἀπορριπτικὰ ὅτι οἱ μὲν Ἰάπωνες ὑπερέβησαν κατὰ πολὺ τὰς προσδοκίας των εἰδικῶν περὶ τὰ στρατιωτικὰ κύκλων, ἐν ᾧ ἀπ' ἐναντίας οἱ Ρῶσσοι διέψευσαν τὰς ἐπ' αὐτῶν στηριζομένας πεποιθήσεις, ἡ δὲ παρόδυς καταστασις ἀποτελεῖ ἀληθῆ θρίαμβον, μὴ ἐπιτρέποντα οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην μείωσιν αὐτοῦ. Καὶ πρὸς στιγμὴν ἐπεκράτησε μὲν ἐν Ἀγγλίᾳ φόβος τις μήπως σχηματισθῇ ἡπειρωτικὴ τις ἱερὰ συμμαχία, ἥτις νὰ θέλησῃ νὰ μειώσῃ τὰς ἐκ τοῦ πολέμου καὶ τῆς νίκης τῶν Ἰαπωνικῶν στρατευμάτων ὠφελείας τῶν Ἰαπώνων, τελεμένης ἐπὶ κεφαλῆς τῆς παρομοίας ἱερᾶς συμμαχίας τῆς Γερμανίας, ἥτις τοιοῦτον ἐπιδείκτο κατ' ἀρχὰς ὑπὲρ τῆς Ρωσσίας ἐνδιαφέρον, ἀλλ' ἤδη ὁ φόβος ἐκεῖνος ἐξέλιπε τὸ μὲν ἕνεκα τῆς στάσεως τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, ἥτις ἀν καὶ συνδεμένη διὰ συμμαχιῶν πρὸς τὴν Ρωσσίαν δεσμῶν, ἐν τούτοις διὰ τῆς τελευταίας πρὸς τὴν Ἀγγλίαν συμβάσεως ἀνέλαβεν ὑποχρεώσεις ἀποκλειούσας πᾶν τοιοῦτον διάβημα, τὸ δὲ διότι καὶ ἡ Γερμανία καὶ ἰδίᾳ ὁ Αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος φαίνεται ἤδη οὐχὶ τόσον ἐνδιαμος τῶν Ρώσσων ὑποστηρικτὴς ὡς πρότερον καὶ τοῦτο βεβαίως κατόπιν τῶν ἀποτυχιῶν των. Ἄλλως τε ἡ πρὸ τοῦ γενομένη ἐπίσκεψις τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας Ἐδουάρδου πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας ἐν Κιὶλ σκοπὸν ἔχει τὴν διακανόνισιν ὅλων τῶν ἐκκρεμῶν πολιτικῶν ζητημάτων καὶ τοῦτου ἕνεκα μετ' ἐτῆ ἀπόδίδεται αὐτῇ σημασία ὑπὸ πολιτικῶν ἐπιτηδείων. Κατὰ τας τελευταίας σχετικὰς εἰδήσεις ὁ Βασιλεὺς Ἐδουάρδος ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀγγλίας τὴν εἰκοστὴν τετάρτην τρέχοντος. Ἀφιχθεὶς δ' εἰς Κιὶλ τὴν εἰκοστὴν πέμπτην διέμεινεν μ τα τῆς βαλαιγήτου του συνοδευομένης ὑπὸ δύο θωρηκτῶν καταδρομικῶν, δύο καταδρομικῶν δευτέρας τάξεως καὶ ἓξ ἀντιτορπιλλικῶν διὰ τῆς διωρυγος τοῦ Αὐτοκράτορος Γουλιέλμου. Ἡ ἐν Κιὶλ διαμονὴ τοῦ Βασιλέως Ἐδουάρδου παρατείνεται ἐπὶ τεσσαρας ἡμέρας ἤτοι μέχρι τῆς εἰκοστῆς ἑνάτης. Οἱ ἐν Παρισίοις πολιτικοὶ κύκλοι βλέπουσι μὲ πολὺ καλὸν ὄμμα τὴν ἐπικειμένην συνάντησιν τοῦ Βασιλέως Ἐδουάρδου μετὰ τοῦ Αὐτοκράτορος Γουλιέλμου.

Η ΕΝ ΘΙΒΕΤ ἐμπορικὴ τῶν Ἀγγλων ἀποστολὴ φαίνεται ὅτι κατὰ τὴν ἀντεπίθεσίν ὑπὸ τῶν Θιβετιανῶν ἀντιστάσεως καὶ τῆς μέχρι τοῦδε ἐκδόσεως τοῦ Ρωσσοκαπνικοῦ πολέμου πρόκειται νὰ λάβῃ ἀλλοίαν τινα. Οἱ Ἄγγλοι λαβόντες ἐνισχύτεις στρατιωτικὰς ἐπαρκεῖς προέλασαν καὶ προχωρήσωσι κατὰ τοῦ Ὀτὶ καὶ καταλαβόντες αὐτὸ ὁριστικῶς ἐπιφελλόμενοι τοιουτοτρόπως τῆς παρούσης ὀυσχερεῖς καταστάσεως τῆς Ρωσσίας καὶ ἀπολαύοντες τοὺς καρποὺς τῶν κόπων, οὓς κατέβαλον ὅπως συνθηκῶσι νὰ διακανονίσωσι τοιουτοτρόπως τὰ διάφορα ἐκκρεμῆ ζητήματα κατὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν βάσεις καὶ πρὸς τὸ συμφέρον των.

ΕΚ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Μετὰ τὴν ἐν Κιντσοὺ ἧτταν τῶν Ρώσσων καὶ τὴν ὑπὸ τῶν Ἰαπώνων καταλῆψιν τοῦ Δάλνυ ἡγέρθη ἐν τοῖς Εὐρωπαϊκοῖς ἀρμοδίοις στρατιωτικοῖς κύκλοις συζήτησις, ἂν οἱ Ἰάπωνες θὰ ἐπιχειρήσουν πραγματι νὰ πολιορκήσωσι καὶ κυριεύσωσι τὸ Πὸρτ-Ἄρθουρ πρότερον καὶ ἀκολούθως νὰ προχωρήσωσιν ἐν τῇ Μαντζουρίᾳ ἢ ἀφίνων μέσον τοῦ στρατοῦ του ὅπως ἀκαλοχὴ τὴν φρουρὰν τοῦ Πὸρτ-Ἄρθουρ, θὰ προέβαινεν ὁ στρατηγὸς Ὄκου μετὰ τῆς λοιπῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως του πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ πρώτου ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Κουροκὶ στρατιωτικοῦ σώματος ὅπως πρόβλῃ τὸν Κουροπάτκιν. Ἀλλ' ὑφ' ὁλόκληρον περὶ τούτου ἐξερχόμενοι γνῶμαι οἱ Ἰάπωνες διευκόλυναν τὸ ζήτημα διὰ τῆς ταχύτητος ἐκείνης, ἥτις διέκρινεν ὅλα τὰ μέχρι τοῦδε διενεργηθέντα των. Οἱ Ἰάπωνες καὶ τὸ Πὸρτ-Ἄρθουρ θὰ πολιορκήσωσι καὶ θὰ προβλέψωσι καὶ ἐν Μαντζουρίᾳ ταὐτοχρόνως θὰ προχωρήσωσι. Καὶ ὅτον μὲν ἀφορᾷ τὸ Πὸρτ-Ἄρθουρ οἱ Ἰάπωνες, ἀφοῦ ἐκκαθάρισαν τὸν κόλπον τοῦ Ταὶντσὶκ ἐν τῶν τοποθετημένων ἐκεῖ πλοίων Ρωσικῶν τορπιλλῶν, ἐχόντων μεταφράσεις ἐκεῖ τὸ πρὸς πολιορκίαν τοῦ Πὸρτ-Ἄρθουρ ἀπαιτούμενον καὶ πρὸ πολλοῦ ἤδη πρωτοπαρασκεύασαν ὅλικὸν πολέμου ἦτοι βαρύτατα τοποβρεκικὰ πυροβόλα καὶ εἰδικὰ διὰ τὴν χρῆσιν αὐτῶν λίαν πυροβολικὸν, συγχρόνως δὲ μεταφράσεις ἐκεῖ καὶ ἐν τάγμα μηχανικοῦ γεγυμνασμένων εἰδικῶς εἰς τὰς χρήσεις τῶν ἀμροστάτων, καθόσον οἱ Ἰάπωνες ἐν τῇ πολιορκίᾳ τοῦ Πὸρτ-Ἄρθουρ θὰ ἐφαρμόσωσι βεβαίως ὅλα τὰ ὑπὸ τῆς στρατηγικῆς ἐπιστήμης ἐρεζόμενα μέσα, ὅπως δὲ καὶ ἐνα ἀγωνίαν εἶχεν προέντα τῆς ἰδίας ἐαυτῶν ὑφυπάρξεως. Τὸ εἰς χεῖρας τῶν Ἰαπώνων περιελθὸν Δάλνυ ὅς καὶ αἱ ἐγκαταληφθεῖσαι ἐκεῖ ὑπὸ τῶν Ρώσσων 200 σιδηροδρομικαὶ ἁμαξαι καὶ ἡ ἀτμομηχανικὴ θὰ ὑποδοθήσωσι πολὺ τὴν ἀποτέλεσιν καὶ ρᾳδιουργίαν τοῦ πολεμικοῦ ὅλικοῦ τῶν Ἰαπώνων, οἵτινες ἤρξαντο ἤδη μεταφέροντες ἐξ Ἰαπωνίας εἰς Δάλνυ καὶ ἄλλο ὅλικὸν τοῦ σιδηροδρόμου, ὅπως χρησιμοποιήσωσιν αὐτὸ ἐπὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς τοῦ Δάλνυ. Νῦν γεννᾶται τὸ ζήτημα, ἐὰν οἱ Ἰάπωνες θὰ θελήσωσι νὰ καταλάβωσι τὸ Πὸρτ-Ἄρθουρ ἐξ ὁρθοῦ ἢ θὰ ἀνακαλύψωσι τὴν ἄνευ τῆς ἐλλείψεως τρόπον παράδοσιν αὐτοῦ. Ἡ πρώτη γνώμη φαίνεται πῶς κατέχει κατόπιν τῶν λαμβανομένων συνήθων ὑπὸ τῶν Ἰαπώνων μέτρων καὶ τῆς ἐπιφανοῦς γνώμης ὅτι τὰ ὀχυρώματα τοῦ Πὸρτ-Ἄρθουρ τυγχάνουσιν κατὰ ξηρὰν λίαν ἀσθενῆ εἰ τινα σημεῖα μὲ ὀυσκολα ἐν ἀντιστάσει εἰσὶ μακρὰν. Ἀλλὰ τότε τι γενήσεται ὁ ἐν Πὸρτ-Ἄρθουρ Ρωσσικὸς στόλος; Τὸ ζήτημα τοῦτο καλύπτει μελανὸς πέπλος, καὶ κατὰ τινας μὲν οἱ Ρῶσσοι θὰ προσπαθήσωσιν ἐν τῷ μέσῳ στοτεινῆς τινος νυκτὸς νὰ ἐξέλθωσιν ἀπρακτέρτοι καὶ διαρρήξαντες τὸν ποιοχὸν τῶν Ἰαπώνων νὰ ἐνωθῶσι πρὸς τὴν μοῖραν τοῦ Βλαδιβοστὸκ. Τοῦτο ὅμως θεωρεῖται δύσκολον ἂν μὴ ἀδύνατον κατόπιν τῆς φοβερᾶς ἐκχιονοπτώσεως, ἣν ἐξακολουθεῖ νὰ διακρίνῃ μέχρι τοῦδε κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν Ἰαπωνες. Ἐὰν δὲν κατορθωθῇ τοῦτο, τότε θὰ ἀναγκασθῶσι βεβαίως οἱ Ρῶσσοι νὰ ἀναπτύξωσιν σύτοι μόνοι τὰς εἰς τὸν ἄέρα τὰ ὑπερήφανα ἀλλ' ἀχρηστα πολεμικὰ των σκάφη καὶ φράξωσι δι' αὐτῶν τὴν εἴσοδον τοῦ λιμένος τοῦ Πὸρτ-Ἄρθουρ, τὴν ὁποίαν δὲν κατωρθωσαν νὰ ἀποφράξωσιν μέχρι τοῦδε οἱ Ἰάπωνες παρ' ὅλας τὰς ἐπανειλημμένας ἀποπείρας των, θεωρίζοντες τοιουτοτρόπως καὶ τῷ Ὀκουδὰν πολλὰς

Σλήψιτα.

223

Πρὸς τὸν ἀξιότιμον κ. Ἐτ. Θραγούμην
(«Βουλευτὴν Ἀττικῆς»)
Ἀθήνας



Ἀξιότιμε κ. Ἐτ. Θραγούμη

Οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι πάντων τῶν χωρίων Σμύρνης, παρακαλοῦμεν ὅπως μεσολαβήσητε παρὰ τῇ Ἑλλην. Κυβερνήσει τὸ ποσὸν τῶν 1000–1500 φράγκων αἵτινες θὰ μᾶς χρησιμεύσουν ἵνα ἀποπληρώσωμεν τὰ ἐκδικεῖα μας καὶ τὴν ἐκκλησίαν, τὴν αἰτίαν δὲ γράφομεν ἐν τῷ τέλει τοῦ κ. πρωτοκόλλου ἡμῶν, τὸν ὁποῖον σᾶς ἐπιστέλλομεν καὶ τὸν ὁποῖον παρακαλοῦμεν τὰ δόσητε.

Κύριε Θραγούμη

Γνωρίζομεν καὶ παλαιὰν ἡμῶν εὐσθένειαν ἀποτείνομεν πρὸς ὑμᾶς βέβαιοι ὄντες ὅτι δίδετε μᾶς βοήθειαν εἰς τὸ παρὸν ἐπιτήδευμα τοῦτο ἔργον μας, διὰ τοῦτο παρακαλοῦμεν ὅπως παλαμίζῃς παταστοῦσι μικρὰ καὶ μεγάλα καὶ εἰς τὴν Βουλήν. Ὑμεῖς οἱ πολιτικὸν γνωρίζετε πάσιον καλὸς ἔσται ἡ παταστοῦσι μας, ὅπως καὶ ἐὰν ἔχει τὸ πρᾶγμα σᾶς παρακαλοῦμεν καὶ μᾶς φέρετε τὴν ἀξίαν, Γνωρίζομεν ὅτι αἱ σωλήνωσεις ὑμῶν χρειάζει δὲν ἐπιτρέπουν ἐπιθέσεις χρόνου ἀλλὰ ἐξ ἄλλου ὅμως διὰ μίαν τοιαύτην ἐθνικὴν ἐργασίαν δὲν πάσχετε τὴν παντοίαν νὰ θυσιάσετε ὀλίγα χρυσᾶ δι' ἀνάπαυσιν.

Παρακαλοῦμεν προσηκόντως
οἱ πανταχοδιαμοιρίται Σμύρνης
Πάνος Ἀδαμοπούλος
Γεώργ. Ἀλέξ. Σαββίδης

Σμύρνη τῇ 29 Μαΐου 1908.

